

EURÓPAI BIZOTTSÁG
ADÓÜGYI ÉS VÁMUNIÓS
FŐIGAZGATÓSÁG
Közvetett adózás és adóigazgatás
Hozzáadottérték-adó

Közzétéve: 2020. szeptember

Magyarázó megjegyzések

az

e-kereskedelemre vonatkozó héaszabályokhoz

A Tanács (EU) 2017/2455 irányelve

A Tanács (EU) 2019/1995 irányelve

A Tanács (EU) 2019/2026 végrehajtási rendelete

Felelősségkizáró nyilatkozat: Ezek a magyarázó megjegyzések jogilag nem kötelező erejűek, csupán gyakorlati és informális útmutatást adnak arról, hogy az Európai Bizottság Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóságának véleménye szerint hogyan kell az uniós jogot alkalmazni.

A magyarázó megjegyzések célja, hogy elősegítsék a héával kapcsolatos uniós jogszabályok bizonyos részeinek jobb megértését. A megjegyzéseket a Bizottság szolgálatai készítették, és – ahogyan az az első oldalon található felelősségkizáró nyilatkozatban is szerepel – jogilag nem kötelező erejűek.

Ezek a magyarázó megjegyzések nem kimerítő jellegűek. Ez azt jelenti, hogy bár számos kérdésben részletes információkkal szolgálnak, lehetnek olyan elemek, amelyek nem szerepelnek ebben a dokumentumban.

Ha a magyarázó megjegyzések olvasói egy adott témában szeretnének jobban elmélyülni, tanácsos és ajánlott az adott témával foglalkozó fejezet egészét elolvasni.

Tartalom

1. A 2021. JÚLIUS 1-JÉTŐL ALKALMAZANDÓ ÚJ HÉASZABÁLYOK LEGFONTOSABB ELEMEI	6
1.1. Bevezetés	6
1.2. A 2021. ÉVI VÁLTOZÁSOK ÁLTAL ÉRINTETT ÜGYLETEK	7
1.3. VONATKOZÓ JOGI AKTUSOK	8
1.4. GLOSSZÁRIUM	8
2. AZ ELEKTRONIKUS FELÜLETEK SZEREPE	11
2.1. VÉLELMEZETT ÉRTÉKESÍTŐNEK MINŐSÜLŐ ELEKTRONIKUS FELÜLET – A 2006/112/EK IRÁNYELV 14A. CIKKE	11
2.1.1. Vonatkozó rendelkezések.....	11
2.1.2. A 14a. cikk bevezetésének célja	11
2.1.3. Mely ügyletek tartoznak a vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés hatálya alá? 12	
2.1.4. Miről rendelkezik a 14a. cikk?	13
2.1.5. Az elektronikus felület az általa elősegített összes értékesítés tekintetében vélelmezett értékesítőnek minősül-e?	17
2.1.6. Mikor segíti elő az adóalany a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást, és mikor nem?	17
2.1.7. A vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés hatálya alá nem tartozó tevékenységek	22
2.1.8. Több elektronikus felület használata	22
2.1.9. A vélelmezett értékesítő korlátozott felelőssége (a héa végrehajtási rendelet 5c. cikke)	23
2.1.10. Az eladó és a vevő jogállásának vétele	27
2.2. AZ ELEKTRONIKUS FELÜLETEKRE VONATKOZÓ NYILVÁNTARTÁSI KÖTELEZETTSÉGEK 28	
2.2.1. Milyen nyilvántartási kötelezettségek terhelik a vélelmezett értékesítőt?.....	28
2.2.2. A termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást elősegítő, vélelmezett értékesítőnek nem minősülő elektronikus felületek által megőrzendő információk	30
2.2.3. Vázlat – Az elektronikus felületekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek	32
3. A KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOK	34
3.1. A NEM UNIÓS SZABÁLYOZÁS	36
3.1.1. Vonatkozó rendelkezések	36
3.1.2. Mire szolgálnak az új szabályok?	36
3.1.3. Ki alkalmazhatja a nem uniós szabályozást, és mely termékértékesítések , illetve szolgáltatásnyújtások esetében?	36

3.1.4.	Milyen számlázási kötelezettségek vannak?	38
3.1.5.	Szükség van-e adóügyi képviselő kinevezésére?	38
3.2.	AZ UNIÓS SZABÁLYOZÁS	38
3.2.1.	Vonatkozó rendelkezések.....	38
3.2.2.	Mire szolgálnak az új szabályok?.....	38
3.2.3.	Ki alkalmazhatja az uniós szabályozást, és mely termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások esetében?	39
3.2.4.	Alkalmazható-e az uniós szabályozás a hatálya alá tartozó szolgáltatások egy részére? 39	
3.2.5.	Mit jelent a termékek Közösségen belüli távértékesítése?	40
3.2.6.	A teljesítés helye.....	41
3.2.7.	A teljesítés helyére vonatkozó küszöbérték (10 000 EUR).....	42
3.2.8.	Milyen számlázási kötelezettségek vannak?	44
3.2.9.	Szükség van-e adóügyi képviselő kinevezésére?	44
3.2.10.	Milyen szabályozást kell alkalmazni, ha egy nem uniós szolgáltató uniós fogyasztók számára nyújt szolgáltatásokat, illetve termékek Közösségen belüli távértékesítését végzi?	45
3.3.	KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK A KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOKKAL KAPCSOLATBAN	45
3.4.	MIT KELL TENNIE, HA NEM UNIÓS VAGY UNIÓS SZABÁLYOZÁST ALKALMAZ?	53
3.5.	BEHOZATALI SZABÁLYOZÁS	53
4.	KIS ÉRTÉKŰ TERMÉKEK TÁVÉRTÉKESÍTÉSE ÉS BEHOZATALA	54
4.1.	IMPORTÁLT TERMÉKEK TÁVÉRTÉKESÍTÉSE	55
4.1.1.	Vonatkozó rendelkezések.....	55
4.1.2.	A fogalom bevezetésének oka.....	55
4.1.3.	Mely ügyletek tartoznak ide?	56
4.1.4.	A teljesítés helye.....	56
4.2.	BEHOZATALI SZABÁLYOZÁS	58
4.2.1.	Vonatkozó rendelkezések.....	58
4.2.2.	Miért volt szükség a behozatali szabályozás bevezetésére?	58
4.2.3.	Mely termékértékesítésekre terjed ki a behozatali szabályozás?.....	58
4.2.4.	Ki veheti igénybe a behozatali szabályozást?.....	59
4.2.5.	Mit értünk közvetítő alatt?.....	61
4.2.6.	IOSS héaazonosító szám	62
4.2.7.	Hogyan működik a behozatali szabályozás?	63
4.2.8.	Az IOSS héaazonosító szám érvényességének ellenőrzése.....	64
4.2.9.	Mi a teendő a behozatali szabályozás alkalmazásakor?	65

4.2.10.	IOSS Kérdések és válaszok	68
4.3.	A BEHOZATALI HÉA BEVALLÁSÁRA ÉS MEGFIZETÉSÉRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁS.....	85
4.3.1.	Vonatkozó rendelkezések.....	85
4.3.2.	Mi a különös szabályozás bevezetésének oka?	85
4.3.3.	Mely ügyletek tartoznak a különös szabályozás hatálya alá?.....	86
4.3.4.	Ki alkalmazhatja a különös szabályozást?.....	86
4.3.5.	Hogyan működik mindez a gyakorlatban?	86
4.3.6.	Mit kell tenniük a különös szabályozást alkalmazó gazdasági szereplőknek?	88
4.3.7.	Gyakorlati példa	88
5.	A VÉLELMEZETT ÉRTÉKESÍTŐKRE VONATKOZÓ 14A. CIKK ALKALMAZÁSA – FORGATÓKÖNYVEK	90
5.1.	AZ EU-N BELÜLI TERMÉKÉRTÉKESÍTÉST ELŐSEGÍTŐ VÉLELMEZETT ÉRTÉKESÍTŐ	90
5.2.	AZ IMPORTÁLT TERMÉKEK TÁVÉRTÉKESÍTÉSÉT ELŐSEGÍTŐ VÉLELMEZETT ÉRTÉKESÍTŐ	99

Ábrák jegyzéke

1. ábra:	A vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés hatálya alá tartozó termékértékesítések..	13
2. ábra:	A vélelmezett értékesítői modell következményei.....	14
3. ábra:	Az elektronikus felületekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek	33
4. ábra:	IOSS rendszer.....	63
5. ábra:	Az IOSS szerinti vámeljárási.....	65
6. ábra:	A behozatali szabályozás összefoglalása.....	68
7. ábra:	A különös szabályozás összefoglalása	87

Táblázatok jegyzéke

1. táblázat:	Számlázás.....	16
2. táblázat:	A különös szabályozások valamelyikét alkalmazó vélelmezett értékesítő nyilvántartás-vezetési kötelezettségei	29
3. táblázat:	A különös szabályozások 2021. július 1-jei változásainak áttekintése	34
4. táblázat:	A különös szabályozások áttekintése	35
5. táblázat:	A teljesítés helyére vonatkozó küszöbérték (10 000 EUR)	43
6. táblázat:	Héamentesség 2021. július 1. előtt és után	54
7. táblázat:	IOSS-regisztráció az értékesítő típusa és a letelepedés helye szerint	61

1. A 2021. JÚLIUS 1-JÉTŐL ALKALMAZANDÓ ÚJ HÉASZABÁLYOK LEGFONTOSABB ELEMEI

1.1. Bevezetés

2021. július 1-jétől a 2006/112/EK irányelv (héairányelv) több olyan módosítása is alkalmazandó lesz, amely érinti a határokon átnyúló, vállalkozások és fogyasztók közötti (B2C) e-kereskedelmi tevékenységekre alkalmazandó héaszabályokat. A Tanács ezeket a szabályokat 2017 decemberében fogadta el az (EU) 2017/2455 irányelvvel, illetve 2019 novemberében az (EU) 2019/1995 irányelvvel (az e-kereskedelemre vonatkozó héairányelvek).

E változások indoka a határokon átnyúló online értékesítés előtt álló akadályok felszámolása, amint azt a Bizottság a 2015. évi, „Európai digitális egységes piaci stratégia”¹ című, és a 2016. évi „Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek”² című közleményében bejelentette. A változások különösen a termékek távértékesítésére vonatkozó héarendszerből és a kis értékű küldemények behozatalából eredő kihívásokra irányulnak, nevezetesen:

- Mivel a más tagállamokban tartózkodó végső fogyasztók számára online áruértékesítést végző uniós vállalkozások nyilvántartásba vételének és a héa elszámolásának a fogyasztó tagállamában kell történnie, amennyiben e vállalkozások értékesítési forgalma meghaladja a távértékesítési küszöbértéket, vagyis a 35 000/100 000 EUR-t. Ez jelentős adminisztratív terhet ró a kereskedőkre, és akadályozza az EU-n belüli online kereskedelem fejlődését.
- Mivel a 22 EUR-t meg nem haladó kis értékű termékek behozatala mentes a héa alól, és ez a mentesség visszaélésszerű gyakorlatokhoz vezet, a tagállamok elveszítik adóbevételeik egy részét.
- Mivel a 3. országokból az uniós fogyasztók számára áruértékesítést végző nem uniós vállalkozások héamentesen értékesíthetnek az EU-ba, és nem kötelesek héaalanyként regisztrálni, egyértelműen kereskedelmi előnyre tesznek szert az EU-ban letelepedett versenytársaikkal szemben.

Az új szabályok egyenrangúvá teszik az uniós vállalkozásokat azokkal a nem uniós vállalkozásokkal, amelyeknek a 2021 júliusa előtt hatályos szabályok szerint nem kell héát felszámítaniuk, egyszerűsítik a határokon átnyúló e-kereskedelemben részt vevő vállalkozások héakötelezettségeit, és elmélyítik az egységes uniós piacot. A főbb változások a következők:

- Tekintettel a szűkített egyablakos héarendszer (MOSS) sikerére, amely lehetővé teszi a távközlési szolgáltatók, a műsorszolgáltatók és az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások (TBE) szolgáltatói számára, hogy a héaalanykénti regisztrációjuk szerinti tagállamban számolják el a más tagállamokban fizetendő héát³, ez a rendszer

¹ COM(2015)192 final.

² COM(2016)148 final.

³ Lásd a Bizottság által készített, a TBE-szolgáltatások héakezeléséről szóló magyarázó megjegyzéseket és útmutatókat: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/telecommunications-broadcasting-electronic-services/content/guides_en

kiterjesztésre kerül más B2C-műveletekre, a termékek Közösségen belüli távértékesítésére, valamint bizonyos belföldi termékértékesítésekre, ami az egyablakos ügyintézés bővülését eredményezi.

- A termékek Közösségen belüli távértékesítésére vonatkozó jelenlegi értékhatárt eltörlésre kerül, és egy új, uniós szintű, 10 000 EUR összegű értékhatár lép a helyébe, amely alatt a TBE-szolgáltatások nyújtása és a termékek Közösségen belüli távértékesítése továbbra is héaköteles lehet abban a tagállamban, ahol az említett TBE-szolgáltatásokat nyújtó adóalany letelepedett, vagy ahol a szóban forgó termékek a feladás vagy szállítás megkezdésének időpontjában találhatók;
- Különös rendelkezések kerülnek bevezetésre, amelyek értelmében a termékértékesítést online elektronikus felület használatával elősegítő vállalkozás a héa szempontjából úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a termékeket (a továbbiakban: vélelmezett értékesítő);
- A 22 EUR érték alatti, kis értékű küldemények behozatalára vonatkozó héamentesség megszűnik, és a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált, 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű termékek távértékesítésére új – import egyablakos ügyintézésnek (IOSS) nevezett – különös szabály lép életbe;
- Ha az IOSS-t nem alkalmazzák, úgy a 150 EUR-t meg nem haladó értékű importált küldemények távértékesítése esetében egyszerűsítésekre kerül sor (különös szabályozás);
- Új nyilvántartási követelmények vonatkoznak azokra a vállalkozásokra, amelyek elektronikus felület használatával megkönnyítik a termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást, ideértve azokat az eseteket is, amikor az elektronikus felület nem minősül vélelmezett értékesítőnek.

1.2. A 2021. ÉVI VÁLTOZÁSOK ÁLTAL ÉRINTETT ÜGYLETEK

Az új rendelkezések a következő ügyletekre vonatkoznak:

- 1) harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékeknek az értékesítők és a vélelmezett értékesítők általi távértékesítése (a héairányelv 14. cikke (4) bekezdésének második albekezdésében meghatározottak szerint), a jövedékiadóköteles termékek kivételével;
- 2) termékeknek az értékesítők vagy vélelmezett értékesítők által Közösségen belül végzett távértékesítése (a héairányelv 14. cikke (4) bekezdésének első albekezdésében meghatározottak szerint);
- 3) a termékek vélelmezett értékesítő általi belföldi értékesítése (lásd a héairányelv 14a. cikkének (2) bekezdését);
- 4) az EU-ban nem letelepedett adóalanyok által, vagy az EU-ban letelepedett, de a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalanyok által nem adóalanyok (végső fogyasztók) részére nyújtott szolgáltatások.

Az 1. pont hatálya alá tartozó ügyletekre vonatkozó további magyarázatok e magyarázó megjegyzések 4. fejezetében találhatók. A 2., 3. és 4. pont hatálya alá tartozó termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások további részleteit lásd a 3. fejezetben.

1.3. VONATKOZÓ JOGI AKTUSOK

A magyarázó megjegyzésekben említett jogi aktusok közé tartoznak a következők:

- Az (EU) [2017/2455 tanácsi irányelvvel](#) és az [\(EU\) 2019/1995 tanácsi irányelvvel](#) módosított, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv (héairányelv).
- Az [\(EU\) 2017/2459 tanácsi végrehajtási rendelettel](#) és az [\(EU\) 2019/2026 tanácsi végrehajtási rendelettel](#) módosított, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (héa végrehajtási rendelet).
- Az [\(EU\) 2017/2454 tanácsi rendelettel](#) módosított, a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről szóló 904/2010/EU tanácsi rendelet ([közigazgatási együttműködési rendelet](#)).
- A 904/2010/EU tanácsi rendeletnek a nem adóalanyok részére szolgáltatást nyújtó, termékek távértékesítését végző és bizonyos belföldi termékértékesítéseket végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2020. február 12-i [\(EU\) 2020/194 bizottsági végrehajtási rendelet](#).
- Az (EU) 2017/2455 és az (EU) 2019/1995 irányelvnek a Covid19-világjárvány miatt szükségessé vált, az átültetési határidő és az alkalmazás kezdőnapja tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 20-i [\(EU\) 2020/1109 tanácsi határozat](#).
- Az (EU) 2017/2454 rendeletnek a Covid19-világjárvány miatt szükségessé vált, az alkalmazás kezdőnapjai tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 20-i [\(EU\) 2020/1108 tanácsi rendelet](#).
- Az (EU) 2019/2026 végrehajtási rendeletnek a Covid19-világjárvány miatt szükségessé vált, az alkalmazás kezdőnapjai tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 20-i [\(EU\) 2020/1112 tanácsi végrehajtási rendelet](#).
- Az (EU) 2020/21 és az (EU) 2020/194 végrehajtási rendeletnek a Covid19-világjárvány miatt szükségessé vált, az alkalmazás kezdőnapja tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. szeptember 22-i [\(EU\) 2020/1318 bizottsági végrehajtási rendelete](#).

1.4. GLOSSZÁRIUM

B2C (vállalkozások és fogyasztók közötti) értékesítés: a végső fogyasztók részére történő értékesítésekre vonatkozik, és magában foglalja az 1.2. szakaszban felsorolt ügyleteket (ezeket a magyarázó megjegyzések tovább részletezik). A fogyasztó e magyarázó megjegyzésekben vevőnek is nevezhető.

Küldemény: egybecsomagolt és ugyanazon értékesítő vagy elsődleges értékesítő által ugyanannak a címzettnek egyidejűleg feladott, ugyanazon fuvarozási szerződés hatálya alá tartozó áruk.

Vélelmezett értékesítő: az az adóalany, aki úgy tekintendő, mint aki a termékeket az elsődleges értékesítőtől átveszi, és a végső fogyasztó számára értékesíti. Így a vélelmezett értékesítőt a héa szempontjából ugyanazok a jogok és kötelezettségek illetik meg, mint az értékesítőt. E magyarázó megjegyzések összefüggésében a vélelmezett értékesítő a héairányelv 14a. cikkében meghatározott elektronikus felületen keresztül történő értékesítést elősegítő adóalany (lásd a 2. fejezet 2.12.1. szakaszát).

Termékek távértékesítése: a termékek Közösségen belüli távértékesítése, valamint harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése, a héairányelv 14. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerint.

Elektronikus felület: olyan tág fogalomként kell értelmezni, amely lehetővé teszi két független rendszer vagy egy rendszer és a végfelhasználó számára, hogy valamely eszköz vagy program segítségével kommunikáljon egymással. Az elektronikus felület magában foglalhat weboldalt, portált, átjárót, piacteret, alkalmazási program interfészt (API) stb.

E magyarázó megjegyzések alkalmazásában az elektronikus felületre való hivatkozás a kontextustól függően jelentheti a fent meghatározott elektronikus felületet vagy az elektronikus felületet működtető adóalanyt.

Az EU tagállamai: az EU-n belül azok az országok, ahol a héaszabályokat alkalmazni kell. Ezek a következők: Ausztria, Belgium, Bulgária, Ciprus, Cseh Köztársaság, Dánia, Észtország, Finnország, Franciaország, Görögország, Hollandia, Horvátország, Írország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Magyarország, Málta, Németország, Olaszország, Portugália, Románia, Spanyolország, Svédország, Szlovákia és Szlovénia.

Jövedéki termékek: a harmonizált jövedéki adó hatálya alá tartozó termékek, mint például az alkohol, a dohány és az energia.

Teljesítési szolgáltatások: a termékek értékesítői számára nyújtott szolgáltatások, amelyek a termékek raktárban való tárolásából, megrendelések előkészítéséből és a termékek raktárból való elszállításából állnak.

Közvetítő: a Közösségben letelepedett olyan személy, akit a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző értékesítő vagy vélelmezett értékesítő jelöl ki a héa megfizetésére kötelezett és az egyablakos importügyintézési rendszerben meghatározott kötelezettségek teljesítéséért felelős személyként.

Valós érték –

a) kereskedelmi termékek esetében: az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő értékesítéskor maguknak az áruknak az ára, amely nem tartalmazza a szállítási és biztosítási költségeket, kivéve, ha azok szerepelnek az árban, és nincsenek külön feltüntetve a számlán, sem azokat az egyéb adókat és díjakat, amelyek a vámhatóságok által bármely vonatkozó dokumentumból megállapíthatók;

b) nem kereskedelmi jellegű termékek esetében: az az ár, amelyet az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő értékesítés esetén magukért az árukért kellett volna fizetni.

Kis értékű áruk: olyan küldeményekben lévő áruk, amelyek valós értéke a behozatalkor nem haladja meg az 150 EUR-t (kivéve a jövedékiadó-köteles termékeket).

Adóügyi képviselő: a Közösségben letelepedett olyan személy, akit az értékesítő a hía megfizetésére kötelezett és a héakötelezettségek teljesítéséért felelős személyként kijelöl.

Különös szabályozások: a nem uniós szabályozás, az uniós szabályozás és a behozatali szabályozás.

A „nem uniós szabályozás”: a Közösség területén nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó, a héairányelv XII. címe 6. fejezetének 2. szakaszában megállapított különös szabályozás – további magyarázat a 3. fejezetben található;

Az „uniós szabályozás” a termékek Közösségen belüli távértékesítésére, az elektronikus felületek segítségével valamely tagállamban végzett termékértékesítésre, illetve a Közösség területén, de nem a fogyasztás helye szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó, a héairányelv XII. címe 6. fejezetének 3. szakaszában megállapított különös szabályozás – további magyarázatok a 3. fejezetben találhatók;

A „behozatali szabályozás” a héairányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakaszában megállapított, a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás – további magyarázat a 4. fejezetben található.

Értékesítő: az az adóalany, aki az EU-n belül termékeket vagy szolgáltatásokat értékesít, illetve harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékeket közvetlenül a vevők részére távértékesítéssel értékesít, amennyiben az értékesítést nem könnyítette meg elektronikus felület.

A Közösségben nem letelepedett adóalany: olyan adóalany, amely gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösség területén található, és ott nem rendelkezik állandó telephellyel.

Harmadik területek és harmadik országok: „harmadik területek” a héairányelv 6. cikkében említett területek, és „harmadik ország” minden olyan állam vagy terület, amelyre nem alkalmazandó az Európai Unió működéséről szóló szerződés (lásd a héairányelv 5. cikkét). E magyarázó megjegyzések közzétételének időpontjában a 6. cikkben felsorolt harmadik területek a következők: Athos-hegy; Kanári-szigetek; Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, Réunion, Saint-Barthélemy, Saint-Martin francia területek; Åland-szigetek; Campione d'Italia; a Luganói-tó olaszországi vizei; Helgoland szigete; Büsingen területe; Ceuta; Melilla; Livigno.

Elsődleges értékesítő: a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékeket elektronikus felületen keresztül értékesítő vagy távértékesítő adóalany (lásd a 2. fejezet 2.1. szakaszát).

2. AZ ELEKTRONIKUS FELÜLETEK SZEREPE

2.1. VÉLELMEZETT ÉRTÉKESÍTŐNEK MINŐSÜLŐ ELEKTRONIKUS FELÜLET – A 2006/112/EK IRÁNYELV 14A. CIKKE

2.1.1. Vonatkozó rendelkezések

A vonatkozó rendelkezések a héairányelvben és a héa végrehajtási rendeletben találhatók.

Héairányelv

- 14. cikk, 14a. cikk
- 31–33. cikk
- 36b. cikk
- 66a cikk
- 136a. cikk
- 169. cikk
- 205. cikk
- 219a–221. cikk
- 242. cikk, 242a. cikk

Héa végrehajtási rendelet

- 5b. cikk
- 5c. cikk
- 5d. cikk
- 41a. cikk
- 54b. cikk
- 54c. cikk
- 63c. cikk

2.1.2. A 14a. cikk bevezetésének célja

A héa eredményes és hatékony beszedésének biztosítása, ugyanakkor az értékesítőkre, az adóhatóságokra és a fogyasztókra háruló adminisztratív terhek csökkentése. A termékek távértékesítését elektronikus felület használatával elősegítő adóalanyok részt vesznek az ezen értékesítések utáni héa beszedésében. E tekintetben a héairányelv új jogi rendelkezéssel (14a. cikk) bővült, amely előírja, hogy bizonyos körülmények között úgy kell tekinteni, hogy az említett adóalanyok maguk végzik a termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást, és ezen értékesítések után kötelesek lesznek héát elszámolni (a vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés).

2.1.3. Mely ügyletek tartoznak a vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés hatálya alá?

A termékértékesítést elektronikus felület – például piactér, platform, portál vagy hasonló eszköz⁴ – használata révén elősegítő adóalany tekintendő vélelmezett értékesítőnek az alábbi esetekben:

- 1) harmadik területekről vagy harmadik országokból 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményként importált, gyakran kis értékűnek nevezett termékek távértékesítése – 14a. cikk (1) bekezdés, vagy
- 2) a Közösségen belül egy ott nem letelepedett adóalany által nem adóalany részére végzett termékértékesítések; ez egyaránt vonatkozik a termékek belföldi értékesítésére és Közösségen belüli távértékesítésére – a 14a. cikk (2) bekezdése.

Más szóval, az elektronikus felület használata révén a termékértékesítést elősegítő adóalany az elektronikus felületén keresztül végzett alábbi termékértékesítések esetében minősül vélelmezett értékesítőnek:

- Az EU-ba importált és az EU-n belüli vevőnek értékesített, 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményekben lévő termékek, függetlenül attól, hogy az elsődleges értékesítő/eladó az EU-ban vagy az EU-n kívül telepedett-e le;
- Az EU-ban már szabad forgalomba bocsátott áruk és az EU-ban található áruk, amelyeket értéküktől függetlenül uniós vevőknek szállítanak, ha az elsődleges értékesítő/eladó nem az EU-ban telepedett le⁵.

Következésképpen az értékesítést elektronikus felület használata révén elősegítő adóalany a következő ügyletek tekintetében nem válik vélelmezett értékesítővé:

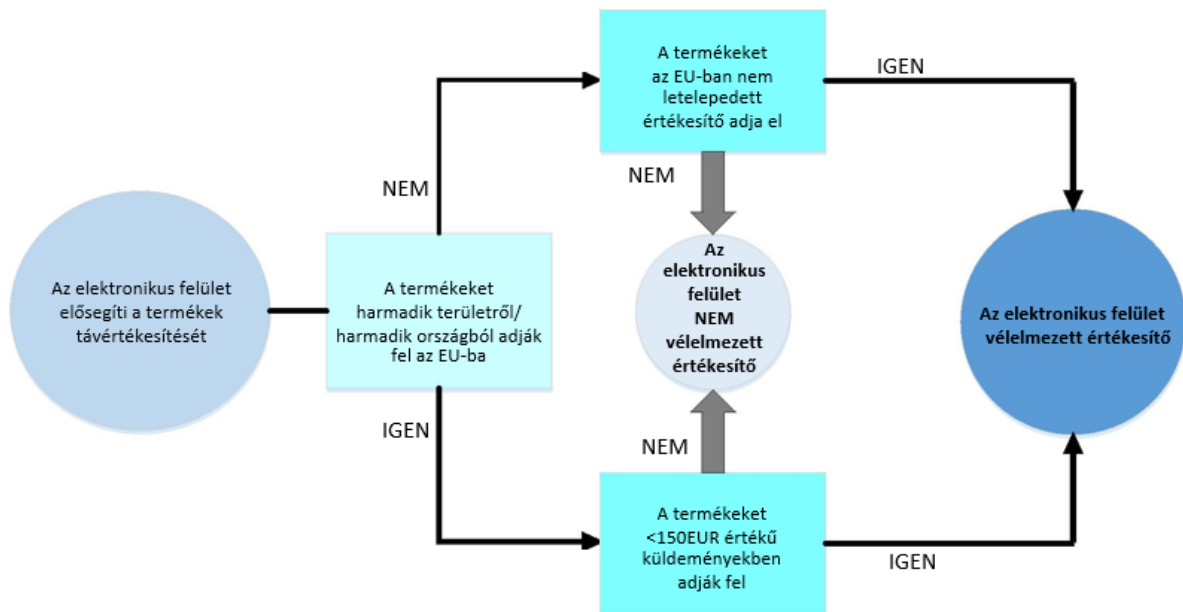
- A 150 EUR-t meghaladó valós értékű küldeményekben lévő, az EU-ba importált termékek, függetlenül attól, hogy az elsődleges értékesítő/eladó hol telepedett le;
- Az EU-ban már szabad forgalomba bocsátott áruk, valamint az EU-ban található és az EU-n belüli vevőknek szállított áruk, értéküktől függetlenül, ha az elsődleges értékesítő/eladó az EU-ban telepedett le.

Ezt az alábbi 1. ábra foglalja össze.

⁴ A „hasonló eszköz” kifejezés minden olyan jelenlegi és jövőbeli technológiára vonatkozik, amely lehetővé tenné az értékesítés elektronikus úton történő lebonyolítását.

⁵ Az EU-ban vámraktárba helyezett áruk már az EU területén vannak, ezért nem tekinthetők az importált termékek távértékesítésének fogalma értelmében harmadik országokból vagy harmadik területekről feladottnak.

1. ábra: A vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés hatálya alá tartozó termékértékesítések

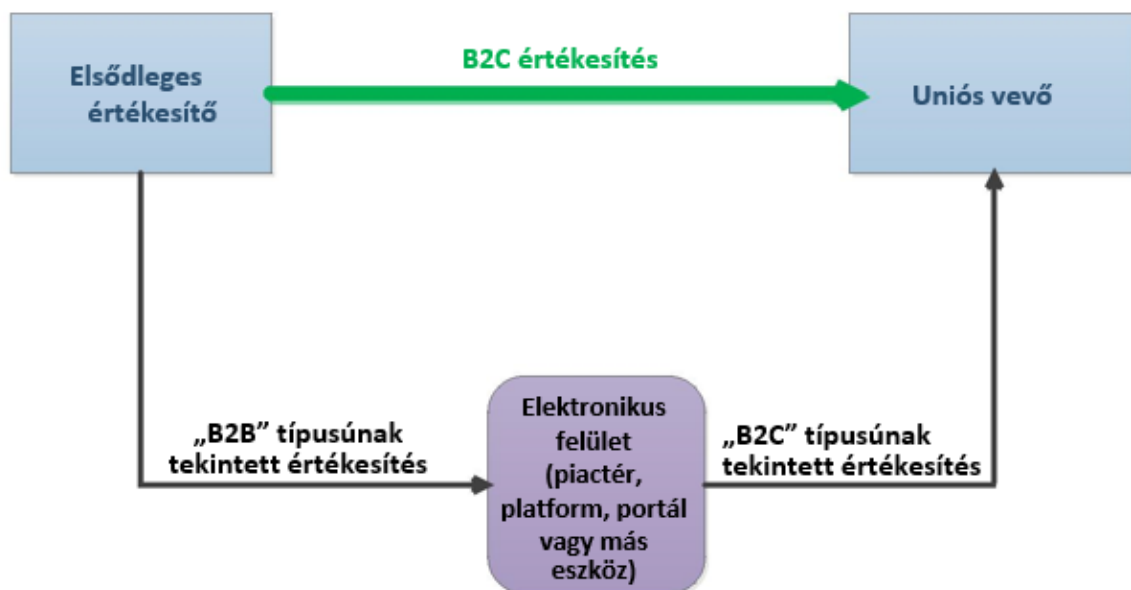

2.1.4. Miről rendelkezik a 14a. cikk?

A hÉa szempontjából vélelmet bevezető új 14a. cikk (a továbbiakban: vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés) előírja, hogy az értékesítést elősegítő adóalanyt úgy kell tekinteni, mint aki maga kapta és értékesítette a termékeket (az úgynevezett vélelmezett értékesítő). Ez azt jelenti, hogy a végső fogyasztónak elektronikus felületen keresztül termékeket értékesítő szállítótól (az úgynevezett elsődleges értékesítőtől) származó értékesítés (B2C-értékesítés) két értékesítésre oszlik:

- 1) az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felület felé történő értékesítés (a B2B-nek minősülő értékesítés), amely fuvarozás nélküli értékesítést jelent, és
- 2) az elektronikus felületről a vevőnek történő értékesítés (a B2C-nek minősülő értékesítés), amely fuvarozással együtt járó értékesítést jelent.

2. ábra: A vélelmezett értékesítői modell következményei

A vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés eredményeképpen az elektronikus felületen keresztül történő értékesítést elősegítő adóalanyt a héa szempontjából úgy kell kezelni, mintha ő lenne a termékek tényleges értékesítője. Ez azt jelenti, hogy a vélelmezett értékesítő héa szempontjából az árut az elsődleges értékesítőtől megvásárló, és azt a vevőnek továbbadó személynek minősül.

2.1.4.1. Milyen héaszámlázási kötelezettségek vonatkoznak ezekre az értékesítésekre?

Az 1) értékesítés esetében– az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felület felé irányuló értékesítés (B2B-nek minősülő értékesítés):

A vélelmezett B2B értékesítés a következő lehet:

a) az importált termékek távértékesítése (a 14a. cikk (1) bekezdése)⁶

Mivel az ilyen értékesítésre az EU-n kívül kerül sor, az uniós héaszabályok nem vonatkoznak erre a B2B értékesítésnek minősülő értékesítésre. Ezért az EU-ban az elsődleges értékesítőknek nincsenek héaszámlázási kötelezettségeik.

b) az EU-n belüli termékértékesítés (a 14a. cikk (2) bekezdése)

Az elsődleges értékesítőnek a termékértékesítés helye szerinti tagállam szabályai szerint héaszámlát kell kiállítania a vélelmezett értékesítő számára.

Ez a B2B értékesítésnek minősülő termékértékesítés héamentes, és az elsődleges értékesítő jogosult a héa levonására (a héairányelv 136a. cikke és 169. cikkének b) pontja). Míg a héairányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy adómentes termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás esetén mentesítsék az adóalanyokat a számla kiállításának kötelezettsége alól (a héairányelv 220. cikkének (2) bekezdése), e konkrét termékértékesítés esetében nem

⁶ Lásd a magyarázó megjegyzések 5. fejezetében a 14a. cikk (1) bekezdésének alkalmazására vonatkozó forgatókönyveket.

áll fenn ilyen lehetőség. Az ilyen B2B-nek tekintett tranzakciók esetében önszámlázási megállapodások alkalmazhatók. Az értékesítés helye szerinti tagállam önszámlázási szabályait kell alkalmazni.

A 2) értékesítés esetében – az elektronikus felületről a vevőnek történő értékesítés (B2C-nek minősülő értékesítés):

A vélelmezett B2C értékesítés a következő lehet:

a) az importált termékek távértékesítése (a 14a. cikk (1) bekezdése)

Az uniós héaszabályozás számlázással kapcsolatos rendelkezései alkalmazandók erre a vélelmezett értékesítésre, feltéve, hogy az importált termékek távértékesítésének teljesítési helye az EU-ban található. A héairányelv úgy rendelkezik, hogy nem vonatkozik héaszámla-kibocsátási kötelezettség a B2C értékesítésekre, így a szóban forgó vélelmezett B2C értékesítésekre sem. A tagállamok azonban továbbra is előírhatják, hogy a szóban forgó termékértékesítésre vonatkozóan héaszámlát kell kiállítani (a héairányelv 221. cikke). Ezen túlmenően a vámhatóságok a vámkezeléshez igazoló dokumentumokat kérhetnek – ez tipikusan egy kereskedelmi számlát jelent.

Amennyiben számlát bocsátanak ki, és az elektronikus felület a különös szabályozást alkalmazza, az azonosítót kiadó tagállam számlázási szabályai (a héairányelv 219a. cikke) alkalmazandók. Amennyiben a különös szabályozást nem alkalmazzák, úgy annak a tagállamnak a számlázási szabályait kell alkalmazni, ahol az importált termékek távértékesítésére vélelmezetten sor kerül. Az elektronikus felületnek fel kell számítnia a fogyasztás helye szerinti tagállamban a termékértékesítésre alkalmazandó héát, és azt át kell utalnia az adott tagállam adóhatóságának. Az elektronikus felület IOSS azonosító számát nem kell feltüntetni a számlán, mivel az IOSS-szám közlését a szükséges minimumra kell korlátozni.

b) az EU-n belüli termékértékesítés (a 14a. cikk (2) bekezdése)

Ez a helyzet magában foglalja mind a belföldi termékértékesítéseket, mind pedig a termékek vélelmezett értékesítőként működő elektronikus felület útján⁷ a Közösségen belül történő távértékesítését.

Ami az elektronikus felületen történő belföldi értékesítéseket illeti, erre a B2C értékesítésnek tekintett értékesítésre általában nem kötelező számlát kiállítani. A fogyasztás helye szerinti tagállam azonban továbbra is kötelezővé teheti, hogy e termékértékesítés tekintetében héaszámlát bocsássonak ki (a héairányelv 221. cikke). Abban az esetben, ha számlát bocsátanak ki, és az elektronikus felület a belföldi B2C termékértékesítésre a vonatkozó különös szabályozást alkalmazza, az azonosítót kiadó tagállam számlázási szabályait (a héairányelv 219a. cikke) kell alkalmazni. Amennyiben a különös szabályozást nem alkalmazzák, úgy a termékértékesítés helye szerinti tagállam számlázási szabályait kell alkalmazni.

A termékek EU-n belüli távértékesítése tekintetében az uniós szabályozás alkalmazása esetén a szóban forgó B2C értékesítésről jogilag nem kötelező számlát kibocsátani (a héairányelv

⁷ Lásd a magyarázó megjegyzések 5. fejezetében a 14a. cikk (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó forgatókönyveket.

220. cikke (1) bekezdésének 2. pontja)⁸. Amennyiben az elektronikus felület számlát bocsát ki, úgy annak a tagállamnak a számlázási szabályai alkalmazandók, amelyben az elektronikus felület a különös szabályozást alkalmazza, vagyis az azonosítót kiadó tagállam számlázási szabályait kell alkalmazni (a héairányelv 219a. cikke). Amennyiben az uniós szabályozást nem alkalmazzák, úgy a számlát az értékesítés helye szerinti tagállam számlázási szabályainak megfelelően, az elektronikus felületen kell kiállítani a vevő számára.

Függetlenül attól, hogy az uniós szabályozást alkalmazzák-e vagy sem, az elektronikus felületnek fel kell számítania az értékesített termékekre a fogyasztás helye szerinti tagállamban alkalmazandó héát, és azt át kell utalnia az adóhatóságnak.

Az alábbi 1. táblázat összefoglalja a különböző számlázási kötelezettségeket.

1. táblázat: Számlázás

Értékesítés		A héairányelv szerinti számlázási kötelezettség alkalmazandó?	Előírhat-e a tagállam számlázási kötelezettséget?	Melyik tagállam számlázási szabályai alkalmazandók?
B2B típusúnak tekintett értékesítés	Importált termékek távértékesítése (14a. cikk, (1) bekezdés)	Nem alkalmazandó* * Kereskedelmi számla vámkezeléshez	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó
	Termékértékesítés az EU-n belül (14a. cikk, (2) bekezdés)	IGEN	Nem alkalmazandó	Az a tagállam, ahol az értékesítésre sor kerül
B2C típusúnak tekintett értékesítés	Importált termékek távértékesítése (14a. cikk, (1) bekezdés) <u>az EU-ban</u>	NEM* * Kereskedelmi számla vámkezeléshez	IGEN	a) A különös szabályozás alkalmazása – azonosítót kiadó tagállam b) A különös szabályozás alkalmazásának mellőzése – az importált termékek távértékesítésének helye szerinti tagállam
	Termékértékesítés az EU-n belül (14a. cikk, (2) bekezdés): 1) belföldi értékesítés elektronikus felületen keresztül 2) Termékek Unión belüli	1) NEM 2) a) a különös szabályozás alkalmazása – NEM b) a különös szabályozás alkalmazásának mellőzése – IGEN	1) IGEN 2) a) NEM b) IGEN	a) A különös szabályozás alkalmazása – azonosítót kiadó tagállam b) A különös szabályozás alkalmazásának

⁸ Helyesbítés a 2006/112/EK irányelv és a 2009/132/EK irányelv módosításáról szóló, 2017. december 5-i (EU) 2017/2455 tanácsi irányelvhez (HL L 348., 2017.12.29.).

	távértékesítés se elektronikus felületen keresztül			mellőzése – az importált termékek távértékesítésének helye szerinti tagállam
--	---	--	--	--

2.1.5. Az elektronikus felület az általa elősegített összes értékesítés tekintetében vélelmezett értékesítőnek minősül-e?

Annak értékelését, hogy az elektronikus felület megkönnyíti-e a termékértékesítést, és így vélelmezett értékesítőnek minősül-e, ügyleti alapon kell elvégezni, figyelembe véve a következő szakaszokban vázolt kritériumokat. Következésképpen az elektronikus felület a termékértékesítések egy részét megkönnyítő eszköznek tekinthető és így e termékértékesítések tekintetében vélelmezett értékesítőnek minősül, ugyanakkor részt vesz más olyan termékértékesítésekben is, amelyek tekintetében nem minősül vélelmezett értékesítőnek.

Például az elektronikus felületen lebonyolíthatók az alábbiak: 1) az EU-ba behozatalra kerülő, 150 EUR-t meghaladó valós értékű küldeményekben lévő termékek értékesítése, amelynek tekintetében a felület nem minősül vélelmezett értékesítőnek, és 2) az EU-ban már szabad forgalomban lévő termékeknek az EU-ban nem letelepedett elsődleges szállító/eladó által az EU-ban történő értékesítése, amelynek esetében a piactér minősül „vélelmezett értékesítőnek”.

2.1.6. Mikor segíti elő az adóalany a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást, és mikor nem?

A héa végrehajtási rendelet 5b. cikke pontosítja, hogy a vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés alkalmazása céljából az adóalany mikor tekinthető úgy, hogy megkönnyíti a termékértékesítést.

Az „elősegíti” kifejezés olyan elektronikus felület használatát jelenti, amely lehetővé teszi, hogy a vevő és a termékeket az elektronikus felületen keresztül eladásra kínáló értékesítő kapcsolatba lépjen egymással, és ennek eredményeként a terméket az adott elektronikus felületen keresztül értékesítik a szóban forgó vevő részére. Más szóval az értékesítő és a vevő közötti adásvételt az elektronikus felületet üzemeltető adóalany segítségével valósítják meg/kötik meg. A fogalom magában foglalja azokat a helyzeteket is, amikor a vevők kezdeményezik a vásárlási folyamatot vagy tesznek ajánlatot áruk megvásárlására, és az elsődleges szállítók az elektronikus felületen keresztül elfogadják az ajánlatot. Az e-kereskedelmi ügyletek esetében ez általában tükröződik az elektronikus felület által vagy annak segítségével végzett tényleges rendelési és árukiválasztási folyamatban. Ezenkívül az „a terméket az adott elektronikus felületen keresztül értékesítik” azt jelenti, hogy az ügyletet az elektronikus felületen (weboldalon, portálon, átjárón, piactéren, alkalmazási program interfészen (API) vagy hasonló módon) kötik meg, de azt nem a termékek fizikai eljuttatása határozza meg, amelyet az elektronikus felületet működtető adóalany megszervezhet/elvégezhet, de ez nem feltétlenül az ő feladata.

Az adóalany, vagyis az elektronikus felület **nem** minősül a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást megkönnyítőnek, ha:

- a) sem közvetlenül, sem közvetve nem határozza meg a termékértékesítésre vonatkozó feltételeket (lásd a 2.1.6.1. szakaszt); valamint

- b) sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt a kifizetett összeg vevő felé történő felszámításának engedélyezésében (lásd a 2.1.6.2. szakaszt); valamint
- c) sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt a termék megrendelésében vagy a vevő részére történő eljuttatásában (lásd a 2.1.6.3. szakaszt).

E feltételeket az adóalanyoknak együttesen kell teljesítenie ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy az nem könnyíti meg az értékesítést. Következésképpen, még ha az adóalany a felsorolt tevékenységek közül csak egyet is végez, akkor is úgy tekinthető, hogy megkönnyíti a termékértékesítést.

A vélelmezett értékesítőre vonatkozó rendelkezés nem vonatkozik a következő tevékenységekre sem (további részletekért lásd a 2.1.7. szakaszt):

- a) fizetések feldolgozása a termékértékesítés tekintetében;
- b) termékek listázása vagy reklámozása;
- c) az értékesítésben való további részvétel nélkül a vevő átirányítása vagy átvitele termékeket eladásra kínáló más elektronikus felületre.

2.1.6.1. Mikor határozza meg az elektronikus felület az értékesítés feltételeit?

a) A „feltételek meghatározásának” fogalma

A héa végrehajtási rendelet 5b. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint, ha az elektronikus felületet üzemeltető adóalany közvetve vagy közvetlenül meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a termékértékesítésre sor kerül, akkor az említett adóalanyt úgy kell tekinteni, mint aki elősegíti az adott termékértékesítést, és vélelmezett értékesítőként kell kezelni.

A feltételek alatt az elsődleges értékesítőnek és a vevőnek az értékesítéshez kapcsolódó jogait és kötelezettségeit kell érteni, mint például az árat, a termékek típusát/jellegét, a fizetésre, a szállításra vagy bármilyen garanciára vonatkozó rendelkezéseket. Kiterjed azokra a feltételekre is, amelyek mellett az elsődleges értékesítő és a vevő használhatja a honlapot/platformot (ideértve a honlapon/platformon való fiókkezelésre vonatkozó feltételeket is).

Mivel a rendelkezés a szerződési feltételek bármelyikére utal, amelyek közvetlenül vagy közvetve meghatározhatók, a fogalmat tágan kell értelmezni. Célja, hogy az online/e-kereskedelemben létező vagy kialakulóban lévő piacteret, platformot, portált vagy hasonló üzleti modellt működtető adóalanyok széles körét lefedje.

A termékértékesítés feltételeinek meghatározásakor a „közvetett” és a „bármely” kifejezés használatának az a célja, hogy megakadályozza a jogok és kötelezettségek mesterséges megosztását az elektronikus felület és az elsődleges értékesítők között. Például annak feltüntetése, hogy az eladó (elsődleges értékesítő) felelős a piactéren/platformon keresztül értékesített termékekért, vagy hogy a szerződés az elsődleges értékesítő és a vevő között jött létre, nem elegendő ahhoz, hogy az elektronikus felületet működtető adóalany, mint vélelmezett értékesítő, mentesüljön a héakötelezettségek alól.

A fogalom tehát túlmegy a szerződéses viszonyon, és a gazdasági realitást, és különösen az elektronikus felületeknek a tényleges termékértékesítésre gyakorolt hatását vagy az ahhoz való hozzájárulását vizsgálja.

b) Példák az e fogalom alá tartozó tevékenységekre

Különböző elemek/jellemzők utalhatnak arra, hogy az adóalany a feltételeket meghatározó elektronikus felületet működtet. A végső következtetés levonása érdekében az értékesítés valamennyi jellemzőjét figyelembe kell venni. Mindazonáltal az alábbiakban néhány (nem kumulatív és nem teljes körű) példát mutatunk be olyan tevékenységekre, amelyek azt jelzik, hogy az elektronikus felületet működtető adóalany közvetlenül vagy közvetve meghatározza a feltételeket:

- Az elektronikus felület birtokolja vagy kezeli azt a műszaki platformot, amelyen keresztül a termékértékesítés történik,
- Az elektronikus felület szabályokat állapít meg az áruknak a platformján keresztül történő felsorolására és értékesítésére vonatkozóan,
- Az elektronikus felület rendelkezik az értékesítéssel kapcsolatos ügyféladatokkal,
- Az elektronikus felület biztosítja a megrendelési folyamathoz vagy a vásárlás kezdeményezéséhez szükséges műszaki megoldást (pl. a termék bevásárlókosárba helyezésével),
- Az elektronikus felület megszervezi/kezeli az ajánlattal kapcsolatos kommunikációt, a megrendelés elfogadását vagy a termék kifizetését,
- Az elektronikus felület meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett az értékesítő vagy a vevő felel a termékek visszaküldési költségeinek megfizetéséért,
- Az elektronikus felület az ügylet teljesítésével kapcsolatban egy vagy több konkrét fizetési módot, tárolási vagy teljesítési feltételt, illetve szállítási vagy fuvarozási módszert ír elő az elsődleges értékesítő számára,
- Az elektronikus felületnek jogában áll, hogy feldolgozza vagy az elsődleges értékesítőtől visszatartsa a vevő által teljesített fizetést, vagy más módon korlátozza a pénzeszközökhöz való hozzáférést,
- Az elektronikus felület abban a helyzetben van, hogy amennyiben a termékek nem megfelelő módon érkeztek meg, úgy az értékesítés összegét az elsődleges értékesítő engedélye vagy jóváhagyása nélkül visszakönyvelje,
- Az elektronikus felület ügyfélszolgálatot működtet, segítséget nyújt a termékek visszaküldéséhez vagy cseréjéhez, illetve panaszkezelési vagy vitarendezési eljárásokat biztosít az értékesítők és/vagy azok ügyfelei számára,
- Az elektronikus felület jogosult a termékek eladási árának meghatározására, például azáltal, hogy ügyfélhűség-program keretében árengedményt kínál, illetve ellenőrzést gyakorol az árképzésre vagy befolyásolja azt,

2.1.6.2. *Mikor vesz részt az elektronikus felület a kifizetett összeg vevő felé történő felszámításának engedélyezésében?*

a) *A „felszámítás engedélyezése” fogalom*

A héa végrehajtási rendelet 5b. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint, ha az elektronikus felületet működtető adóalany közvetlenül vagy közvetve részt vesz a kifizetett összeg vevő felé történő felszámításának engedélyezésében, akkor a termékértékesítést elősegítő, és a vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés hatálya alá tartozó adóalanynak tekintendő.

A „felszámítás engedélyezése” fogalom arra az esetre vonatkozik, amikor az elektronikus felület befolyásolhatja, hogy az ügyfél fizet-e, illetve mikor vagy milyen feltételek mellett fizet. Az elektronikus felület akkor engedélyezi a fizetést, ha úgy dönt, hogy az értékesített termék ellenértékével az ügyfél számláját, bankkártyáját vagy hasonló fizetési eszközét meg lehet terhelni/annak terhére az ellenértéket fel lehet számítani, illetve, ha részt vesz a fizetési engedélyezési üzenet vagy a vevő fizetési kötelezettségvállalásának fogadásában. Ez a koncepció nem jelenti azt, hogy az elektronikus felületnek ténylegesen be kell szednie vagy fogadnia kell a fizetést, illetve, hogy a fizetési folyamat minden egyes lépésében részt kell vennie.

b) *Példák az e fogalom alá tartozó tevékenységekre*

Különböző elemek/jellemzők utalhatnak a felszámítást engedélyező elektronikus felületre. A végső következtetés levonásához az értékesítés valamennyi jellemzőjét figyelembe kell venni. Mindazonáltal az alábbiakban néhány (nem kumulatív és nem teljes körű) példát mutatunk be olyan tevékenységekre, amelyek azt jelzik, hogy az elektronikus felület részt vesz a kifizetett összeg vevő felé történő felszámításának engedélyezésében:

- Az elektronikus felület tájékoztatja az ügyfelet a fizetésről, például a fizetendő árról, annak elemeiről, a fizetendő további díjakról, a fizetési határidőről, a fizetési módokról stb.,
- Az elektronikus felület kezdeményezi azt a folyamatot, amelyen keresztül a vevő számára az összeg felszámításra kerül,
- Az elektronikus felület összegyűjti/fogadja a vevő fizetési adatait/információit, például a hitelkártya/betétkártya számát, a kártya érvényességét, a biztonsági kódot, a fizető nevét és/vagy számláját, a digitális vagy kriptovalutaszámla-információkat, a digitális pénztárca-információkat stb.,
- Az elektronikus felület beszedi az értékesített termékek ellenértékét, majd átutalja azt az elsődleges értékesítő számára,
- Az elektronikus felület összekapcsolja a vevőt egy olyan harmadik féllel, amely az elektronikus felülettől kapott utasítások alapján feldolgozza a fizetést (az olyan adóalany tevékenységei, amely csak az értékesítésben való egyéb részvétel nélkül dolgozza fel a fizetést, nem tartoznak a vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés hatálya alá – lásd a 2.1.7. szakaszt).

2.1.6.3. *Mikor vesz részt az elektronikus felület a termékek megrendelésében vagy a vevő részére történő eljuttatásában?*

a) *A „termék megrendelésében vagy a vevő részére történő eljuttatásában való részvétel” fogalma*

A héa végrehajtási rendelet 5b. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint, ha az elektronikus felületet működtető adóalany közvetlenül vagy közvetve részt vesz a termékek megrendelésében vagy a vevő részére történő eljuttatásában, akkor elősegíti a termékértékesítést, és a vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés hatálya alá tartozik.

A „termék megrendelésében vagy a vevő részére történő eljuttatásában való részvétel” fogalmát tágan kell értelmezni.

A termékek megrendelésében való részvétel nem jelenti szükségszerűen azt, hogy az elektronikus felület részt vesz a megrendelés létrehozásában, hanem olyan helyzetekre vonatkozik, amikor az elektronikus felület bármilyen módon befolyásolhatja a termékek megrendelését.

A „termékek vevő részére történő eljuttatásában való részvétel” fogalma nem korlátozódik az áruk fizikai eljuttatására, amelynek megszervezését/végrehajtását elvégezheti az elektronikus felület, illetve a megszervezés/végrehajtás történhet az elektronikus felület nevében, de ez nem szükségszerű. Olyan helyzetekre utal, amikor az elektronikus felület bármilyen módon befolyásolhatja a termékek vevők részére történő eljuttatását.

b) *Példák az e fogalom alá tartozó tevékenységekre*

Különböző elemek/jellemzők utalhatnak arra, hogy az elektronikus felületet működtető adóalany részt vesz a termékek megrendelésében vagy a vevők részére történő eljuttatásában. A végső következtetés levonásához az értékesítés valamennyi jellemzőjét figyelembe kell venni. Mindazonáltal az alábbiakban néhány (nem kumulatív és nem teljes körű) példát mutatunk be olyan tevékenységekre, amelyek azt jelzik, hogy az elektronikus felület részt vesz a termékek megrendelésében vagy a vevők részére történő eljuttatásában:

- Az elektronikus felület biztosítja a vevő részéről történő megrendeléshez szükséges technikai eszközt (jellemzően bevásárlókosár/árúkválasztási folyamat),
- Az elektronikus felület közli a vevővel és az elsődleges értékesítővel a megbízás megerősítését és/vagy annak részleteit,
- Az elektronikus felület a megrendelés értéke alapján díjat vagy jutalékot számít fel az elsődleges értékesítő terhére,
- Az elektronikus felület jóváhagyást küld arról, hogy a termékek leszállítása megkezdhető, illetve utasítja az elsődleges értékesítőt vagy az érintett harmadik felet, hogy juttassa el a terméket a vevő részére,
- Az elektronikus felület teljesítési szolgáltatásokat nyújt az elsődleges értékesítőnek,
- Az elektronikus felület szervezi a termékek vevőkhöz történő eljuttatását,
- Az elektronikus felület a szállítás részleteit közli a vevővel.

2.1.7. A vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés hatálya alá nem tartozó tevékenységek

A héa végrehajtási rendelet 5b. cikke korlátozott listát tartalmaz azokról a tevékenységekről, amelyekre a vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés nem alkalmazandó. Amennyiben az elektronikus felület **kizárólag** a felsorolt tevékenységek valamelyikét vagy azok kombinációját végzi, akkor a felület nem tekintendő vélelmezett értékesítőnek. Ezek a tevékenységek a következők:

- a) fizetések feldolgozása a termékértékesítés tekintetében, és/vagy
- b) termékek listázása vagy reklámozása, és/vagy
- c) az értékesítésben való további részvétel nélkül a vevő átirányítása vagy átvitele termékeket eladásra kínáló más elektronikus felületre.

Ha egy elektronikus felület olyan tevékenységeket végez, amelyek hozzáférést biztosítanak egy fizetési rendszerhez, vagy csupán felhívják a figyelmet az eladásra kínált lehetséges termékekre, például úgy, hogy hirdetésekre kattintás útján a potenciális vevőt átirányítják az eladó weboldalára, vagy vásárlási lehetőségeket nem kínáló kisebb hirdetési oldalakra, akkor a felület nem kezelendő úgy, mintha vélelmezett értékesítő lenne. Az elektronikus felület sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt abban a termékértékesítésben, amely az értékesítő és a vevő között teljesen függetlenül történik, és ezért a szokásos üzletmenet során nem ismer meg olyan elemeket, mint i) az ügylet esetleges megkötése és annak ideje, ii) a termékek fellelhetőségi helye vagy iii) a termékek rendeltetési helye. Ilyen információk hiányában az elektronikus felület nem tud eleget tenni a vélelmezett értékesítőre háruló héakötelezettségeknek.

Annak ellenére, hogy az elektronikus felület a fenti tevékenységek/értékesítések tekintetében nem tekinthető vélelmezett értékesítőnek, az általa elősegített egyéb értékesítések tekintetében viszont annak minősülhet.

2.1.8. Több elektronikus felület használata

A héa végrehajtási rendelet 5b. cikke tovább pontosítja a „vélelmezett értékesítő” fogalmát: *„lehetővé teszi az elektronikus felületen keresztül termékeket eladásra kínáló értékesítő és a vevő közötti kapcsolatfelvételt, melynek következtében a terméket az adott elektronikus felületen keresztül értékesítik”*. Ez azokra a helyzetekre vonatkozik, amikor a tényleges rendelési és/vagy árukiválasztási folyamatot az elektronikus felületen keresztül kezelik/végzik. Ez azt jelenti, hogy csak egy olyan elektronikus felület létezhet, amely a vélelmezett értékesítő szerepét tölti be, mégpedig az, ahol a megrendelés és az értékesítés megtörténik. Az ellátási láncban részt vevő bármely más közvetítő jellemzően B2B típusú szolgáltatást nyújt vagy az elsődleges értékesítő, a vélelmezett értékesítőnek minősülő elektronikus felület vagy esetleg bármely más elektronikus felület számára.

1. példa:

A vevő megrendeli az elsődleges értékesítő által az 1. sz. elektronikus felületen keresztül eladásra kínált termékeket. Az elsődleges értékesítő nem rendelkezik készlettel az általa eladásra kínált termékekből, hanem azokat a 2. sz. elektronikus felületen (egy dropshipping platformon) keresztül vásárolja meg. Az elsődleges értékesítő utasítja a 2. sz. elektronikus felületet (dropshipping platform), hogy a termékeket szállítsák le közvetlenül a vevő számára.

Annak megállapítása érdekében, hogy ebben az esetben melyik elektronikus felület minősül vélelmezett értékesítőnek, meg kell vizsgálni, hogy a vevő számára történő értékesítés ténylegesen melyik elektronikus felületen keresztül valósul meg, vagyis, hogy a vevő melyik elektronikus felületen keresztül végzi a megrendelést és/vagy az árukiválasztást. Abban az esetben, ha a rendelési és/vagy árukiválasztási folyamat az 1. sz. elektronikus felületen keresztül történik, akkor a dropshipping platform (2. sz. elektronikus felület) szolgáltatást nyújt az elsődleges értékesítő számára.

2. példa:

A vevő elektronikus felületen (1. sz. elektronikus felület) eladásra bemutatott termékeket szándékozik rendelni. A megrendelés során egy másik elektronikus felületre (2. sz. elektronikus felület) irányítják át, ahol a termékeket az elsődleges értékesítő kínálja eladásra. Az értékesítés végül a 2. sz. elektronikus felület keresztül valósul meg.

Bár az első kapcsolatfelvétel az 1. sz. elektronikus felülettel történt, az értékesítés a 2. sz. elektronikus felületen realizálódik, így ez utóbbi lesz a vélelmezett értékesítő.

2.1.9. A vélelmezett értékesítő korlátozott felelőssége (a héa végrehajtási rendelet 5c. cikke)

2.1.9.1. Mi az oka ennek a rendelkezésnek?

A vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés a héa céljából létrehozott „fikció”. A vélelmezett értékesítő általában nincs a termékek birtokában, és a termékek tulajdonjogának átruházása az elsődleges értékesítő és a vevő között történik. Ezért a vélelmezett értékesítő gyakran nem rendelkezik a termékértékesítés helyének megállapításához és a héakötelezettségek teljesítéséhez szükséges információkkal, mint például az a hely, ahol a termékek az ügylet időpontjában található (kiszállítás helye) vagy az értékesített termékek jellege. Az elektronikus felületnek ilyen információkat kell kapnia az elsődleges értékesítőtől. Ezen túlmenően a vélelmezett értékesítőnek a vevő általi árukiválasztás időpontjában kell meghatároznia a héakötelezettségeit. Következésképpen az értékesítés héa szempontból megfelelő kezelésének (fizetési és jelentéstételi kötelezettségek) biztosítása érdekében a vélelmezett értékesítők gyakran függenek az értékesítők által az árukiválasztás előtt, de legkésőbb az árukiválasztáskor szolgáltatott információk pontosságától. Annak érdekében, hogy ne rójanak aránytalan terhet a piacterekre, nagyobb jogbiztonság érvényesül, és az előre meghatározott esetekben a piacterek héafizetési kötelezettsége korlátozott.

A héa végrehajtási rendelet 5c. cikke alapján az elektronikus felületet működtető adóalany, akit úgy kell tekinteni, hogy ő maga kapta meg és értékesítette a termékeket, nem kötelezhető az említett értékesítések tekintetében általa bevallott és megfizetett héát meghaladó héaösszeg megfizetésére, amennyiben **a következő feltételek együttesen** teljesülnek:

- a) az adóalany az elektronikus felületén keresztül termékeket értékesítők vagy egyéb harmadik felek által megadott információkra támaszkodik az adott értékesítést terhelő héa helyes bevallása és megfizetése tekintetében;
- b) a termékek értékesítőitől kapott, az a) pontban említett információk helytelenek;
- c) az adóalany bizonyítani tudja, hogy nem tudta és észszerűen elvárható módon nem tudhatta, hogy a kapott információ helytelen.

Amennyiben a felelősség korlátozására vonatkozó fenti feltételek teljesülnek, az elektronikus felület az esedékes héa újbóli megállapítása esetén nem felelős az érintett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások héakülönbözetéért, valamint a késedelmes fizetésekkel összefüggő esetleges büntetések és kamatok megfizetéséért. Ebben az esetben az elsődleges értékesítő felelősségére akkor lehet hivatkozni, ha a tagállam olyan nemzeti intézkedéseket vezetett be, amelyek az említett elsődleges értékesítő egyetemleges felelősségét írják elő. Az új/helyes tájékoztatást a jövőbeli tranzakciókra vonatkozóan az elektronikus felületen kell alkalmazni.

1. példa:

A fogyasztó elektronikus felületen keresztül terméket rendel az elsődleges értékesítőtől, és jelzi, hogy a szállítási cím az „A” tagállamban van. Az elektronikus felület által felszámított héa megegyezik az „A” tagállamban a termékekre alkalmazandó héával. A megrendelést követően a vevő és az elsődleges értékesítő megállapodik abban, hogy a szállítást olyan „B” tagállamban teljesítik, ahol az értékesített termékre vonatkozó héakulcs magasabb, mint az „A” tagállamban. Az elektronikus felületet erről nem tájékoztatják. Ebben a helyzetben az elektronikus felület nem felelős a héakülönbözetért, valamint a késedelmes fizetések miatt a „B” tagállamban felmerülő esetleges büntetésekért és kamatokért. Az elsődleges értékesítő felelősségére csak akkor lehet hivatkozni, ha „B” tagállam olyan nemzeti jogszabályokat vezetett be, amelyek az elsődleges értékesítő egyetemleges felelősségét írják elő.

2. példa:

Az elsődleges értékesítő tájékoztatja az elektronikus felületet az áru értékéről és jellegéről, amely szerint a fizetendő héa összege 100 EUR. Az elektronikus felület az adóbevallásbantévedésből 70 EUR héát tüntet fel. A korlátozott felelősségről szóló rendelkezés ebben a helyzetben nem alkalmazandó, és az elektronikus felület továbbra is felelős a 30 EUR összegért (a 100 EUR és a 70 EUR közötti különbség), valamint a késedelmes fizetés miatti esetleges büntetésekért és kamatokért.

3. példa:

Az ellenőrzés során az adóhatóságok feltárták, hogy 120 EUR héafizetési kötelezettség keletkezett, nem pedig 100 EUR, ahogyan azt az elektronikus felület az elsődleges értékesítőtől kapott információk alapján megállapította. A korlátolt felelősségről szóló rendelkezés az elsődleges szállítótól/más harmadik féltől kapott helytelen információ miatt be nem vallott összegekre vonatkozik, az elektronikus felület nem köteles megfizetni a 20 EUR összegű héát (a 120 EUR és 100 EUR közötti különbséget). Ebben az esetben az elsődleges értékesítő felelősségére akkor lehet hivatkozni, ha a tagállam olyan nemzeti jogszabályokat vezetett be, amelyek az elsődleges értékesítő egyetemleges felelősségét írják elő.

4. példa:

Az árukat az EU-ban székhellyel vagy állandó telephellyel rendelkező elsődleges értékesítő sorolja fel az elektronikus felület weboldalán. Az elektronikus felületet az elsődleges értékesítő arról tájékoztatja, hogy a felsorolt termékek „A” tagállamban találhatóak. Az

elektronikus felület ezért ezen termékek értékesítése tekintetében nem nyújt be héabevallást. Egy adóellenőrzés során azonban kiderül, hogy a termékeket (részben vagy egészben) egyetlen szállítmányban közvetlenül az Unió területén kívülről szállították az uniós fogyasztóhoz, és a szállítmányban lévő termékek értéke nem haladta meg az 150 EUR-t. Az elektronikus felület, mint az importált termékek távértékesítését végző vélelmezett értékesítő a vonatkozó héaösszeg tekintetében nem lesz felelős. Az ügylet esetében azonban nem keletkezhet héaveszteség, mivel a héát a termékek EU-ba történő behozatalakor szedik be (IOSS-mentesség nem lehetséges).

2.1.9.2. A fenti feltételekre vonatkozó bizonyítási teher

A bizonyítási teher valóban az elektronikus felületet működtető adóalanyra (a vélelmezett értékesítőre) hárul, akinek bizonyítania kell, hogy minden szükséges feltétel teljesül ahhoz, hogy a korlátolt felelősségről szóló rendelkezésre hivatkozhatson. Mivel minden eset eltérő lehet, nem lehet pontosan meghatározott iránymutatást adni arra vonatkozóan, hogy az egyes forgatókönyvek esetében mikor teljesülnek a feltételek. Ezt eseti alapon kell értékelni és bizonyítani. Mindazonáltal az elektronikus felület tekintetében a következő megfontolásokat kell figyelembe venni:

Először is a vélelmezett értékesítőnek kereskedelmileg észszerű és alapos erőfeszítéseket kell tennie annak érdekében, hogy a héakötelezettségei teljesítéséhez szükséges összes információt összegyűjtse az elsődleges értékesítőtől. Ennek módját az értékesítő és a vélelmezett értékesítőként eljáró elektronikus felület közötti kereskedelmi kapcsolat részeként kell a szükséges részletességgel kidolgozni. Ez tehát az elektronikus felülettől (annak méretétől, automatizáltsági szintjétől stb.) függően eltérő lehet.

Azok az információk, amelyeket az elektronikus felületnek az elsődleges értékesítőtől be kell gyűjtenie, és amelyekre ezt követően a héa bevallása és beszedése céljából támaszkodnia kell, a következők:

- Az elsődleges értékesítő letelepedési helye,
- A termékek ismertetése,
- Héaadóalap (az árukiválasztás során meghatározott ár alapján),
- A kiszállítás helye (a rendelkezésre álló információk alapján az árukiválasztási pontig),
- Az áruk visszaküldésére és az értékesítés törlésére vonatkozó információk.

Az elektronikus felületnek ezért az elsődleges értékesítővel fennálló kereskedelmi kapcsolatok keretében ragaszkodnia kell ahhoz, hogy az összes releváns információ biztosítása fontos, és erre fel kell hívnia az elsődleges értékesítő figyelmét. Ha az elsődleges értékesítő folyamatosan elmulasztja a szükséges információk közlését, akkor a vélelmezett értékesítőnek (elektronikus felület) meg kell tennie a megfelelő lépéseket.

Másodszor, az elektronikus felületnek jóhiszeműen, és kellő üzleti gondossággal kell eljárnia. Azt, hogy ez valóban így van-e, az értékesítés sajátos körülményei alapján kell értékelni, de figyelembe kell venni az elektronikus felület belső felépítését és az elektronikus felület rendszerein/környezetén belül elérhető információkat is. A kellő üzleti gondosság a vállalat méretétől, az üzleti modelltől, azon tranzakciók volumenétől, amelyek esetében az elektronikus felület vélelmezett értékesítőnek minősül, az elsődleges értékesítők számától stb. függően mást és mást jelenthet. Míg például egyes elektronikus felületek képesek lehetnek az elsődleges értékesítők által szolgáltatott információkat teljesen automatizált megoldással ellenőrizni, és az esetleges hibákat feltárni, addig mások nem rendelkeznek forrásokkal egy ilyen átfogó megoldás kialakításához, és így csak az adatok véletlenszerű ellenőrzését végzik el.

A korlátozott felelősségről szóló záradék figyelembe veszi az elektronikus felületek közötti különbségeket, és elfogadja, hogy a kellő üzleti gondosság fogalma a különböző felületek esetében eltérő folyamatokban nyilvánul meg. A vélelmezett értékesítőkre vonatkozó szabály nem róhat aránytalan terhet az elektronikus felületekre, és nem irányul arra, hogy minden értékesítés esetében széles körű ellenőrzést írjon elő, ami a nagyobb platformokhoz képest nagyobb terhet róhat a kisebb platformokra, és végső soron azt eredményezheti, hogy bizonyos nagyobb platformok még nagyobb piaci részesedést szereznek. Ez azonban elkerülhetetlenül hatással lesz az elektronikus felületek belső üzleti kontrolljaira, amelyeket esetleg ki kell igazítani annak érdekében, hogy az elektronikus felület kellő üzleti gondossággal működjön.

Az Európai Unió Bíróságának (Bíróság) ítélezési gyakorlata tartalmaz néhány elméleti iránymutatást, különösen ami az adóalany felelősségi szintjét illeti. Ezekben az esetekben a Bíróság hangsúlyozta, hogy a kereskedőnek jóhiszeműen kell eljárnia, és minden tőle észszerűen elvárható intézkedést meg kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy az általa végrehajtott ügylet ne vezessen adócsaláshoz⁹. Ezért az adóalany felelőssége arra korlátozódik, ami az üzleti tevékenysége során a kereskedő szokásos kellő gondosságának tekinthető (kellő üzleti gondosság¹⁰).

Gyakorlati szempontból az alábbi példákkal szemléltethető (a teljesség igénye nélkül), hogy az elektronikus felületek esetében mit jelent a kellő üzleti gondosság:

- Az elektronikus felület (pl. amikor úgy dönt, hogy elfogadja a kereskedőket az elektronikus felület használatára, a szerződési feltételekben stb.) közli az elsődleges értékesítővel, hogy milyen információkat kell rendelkezésre bocsátaniuk, és egyértelművé teszi, hogy ezek az információk mennyire fontosak a szabályos héabevallás és -beszedés szempontjából;
- Az elektronikus felület arra kéri az elsődleges értékesítőket, hogy ezt az információt megfelelő módon közöljék vele (pl. arra kötelezi őket, hogy töltsék fel a termékek leírását, adjanak egyértelmű útmutatást az általuk az elektronikus felületen felsorolt termékek besorolásához, előírja számukra, hogy nevezzék meg azt a helyet, ahonnan a termékeket kiszállítják, stb.). A helyes információgyűjtésre és a hibák kiküszöbölésére irányuló erőfeszítések részeként az elektronikus felület további útmutatást nyújthat az elsődleges értékesítőknél, például abban az esetben, ha az értékesítőknél nehézséget

⁹ Ezzel összefüggésben lásd például a Bíróság C-26/16. sz. Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis ügyben hozott 2017. június 14-i ítéletének 71. és 72. pontját, a C-273/11. sz. Mecsek-Gabona ügyben hozott 2012. szeptember 6-i ítéletének 48. pontját, a C-643/11. sz. LVK-56 ügyben hozott 2013. január 31-i ítéletének 63. pontját, a C-271/06. sz. Netto Supermarkt ügyben hozott 2008. február 21-i ítéletének 24. és 25. pontját, valamint a C-324/11. sz. Tóth Gábor ügyben hozott 2012. szeptember 6-i ítéletének 45. pontját.

¹⁰ A C-271/06. sz. Netto Supermarkt ügyben hozott ítélet 27. pontja.

okoz a termékek helyes besorolása (például gyakran feltett kérdések vagy adott esetben támogató csoportok révén);

- Az elektronikus felület észszerű ellenőrzési eljárásokat vezet be az elsődleges értékesítők által bizonyos termékkategóriákban (pl. olyan termékkategóriák, amelyekre a konkrét termékjellemzők alapján különböző héakulcsok vonatkozhatnak) szolgáltatott információk tekintetében. Az eljárás alapulhat vizuális ellenőrzésen (a termékkép és a leírás megfeleltetése), valamint a gépi tanulási technikákon (a fő adókulcs-jellemzőkkel együtt felsorolt termékek esetében alkalmazott keresőkifejezések használatával). Az ellenőrzések elvégzésének módja nagyban függ az egyes elektronikus felületeket működtető vállalkozások méretétől, ügyleteik volumenétől, üzleti modelljüktől stb., és ezeknek megfelelően, illetve ezekkel arányosnak kell lennie.
- Ha az elektronikus felület a közvetlenül az elsődleges értékesítő által szolgáltatott adatokon kívül a termékekről más, könnyen hozzáférhető, belső vagy külső forrásokból származó olyan adatokkal is rendelkezik, amelyek segíthetnek a hibás információk helyesbítésében, úgy az elektronikus felületnek ezeket az adatokat kell felhasználnia a kellő üzleti gondosság tanúsítására irányuló kötelezettségei részeként.

2.1.9.3. Ki köteles a héát megfizetni, ha a vélelmezett értékesítő nem fizeti meg?

Amint az a fenti 2.1.4. szakaszban már kifejtettük, a vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés következtében azt az adóalanyt, aki az elektronikus felület használata révén elősegíti az értékesítést, úgy kell tekinteni (a héa szempontjából), mint aki ténylegesen a vevő számára értékesíti a termékeket. Az elsődleges értékesítő héával kapcsolatos jogai és kötelezettségei az adott vevő részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás tekintetében az elektronikus felületre szállnak át. Így a vélelmezett értékesítő (és nem az elsődleges értékesítő) lesz felelős a szóban forgó értékesítés utáni héa megfizetéséért.

A héairányelv 205. cikke alapján azonban a tagállamok nemzeti olyan jogszabályokat vezethetnek be, amelyek az elsődleges értékesítő egyetemleges felelősségét írják elő.

2.1.10. Az eladó és a vevő jogállásának vélelme

A héa végrehajtási rendelet 5d. cikke értelmében a vélelmezett értékesítőnek az elektronikus felületen keresztül termékeket értékesítő személyt adóalanynak, a termékeket beszerző személyt pedig nem adóalanynak kell tekintenie, kivéve, ha tudomása van ennek ellenkezőjéről. E rendelkezés célja, hogy a vélelmezett értékesítő mentesüljön az eladó és a vevő jogállásának minden esetben történő ellenőrzésével járó aránytalan teher alól, így számára nagyobb jogbiztonság legyen biztosított.

2.1.10.1. Az eladó jogállására vonatkozó vélelem

Az elektronikus felületnek az elsődleges értékesítőt adóalanynak kell tekinteni, kivéve, ha az értékesítőtől vagy más forrásból az ennek ellenkezőjét bizonyító információt kapott. A héaazonosító szám vagy az adónyilvántartási szám puszta hiánya (például az értékesítő nem adott meg ilyen számot az elektronikus felületen történő regisztráció/előfizetés során) nem jelenti automatikusan azt, hogy az elsődleges értékesítő nem adóalany.

Ha az elsődleges értékesítő jelzi az elektronikus felületen, hogy nem adóalanyként jár el, úgy az elektronikus felületnek őt nem adóalanynak kell tekintenie. Az elektronikus felületnek azonban képesnek kell lennie annak ellenőrzésére, hogy a szóban forgó elsődleges értékesítő a konkrét értékesítési tevékenysége alapján nem minősülne-e adóalany.

2.1.10.2. A vevő jogállására vonatkozó vélelem

Bár a héaazonosító szám vagy az adónyilvántartási szám az adóalanyiságnak nem abszolút előfeltétele, de a bizonyításának fontos eleme. Ezért, hacsak az elektronikus felület nem rendelkezik ellentétes információval, amennyiben az elektronikus felületen történő regisztráció/előfizetés során a vevő nem adta meg a héaazonosító számot vagy az adónyilvántartási számot, úgy az elektronikus felületnek a vevőt nem adóalanyként kell kezelnie.

2.2. AZ ELEKTRONIKUS FELÜLETEKRE VONATKOZÓ NYILVÁNTARTÁSI KÖTELEZETTSÉGEK

2.2.1. Milyen nyilvántartási kötelezettségek terhelik a vélelmezett értékesítőt?

Amint azt a 2.1.4. szakaszban kifejtettük, a vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezés értelmében az értékesítést elektronikus felület használata révén elősegítő adóalanyt a héa szempontjából a termékek tényleges értékesítőjének kell tekinteni. E rendelkezés alkalmazásában az elsődleges értékesítő héával kapcsolatos jogai és kötelezettségei a vevő részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás tekintetében az elektronikus felületre szállnak át. Ugyanez vonatkozik arra az esetre, amikor az adóalany olyan elektronikus úton nyújtott szolgáltatásban vesz részt, amelynek tekintetében vélelmezhető, hogy a héa végrehajtási rendelet 9a. cikkének értelmében a saját nevében jár el. A vélelmezett értékesítőt ezért a többi értékesítőhöz hasonlóan nyilvántartási kötelezettség terheli. E tekintetben a héa végrehajtási rendelet 54c. cikkének (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a vélelmezett értékesítőnek a következő nyilvántartásokat kell vezetnie:

1. Amennyiben a héairányelv XII. címének 6. fejezetében meghatározott különös szabályozások valamelyikét alkalmazza¹¹: A héa végrehajtási rendelet 63c. cikkében meghatározott nyilvántartások (lásd a 2.2.1.1. szakaszt);
2. Amennyiben e különös szabályozások egyikét sem alkalmazza: a héairányelv 242. cikkében meghatározott nyilvántartások. Ebben az esetben minden egyes nemzeti jogszabály meghatározza, hogy az adóalanyoknak milyen nyilvántartást kell vezetniük, és milyen formában.

2.2.1.1. A különös szabályozások valamelyikét alkalmazó vélelmezett értékesítő nyilvántartás-vezetési kötelezettségei

A héa végrehajtási rendelet 63c. cikke egyértelművé teszi, hogy a valamelyik különös szabályozást alkalmazó adóalanyok által vezetett nyilvántartásoknak mely információkat kell tartalmazniuk. Ez minden olyan adóalanyra vonatkozik – beleértve a vélelmezett értékesítőt is – amely a különös szabályozások valamelyikének alkalmazása mellett döntött.

Az alábbi 2. táblázat bemutatja azokat az elemeket, amelyeknek szerepelniük kell az adóalanyok által vezetett nyilvántartásban attól függően, hogy melyik szabályozást alkalmazzák.

¹¹ Nem uniós szabályozás, uniós szabályozás vagy behozatali szabályozás.

2. táblázat: A különös szabályozások valamelyikét alkalmazó vélelmezett értékesítő nyilvántartás-vezetési kötelezettségei

	Ha az adóalany a nem uniós szabályozást (OSS) vagy az uniós szabályozást (OSS) alkalmazza	Ha az adóalany a behozatali szabályozást (IOSS) alkalmazza
	A héa végrehajtási rendelet 63c. cikkének (1) bekezdése	A héa végrehajtási rendelet 63c. cikkének (2) bekezdése
Az adóalany által vezetett nyilvántartásban feltüntetendő információk	<p>a) a fogyasztás szerinti tagállam, amelynek területén a terméket értékesítik, illetve a szolgáltatást nyújtják;</p> <p>b) a szolgáltatások típusa vagy az értékesített termékek mennyisége és meghatározása;</p> <p>c) a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás teljesítésének időpontja;</p> <p>d) az adóalap, a pénznem megadásával;</p> <p>e) az adóalap esetleges későbbi növekedése vagy csökkenése;</p> <p>f) az alkalmazott héamérték;</p> <p>g) a fizetendő héa összege, a pénznem megadásával;</p> <p>h) a kapott fizetések összege és időpontja;</p> <p>i) a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítése előtt kapott előlegek;</p> <p>j) amennyiben számlakibocsátásra kerül sor, a számlán szereplő információk;</p> <p>k) szolgáltatások esetében az igénybevevő letelepedési helyének, illetve állandó lakóhelyének vagy szokásos tartózkodási helyének meghatározására szolgáló információ, termékek esetében a vevő részére feladott vagy elfuvarozott termék kiindulási és érkezési helyének meghatározására szolgáló információ;</p> <p>l) a termék lehetséges visszaküldésének bizonyítéka, ideértve az adóalapot és az alkalmazott héamértéket.</p>	<p>a) a fogyasztás szerinti tagállam, amelynek területén a terméket értékesítik;</p> <p>b) az értékesített termékek mennyisége és meghatározása;</p> <p>c) a termékértékesítés teljesítésének időpontja;</p> <p>d) az adóalap, a pénznem megadásával;</p> <p>e) az adóalap esetleges későbbi növekedése vagy csökkenése;</p> <p>f) az alkalmazott héamérték;</p> <p>g) a fizetendő héa összege, a pénznem megadásával;</p> <p>h) a kapott fizetések összege és időpontja;</p> <p>i) amennyiben számlakibocsátásra kerül sor, a számlán szereplő információk;</p> <p>j) a vevő részére feladott vagy elfuvarozott termék kiindulási és érkezési helyének meghatározására szolgáló információ;</p> <p>k) a termék esetleges visszaküldésének bizonyítéka, ideértve az adóalapot és az alkalmazott héamértéket;</p> <p>l) a rendelésszám vagy az egyedi ügyletazonosító;</p> <p>m) az egyedi küldeményazonosító, amennyiben az adóalany közvetlenül részt vesz a szállításban.</p>

A héa végrehajtási rendelet 63c. cikkében meghatározott nyilvántartást annak az évnek a végétől számított 10 évig kell megőrizni, amelyben a termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra sor került, és a tagállamok kérésére elektronikusan hozzáférhetővé kell

tenni. Az ilyen nyilvántartásokat formanyomtatvány felhasználásával is be lehet nyújtani az érintett tagállamoknak¹².

2.2.2. A termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást elősegítő, vélelmezett értékesítőnek nem minősülő elektronikus felületek által megőrzendő információk

A héairányelv 242a. cikke **a termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást megkönnyítő, de vélelmezett értékesítőnek nem minősülő** elektronikus felületekre alkalmazandó. Erre akkor kerül sor, ha:

- az elektronikus felület a nem adóalanyok számára történő szolgáltatásnyújtást könnyíti meg¹³,
- Az elektronikus felület elősegíti a Közösségen belüli termékértékesítést (beleértve a belföldi értékesítést is), és az elsődleges értékesítő az EU-ban telepedett le,
- Az elektronikus felület elősegíti a 150 EUR-t meghaladó értékű importált küldemények távértékesítését az EU-ban, függetlenül az elsődleges értékesítő/eladó letelepedési helyétől.

A héairányelv 242a. cikke azt a kötelezettséget írja elő ezen elektronikus felületek számára, hogy az általuk elősegített termékértékesítésekről és szolgáltatásnyújtásokról készült kimutatásokat a termékértékesítés vagy a szolgáltatás teljesítése évének végétől számított 10 évig őrizzék meg. A 2021-ben teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetében például az elektronikus felületnek 2031 végéig meg kell őriznie a nyilvántartásokat. Ezeknek a nyilvántartásoknak kellően részletesnek kell lenniük, és azokat a tagállamok kérésére elektronikus formában is rendelkezésre kell bocsátani. Az elektronikus felület nyilvántartásában tárolandó információk meghatározásakor figyelembevételre kerültek az említett adóalany rendelkezésére álló információk (elektronikus felület), továbbá szempont volt, hogy az információk az adóhatóság számára relevánsak és a rendelkezés céljával arányosak legyenek. Figyelembevételre került továbbá az (EU) 2016/679 általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelés szükségessége (lásd a héairányelv módosításainak elfogadását követően a Tanács jegyzőkönyvében rögzített nyilatkozatot¹⁴).

2.2.2.1. *Mikor segíti elő az adóalany a termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást anélkül, hogy vélelmezett értékesítőnek minősülne?*

A héa végrehajtási rendelet 54b. cikke meghatározza, hogy a 242a. cikk szerinti jelentéstételi kötelezettségek alkalmazásában az adóalanyt mikor kell úgy tekinteni, hogy elősegíti a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást (azaz nem minősül vélelmezett értékesítőnek).

¹² A hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről szóló, 2010. október 7-i 904/2010/EU tanácsi rendelet (HL L 268., 2010.10.12., 1–18. o.) 39. cikke.

¹³ Feltéve, hogy az elektronikus felület a héa végrehajtási rendelet 9a. cikke alapján nem minősül távközlési szolgáltatások, műsorszolgáltatások vagy elektronikus úton nyújtott szolgáltatások vélelmezett értékesítőjének.

¹⁴ 14769/1/17 REV 1. tanácsi dokumentum.

Az e rendelkezés szerinti „elősegít” kifejezés meghatározása hasonló a héa végrehajtási rendelet 5b. cikkében szereplő, a vélelmezett értékesítőre vonatkozó meghatározáshoz. Míg az 5b. cikk csak termékértékesítésre, addig az 54b. cikk a szolgáltatásnyújtásra is vonatkozik. Mindazonáltal a fenti 2.1.6. szakaszban szereplő iránymutatást kell alkalmazni annak értékelésére, hogy az elektronikus felület elősegíti-e a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást, amely esetben ezekről köteles nyilvántartást vezetni.

2.2.2.2. Milyen információkat kell megőrizni?

Az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag elfogadásakor megállapított célokkal összhangban a héa végrehajtási rendelet 54c cikkének (2) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást elősegítő, vélelmezett értékesítőnek nem minősülő elektronikus felületeknek mely információkat kell megőrizniük. Ennek során biztosítani kell, hogy az adóhatóságok megkapják azokat az információkat, amelyek minimálisan szükségesek számukra az EU-ban adóköteles B2C ügyletekkel kapcsolatos héabeszedés ellenőrzése során végzett jogérvényesítő tevékenységeik során.

Az arányosság elvét tiszteletben tartva, minden olyan termékértékesítéssel és szolgáltatásnyújtással kapcsolatban, amelyek esetében az ügylet lebonyolításának helye az EU-n belül található, az elektronikus felületeknek meg kell őrizniük az alábbi minimális információkat:

- a) *azon elsődleges termékértékesítő, illetve szolgáltatásnyújtó neve, postai címe, valamint elektronikus címe vagy weboldala, akinek vagy amelynek a termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtását az elektronikus felület használata által elősegítették, és amennyiben rendelkezésre áll:*
 - i) *az elsődleges termékértékesítő, illetve szolgáltatásnyújtó héaazonosító száma vagy nemzeti adószáma;*
 - ii) *az elsődleges termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó bankszámlaszáma vagy virtuálisszámla-száma;*
- b) *a termék leírása, értéke, a feladott vagy elfuvarozott termék érkezési helye az értékesítés időpontjával és – amennyiben rendelkezésre áll – a rendelésszámmal vagy az egyedi ügyletazonosító számmal együtt;*
- c) *a szolgáltatás leírása, értéke, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének megállapítására szolgáló információ, továbbá a szolgáltatásnyújtás időpontja és – amennyiben rendelkezésre áll – a rendelésszám vagy az egyedi ügyletazonosító szám.*

Ebben az összefüggésben a „virtuális számlák” kifejezés az újonnan megjelenő fizetési megoldásokat és pénzforgalmi szolgáltatásokat, például a digitális vagy kriptovalutákat, digitális pénztárcákat stb. foglalja magában.

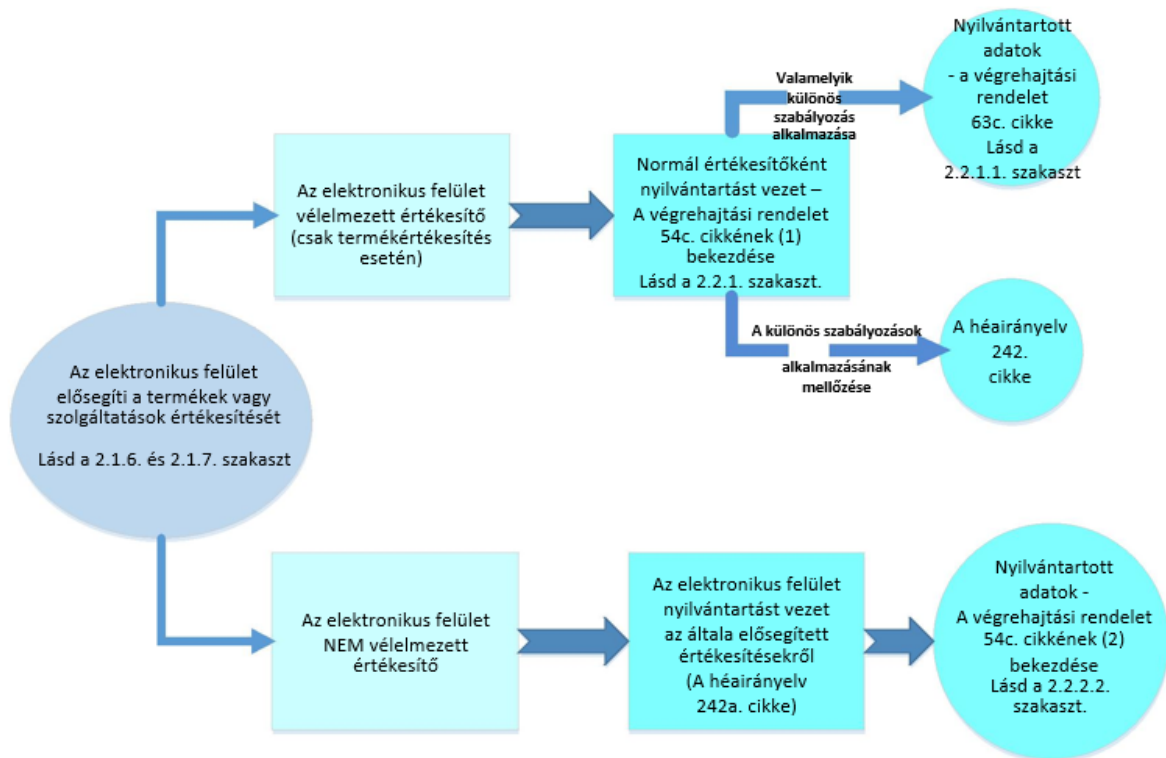
Az „amennyiben rendelkezésre áll” kifejezést az elektronikus felületek szokásos üzletmenete során gyűjtött vagy gyűjthető információkra kell érteni. Más szóval ezeket az információkat általában elektronikus felületen lehet megszerezni anélkül, hogy konkrét részletes kereséseket végeznének.

A „rendelésszám vagy az egyedi ügyletazonosító szám” egy adott ügyletnek rendelt szám. A hozzárendelést az elsődleges értékesítő vagy az elektronikus felület végezheti.

2.2.3. Vázlat – Az elektronikus felületekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek

Az alábbi 3. ábra sematikusan mutatja be az elektronikus felületekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségeket.

3. ábra: Az elektronikus felületekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek

3. A KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOK

Az új rendelkezések módosítják a héairányelv jelenlegi különös szabályozásait¹⁵ (nem uniós szabályozás, uniós szabályozás), és új szabályozást vezetnek be (behozatali szabályozás). Az alábbi táblázat áttekintést nyújt a 2021. július 1-jétől alkalmazandó módosításokról.

3. táblázat: A különös szabályozások 2021. július 1-jei változásainak áttekintése

Ügyletek	Nem az EU-ban letelepedett adóalany/értékesítő		EU-ban letelepedett adóalany/értékesítő	
	Különös szabályozás	Közvetítő vagy adóügyi képviselő szükségessége ¹⁶	Különös szabályozás	Közvetítő vagy adóügyi képviselő szükségessége
B2C szolgáltatások nyújtása	Nem uniós szabályozás (OSS)	NEM ¹⁷	Uniós szabályozás (OSS)	NEM
Termékek Közösségen belüli távértékesítése	Uniós szabályozás (OSS)	NEM ¹⁸	Uniós szabályozás (OSS)	NEM
Az elektronikus felületen keresztül történő belföldi értékesítések	Uniós szabályozás (OSS)	NEM ¹⁹	Uniós szabályozás (OSS)	NEM
Harmadik országokból vagy harmadik területekről 150 EUR-t meg nem haladó értékű küldeményekben importált termékek távértékesítése	Behozatali szabályozás (IOSS)	IGEN ²⁰	Behozatali szabályozás (IOSS)	NEM ²¹

¹⁵ Lásd a fogalom meghatározást a glosszáriumban.

¹⁶ A közvetítő és az adóügyi képviselő meghatározását lásd a glosszáriumban.

¹⁷ A tagállamok nem kötelezhetik a nem uniós értékesítőket arra, hogy adóügyi képviselőt jelöljenek ki a nem uniós szabályozás alkalmazására (a héairányelv 204. cikke).

¹⁸ A héairányelv 204. cikke értelmében a tagállamok ebben az esetben előírhatják az adóalany számára, hogy adóügyi képviselőt jelöljön ki, aki a héra megfizetésére kötelezett személy lesz.

¹⁹ A héairányelv 204. cikke értelmében a tagállamok ebben az esetben előírhatják az adóalany számára, hogy adóügyi képviselőt jelöljön ki, aki a héra megfizetésére kötelezett személy lesz.

²⁰ Az olyan harmadik országban letelepedett értékesítő kivételével, amellyel az EU kölcsönös segítségnyújtásról szóló megállapodást kötött – további részletekért lásd a 4. fejezetet.

²¹ Nincs arra vonatkozó kötelezettség, hogy közvetítőt jelöljön ki a behozatali szabályozás alkalmazására, de az adóalany ezt szabadon megteheti.

Mit jelent az egyablakos ügyintézési rendszer?

A szűkített egyablakos ügyintézés (MOSS) olyan elektronikus rendszer, amely lehetővé teszi az uniós fogyasztók számára távközlési, műsorszóró és elektronikus szolgáltatásokat (TBE) nyújtó adóalanyok számára, hogy egyetlen tagállamban vallják be és fizessék be az összes uniós tagállamban fizetendő héát. 2021. július 1-jétől a szűkített egyablakos ügyintézés kiterjed minden olyan B2C-szolgáltatásra, amelyeket azokban a tagállamokban nyújtanak, ahol a szolgáltató nem letelepedett, továbbá kiterjed a termékek Közösségen belüli távértékesítésére és bizonyos belföldi termékértékesítésekre is, így egyablakos ügyintézéssé (OSS) válik.

A harmadik országokból vagy harmadik területekről importált kis értékű termékek távértékesítésével kapcsolatos héa bevallásra és befizetésre új rendszer, az „import egyablakos ügyintézés” (IOSS) jön létre.

A 4. táblázat az egyes különös szabályozások hatálya alá tartozó szolgáltatástípusok és adóalanytípusok bontását tartalmazza.

4. táblázat: A különös szabályozások áttekintése

	Nem uniós szabályozás/OS S	Uniós szabályozás/OSS	Behozatali szabályozás/IOS S
Szolgáltatástípusok	Az EU-n belüli vevőknek nyújtott VALAMENNYI B2C szolgáltatás	a) A Közösségen belüli VALAMENNYI B2C SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS b) Termékek Közösségen belüli távértékesítése c) A 14a cikk (2) bekezdése szerinti belföldi B2C termékértékesítések	Importált termékek ≤150 EUR értékű küldeményekben történő távértékesítése
Adóalanyok	Nem az EU-ban letelepedett	a) Csak az EU-ban letelepedett b) EU-ban & nem az EU-ban letelepedett c) Az EU-ban és az EU-n kívül működtetett elektronikus felületek	Az EU-ban & nem az EU-ban letelepedett, ideértve az elektronikus felületeket is

Milyen előnyökkel jár az egyablakos ügyintézési rendszer?

Az egyablakos ügyintézés egyszerűsíti a héakötelezettségeket azon vállalkozások számára, amelyek EU-szerte termékeket értékesítenek és szolgáltatásokat nyújtanak a végső fogyasztók számára, lehetővé téve, hogy a vállalkozások:

- egyetlen tagállamban végezzék el elektronikusan a héaregisztrációt a többi 26 tagállamban lévő vevő részére történő valamennyi, a szabályozás hatálya alá tartozó termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás tekintetében;

- az egyablakos ügyintézési rendszer keretében egyetlen elektronikus héabevallást nyújtsanak be, és az összes ilyen termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás után fizetendő héát egyetlen összegben fizessék meg;
- egyetlen nyelv használatával együttműködjenek annak a tagállamnak az adóhatóságával, amelyben az egyablakos ügyintézési rendszerben regisztráltak, annak ellenére, hogy az értékesítésük uniós szintű.

Az egyablakos ügyintézési rendszer és az import egyablakos ügyintézési rendszer gyakorlati vonatkozásaival, például a regisztrációval és a regisztráció törlésével, a héabevallásokkal, a helyesbítésekkel, a héa megfizetésével stb. kapcsolatban lásd az [egyablakos héaügyintézési rendszerhez készült útmutatót](#)²².

3.1. A NEM UNIÓS SZABÁLYOZÁS

3.1.1. Vonatkozó rendelkezések

A vonatkozó rendelkezések a héairányelvben és a héa végrehajtási rendeletben találhatóak:

Héairányelv

- 358a–369. cikke

A héa végrehajtási rendelet

- 57a–63c. cikke

3.1.2. Mire szolgálnak az új szabályok?

Az új szabályok kiterjesztik az EU-ban nem letelepedett, TBE-szolgáltatásokat nyújtó adóalanyokra vonatkozó különös szabályozás (a nem uniós szabályozás) hatályát **a nem adóalanyok részére nyújtott valamennyi olyan szolgáltatásra, amelyre valamely tagállamban a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó szabályoknak megfelelően kerül sor.**

Ez azt jelenti, hogy 2021. július 1-jétől az EU-ban nem letelepedett, és az EU-ban nem adóalanyok (fogyasztók) számára szolgáltatást nyújtó vállalkozások nem kötelezettek héaalanyként regisztrálni minden olyan tagállamban, ahol szolgáltatásaikat nyújtják. Ehelyett az ilyen szolgáltatások után fizetendő héát egyetlen tagállamban (az úgynevezett azonosítót kiadó tagállamban) lehet bevallani és megfizetni az egyablakos ügyintézési rendszeren (OSS, nem uniós szabályozás) keresztül.

Az új szabályok nem változtatják meg e szolgáltatások teljesítési helyét, hanem csak egyszerűsített eljárást biztosítanak a szolgáltatásnyújtás helye szerinti uniós tagállamban fizetendő héa bevallására.

3.1.3. Ki alkalmazhatja a nem uniós szabályozást, és mely termékértékesítések , illetve szolgáltatásnyújtások esetében?

A nem uniós szabályozást kizárólag **az EU-ban nem letelepedett adóalanyok** (értékesítők) alkalmazhatják. Vagyis olyan adóalanyokról van szó, amelyek gazdasági tevékenységének székhelye nem az EU-ban van, és amelyek nem rendelkeznek állandó telephellyel az EU-ban.

²² Az egyablakos héaügyintézési rendszerre vonatkozó útmutató kidolgozása folyamatban van.

Még abban az esetben is, ha a szóban forgó adóalany a B2C szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások tekintetében a tagállamok egyikében szerepel a héányilvántartásban vagy héaalanyként regisztrálnia kell magát, a B2C szolgáltatásokra továbbra is alkalmazhatja a nem uniós szabályozást.

2021. július 1-jétől a nem uniós szabályozás kiterjed **minden olyan szolgáltatásra** (beleértve a TBE-szolgáltatásokat is), amelynek teljesítési helye az EU-ban található, és amelyet a fent meghatározott adóalanyok nyújtanak nem adóalanyok (fogyasztók) számára. Ha a szolgáltató a nem uniós szabályozás alkalmazása mellett dönt, akkor e szabályozás szerint kell bevallania és megfizetnie a héát az EU-ban nyújtott valamennyi B2C szolgáltatás tekintetében.

Példák a nem uniós szabályozás keretében bevallható B2C szolgáltatásnyújtásra (a teljesség igénye nélkül):

- a nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szálláshely-szolgáltatások,
- kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre, például vásárookra és kiállításokra történő beléptetés,
- szállítási szolgáltatások,
- értékbecslési szolgáltatások és ingóságokon végzett munka,
- kiegészítő szállítási tevékenységek, mint például be-, kirakodás, anyagmozgatás vagy hasonló tevékenységek,
- ingatlannal kapcsolatos szolgáltatások,
- közlekedési eszközök bérbeadása,
- éttermi és vendéglátási szolgáltatások hajók, repülőgépek vagy vonatok fedélzetén történő fogyasztásra stb.

1. példa:

Az EU-ban nem letelepedett szolgáltató Németországban, Franciaországban és Magyarországon található ingatlanokkal (pl. felújítási munkákkal) kapcsolatos szolgáltatásokat nyújt az említett tagállamok fogyasztói számára. Más értékesítések (pl. B2B termékértékesítések) tekintetében az említett szolgáltató Németországban szerepel a héaalanyok nyilvántartásában. A szolgáltató úgy dönt, hogy Franciaországban (az azonosítót kiadó tagállamban) a nem uniós szabályozást alkalmazza. Ezért Franciaországban az egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül be kell vallania és be kell fizetnie a különös szabályozás hatálya alá tartozó valamennyi szolgáltatásnyújtás utáni héát. Nem dönthet úgy, hogy a németországi ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatásokat a német héabevallásban szerepelteti. A különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb németországi értékesítéseket (B2B termékértékesítéseket) a német belföldi héabevallásban kell szerepeltetnie. A német belföldi héabevallás alapján levonhatja a Németországban őt terhelő héát. Az őt terhelő francia vagy magyar héa vonatkozásában a 13. irányelv értelmében héavisszatérítési kérelmet kell benyújtania az illetékes tagállam adóhatóságához.

2. példa:

Ha ugyanaz a szolgáltató úgy dönt, hogy Németországban regisztrál az egyablakos ügyintézési rendszerben, akkor a különös szabályozás hatálya alá tartozó valamennyi szolgáltatásnyújtás utáni héát a németországi egyablakos rendszeren keresztül kell bevallania és befizetnie. Az egyablakos ügyintézési rendszer hatálya alá nem tartozó egyéb németországi értékesítéseket (pl. B2B termékértékesítéseket) a német belföldi héabevallásban kell szerepeltetnie. A belföldi héabevallás alapján levonhatja az őt terhelő németországi héát. Az őt terhelő francia vagy magyar héa vonatkozásában a 13. irányelv értelmében héavisszatérítési kérelmet kell benyújtania az illetékes tagállam adóhatóságához.

3.1.4. Milyen számlázási kötelezettségek vannak?

A héairányelv nem ír elő számlázási kötelezettséget az EU-ban nem letelepedett adóalanyok által unió vevők számára nyújtott szolgáltatásokra vonatkozóan. Mindazonáltal a tagállamok a nemzeti jogszabályaikban az említett szolgáltatásnyújtások tekintetében előírhatják a számlaadást. Ha a szolgáltató a nem uniós szabályozás alkalmazása tekintetében szerepel a héanyilvántartásban, úgy az azonosítót kiadó tagállam számlázási szabályait kell alkalmazni. Ha a szolgáltató a nem uniós szabályozás alkalmazása tekintetében nem szerepel a héanyilvántartásban, úgy a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam számlázási szabályait kell alkalmazni.

3.1.5. Szükség van-e adóügyi képviselő kinevezésére?

A tagállamok nem írhatják elő a nem uniós értékesítők számára, hogy a nem uniós szabályozás alkalmazása érdekében adóügyi képviselőt jelöljenek ki (a héairányelv 204. cikke), az értékesítők azonban szabadon jelölhetnek ki ilyen képviselőt.

Közvetítőt (a 4.2.5. szakaszban leírtak szerint) csak a behozatali szabályozás alkalmazásakor kell kijelölni.

3.2. AZ UNIÓS SZABÁLYOZÁS

3.2.1. Vonatkozó rendelkezések

A vonatkozó rendelkezések a héairányelvben és a héa végrehajtási rendeletben találhatók:

Héairányelv

- 14. cikke
- 14a. cikke
- 59c. cikke
- 369 a–369k. cikke

A héa végrehajtási rendelet

- 57a–63c. cikke

3.2.2. Mire szolgálnak az új szabályok?

A 2021. július 1-jétől alkalmazandó új szabályok kettős módon terjesztik ki az uniós rendszer hatályát:

1. Az uniós szabályozás keretében bevallható **szolgáltatások** köre bővül, nevezetesen:

- A TBE-szolgáltatások nem adóalanyok részére történő, határokon átnyúló nyújtása mellett a szolgáltató bevallhatja az EU-ban nem adóalanyok részére teljesített minden egyéb, határokon átnyúló szolgáltatásnyújtását is. Az uniós szabályozás keretében bevallható szolgáltatásokra a 3.1.3. szakaszban mutatunk be példákat;
- Az értékesítő bevallhatja a termékek Közösségen belüli távértékesítését;
- Azok az elektronikus felületek, amelyek az EU-n belüli termékértékesítések tekintetében vélelmezett értékesítőnek minősülnek, az uniós szabályozás keretében bevallhatják a termékek Közösségen belüli távértékesítését, valamint bizonyos belföldi termékértékesítéseket is.

2. Bővül azon **adóalanyok** (értékesítők) köre, akik jogosultak az uniós szabályozás igénybevételére (lásd a 3.2.3. szakaszt).

3.2.3. Ki alkalmazhatja az uniós szabályozást, és mely termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások esetében?

Az uniós szabályozás alkalmazására jogosultak:

1. az **EU-ban letelepedett (vélelmezett értékesítőnek nem minősülő)** adóalanyok a következők utáni héa bevallására és megfizetésére:

- a letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban nyújtott B2C szolgáltatások;
- termékek Közösségen belüli távértékesítése.

A szolgáltató letelepedésének helye szerinti tagállamban a vevők részére nyújtott szolgáltatásokat szerepeltetni kell az adott tagállamban benyújtott héabevallásban, függetlenül attól, hogy a szóban forgó állandó telephely részt vesz-e a szolgáltatásnyújtásban vagy sem.

2. az **EU-ban nem letelepedett** adóalanyok a

- termékek Közösségen belüli távértékesítése utáni héa bevallására és megfizetésére.

3. A termékértékesítést elősegítő (az EU-ban vagy az EU-n kívül letelepedett) elektronikus felületek (**vélelmezett értékesítők**) a következők esetében:

- termékek Közösségen belüli távértékesítése;
- bizonyos belföldi termékértékesítések.

A belföldi termékértékesítéseket, azaz ha a termékek és azok vevője ugyanabban a tagállamban található, kivételesen be lehet jelenteni az uniós szabályozás keretében, de csak az adott termékek vonatkozásában vélelmezett értékesítőnek minősülő elektronikus felületen (lásd a 2.1.3. szakaszt).

3.2.4. Alkalmazható-e az uniós szabályozás a hatálya alá tartozó szolgáltatások egy részére?

Ha egy értékesítő vagy vélelmezett értékesítő úgy dönt, hogy az uniós szabályozás keretében regisztrál, akkor az uniós szabályozás hatálya alá tartozó valamennyi termékértékesítés és

szolgáltatásnyújtás után be kell vallania és be kell fizetnie a héát. Nem dönthet úgy, hogy ezeket a nemzeti héabevallásban vallja be.

1. példa:

Az EU-ban letelepedett értékesítő az EU különböző tagállamaiban lévő vevők számára termékek közösségen belüli távértékesítését végzi és ilyen szolgáltatásokat nyújt számukra. Az értékesítő regisztrálni szeretne az uniós szabályozás keretében, és kizárólag az uniós szabályozás keretében nyújtott szolgáltatások után kíván héát bevallani és befizetni. A termékek távértékesítése utáni héát az érintett tagállamban érvényes általános héaszabályoknak megfelelő bevallás útján szeretné bevallani és befizetni.

Annak az értékesítőnek, aki a héanyilvántartásban az egyablakos ügyintézési rendszer szerint kíván regisztrálni, ebben a rendszerben kell bevallania az uniós szabályozás hatálya alá tartozó valamennyi termékértékesítését és szolgáltatásnyújtását. Következésképpen az értékesítő nem dönthet úgy, hogy csak a szolgáltatásnyújtások esetében alkalmazza az uniós szabályozást. Az uniós szabályozásban való nyilvántartásba vételt követően mind a szolgáltatásnyújtást, mind a termékek távértékesítését az egyablakos ügyintézési rendszer keretében kell bevallania.

2. példa:

Az EU-ban letelepedett elektronikus felület a termékek Közösségen belüli távértékesítésének és az uniós vevők részére történő belföldi termékértékesítésnek a vélelmezett értékesítője. Az elektronikus felület határokon átnyúló B2C szolgáltatásokat is nyújt az uniós fogyasztók számára. Az elektronikus felület az egyablakos ügyintézési rendszert kizárólag a termékek távértékesítése utáni héra bevallására és megfizetésére szeretné használni. A vélelmezett értékesítőként végzett belföldi termékértékesítés és az elektronikus szolgáltatásnyújtás utáni héát az elektronikus felületnek az általános héaszabályok szerint kell bevallania és elszámolnia.

Annak az értékesítőnek, aki a héanyilvántartásban az egyablakos ügyintézési rendszer szerint kíván regisztrálni, ebben a rendszerben kell bevallania az uniós szabályozás hatálya alá tartozó valamennyi termékértékesítését és szolgáltatásnyújtását. Következésképpen az elektronikus felület nem dönthet úgy, hogy az egyablakos ügyintézési rendszert csak egyes szolgáltatások esetében veszi igénybe. Az uniós szabályozásban való nyilvántartásba vételt követően a szabályozás hatálya alá tartozó összes termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást (a vélelmezett értékesítőként végzett termék-távértékesítést, belföldi termékértékesítést és a szolgáltatásnyújtást) az egyablakos ügyintézési rendszerben kell bevallania.

3.2.5. Mit jelent a termékek Közösségen belüli távértékesítése?

Termékek Közösségen belüli távértékesítésére akkor kerül sor, ha a termékeket az értékesítő vagy az ő nevében eljáró személy olyan tagállamból adja fel vagy fuvarozza el, amely eltér attól a tagállamtól, amelyben a feladott, illetve fuvarozott termékek a beszerzőhöz megérkeznek, (a héairányelv 14. cikke (4) bekezdésének első albekezdése). Ez a cikk azt is előírja, hogy a termékértékesítést a következők céljából kell teljesíteni:

- olyan adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli beszerzései a héairányelv²³ 3. cikke (1) bekezdésének értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá; vagy
- bármely más nem adóalany személy részére.

Összefoglalva, a „termékek Közösségen belüli távértékesítése” kifejezés a **következő vevők** részére történő értékesítéseket foglalja magában:

- nem adóalanyok (fogyasztók) részére történő termékértékesítések;
- A héairányelv 151. cikkében felsorolt adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek részére történő termékértékesítések (beleértve a jövedéki termékeket is) (diplomáciai megállapodások, nemzetközi szervek, NATO stb.); valamint
- termékértékesítés (a jövedéki termékek kivételével) a következők számára: i) a kizárólag olyan termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyok, amelyek után a héa nem vonható le, ii) a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös átalányadózási rendszer hatálya alá tartozó adóalanyok, iii) a használtcikk-kereskedők által elért haszonkulcsra vonatkozó szabályozás hatálya alá tartozó adóalanyok és iv) nem adóalany jogi személyek – (más néven a 4-es csoport).

A termékek távértékesítése a termék értékétől függetlenül bármely terméktípusra kiterjedhet, beleértve a jövedékiadó-köteles termékeket is. A héairányelv 14. cikke (4) bekezdése első albekezdésének és így az uniós szabályozásnak a hatálya csak bizonyos esetekben terjed ki a **jövedékiadó-köteles termékek értékesítésére** attól függően, hogy a termékeket kinek értékesítik, tehát csak az alábbi vevőknek történő értékesítéskor:

- nemadóalanyok; vagy
- azon adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek, akik/amelyek Közösségen belüli beszerzései a héairányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá, vagyis, amelyeket a héairányelv 151. cikke felsorol.

A jövedékiadó-köteles termékeknek az úgynevezett 4-es csoport tagjai részére történő Közösségen belüli távértékesítése nem tartozik a héairányelv 14. cikke (4) bekezdése első albekezdésének hatálya alá, és ezért az uniós szabályozás keretében nem vallható be (lásd a héairányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját).

3.2.6. A teljesítés helye

Az egyik tagállamban letelepedett adóalany (a szolgáltató) által egy másik tagállamban letelepedett nem adóalany (az igénybevevő) részére nyújtott TBE-szolgáltatások teljesítési helye az igénybevevő lakóhelye szerinti tagállamban található.

A termékek Közösségen belüli távértékesítése teljesítési helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termékek a beszerző részére történő feladás vagy fuvarozás befejezésekor található (a héairányelv 33. cikkének a) pontja).

²³ Ha a beszerző héaköteles Közösségen belüli termékbeszerzést végez, már biztosított, hogy a termékértékesítést a termékek érkezési helye szerinti tagállamban adóztatják meg.

Az uniós szabályozás hatálya alá tartozó más típusú szolgáltatások esetében a szolgáltatásnyújtás helyére vonatkozó szabályok nem változtak. További részletek a héairányelv 47–58. cikkében található.

Ebből következik, hogy a vevők részére történő Közösségen belüli termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetében a héát egynél több tagállamban kell megfizetni. A fizetendő héa bevallásához és megfizetéséhez az értékesítő vagy héaalanyként regisztrál (minden egyes) érintett tagállamban, de regisztrálhat az uniós egyablakos ügyintézési rendszerben is, általában abban a tagállamban, ahol letelepedett.

3.2.7. A teljesítés helyére vonatkozó küszöbérték (10 000 EUR).

A mikrovállalkozások támogatása érdekében 2019. január 1-jétől 10 000 EUR éves árbevételi küszöb került bevezetésre, amely értékig a más tagállamokban lévő fogyasztók részére történő TBE-szolgáltatásnyújtás helye az a tagállamban, ahol a szolgáltató letelepedett. 2021. július 1-jétől ez a küszöbérték vonatkozik a határokon átnyúló TBE-szolgáltatásnyújtásra és a termékek Közösségen belüli távértékesítésére, de nem terjed ki az uniós vevők részére nyújtott más típusú szolgáltatásokra. A küszöbérték kiszámítása a határokon átnyúló TBE-szolgáltatások és a termékek Közösségen belüli távértékesítések összértékének figyelembevételével történik, mind az értékesítőkre, mind a vételezett értékesítőkre vonatkozóan.

Következésképpen a határokon átnyúló TBE-szolgáltatások és a termékek Közösségen belüli távértékesítése a következő feltételek teljesülése esetén héaköteles lesz az értékesítő/szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállamban (59c. cikk (1) bekezdés):

1. a szolgáltatás nyújtója egyetlen tagállamban telepedett le, az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egyetlen tagállamban található;
2. a TBE-szolgáltatásokat olyan vevők részére nyújtja, akik, illetve amelyek másik tagállamban telepedtek le, illetve állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük másik tagállamban található, illetve termékek Közösségen belüli távértékesítését végzi, és e termékeket a letelepedése szerinti tagállamtól eltérő tagállamba küldi vagy fuvarozza el;
3. a másik tagállamban lévő vevők részére történő TBE-szolgáltatásnyújtások és Közösségen belüli termék-távértékesítések (héa nélküli) összesített értéke a folyó naptári év és az előző naptári év során nem haladja meg a 10 000 EUR-t.

Ez azt jelenti, hogy a határokon átnyúló TBE-szolgáltatások nyújtását és a legfeljebb 10 000 EUR értékű termékek Közösségen belüli távértékesítését a héa szempontjából a belföldi értékesítéssel azonos módon kell kezelni.

Az értékesítő azonban dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a 10 000 EUR küszöbértéket, hanem a teljesítés helyére vonatkozó általános szabályokat alkalmazza (vagyis az adózás a TBE-szolgáltatások esetében a megrendelő tagállamában, a termékek Közösségen belüli távértékesítése esetében pedig abban a tagállamban történik, ahová a termékeket feladják vagy fuvarozzák). Ebben az esetben dönthet úgy, hogy a letelepedésének helye szerinti tagállamban regisztrál az egyablakos ügyintézési rendszerben, még akkor is, ha nem lépi túl a küszöbértéket. Ebben az esetben az értékesítő a döntését két naptári éven keresztül nem módosíthatja.

Mindenesetre, az éves 10 000 EUR értékhatár túllépésekor az általános szabályt kell alkalmazni, és a héát a TBE-szolgáltatások esetében a megrendelő tagállamában, termékek Közösségen belüli távértékesítése esetén pedig abban a tagállamban kell megfizetni, amelybe a termékeket feladják vagy fuvarozzák.

Ez a küszöbérték nem vonatkozik a következőkre:

- i) az EU-ban nem letelepedett szolgáltató által nyújtott TBE-szolgáltatások (nem uniós szabályozás),
- ii) az EU-n kívül letelepedett szállító által végzett Közösségen belüli távértékesítés,
- iii) importált termékek távértékesítése (behozatali szabályozás),
- iv) a TBE-szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások nyújtása,
- v) vélelmezett értékesítő által végzett belföldi termékértékesítések,
- vi) több tagállamban letelepedett, illetve több tagállamban állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező értékesítő által végzett termékértékesítések.

Az alábbi 5. táblázat az 10 000 EUR küszöbérték alkalmazásának következményeit mutatja be.

5. táblázat: A teljesítés helyére vonatkozó küszöbérték (10 000 EUR)

	B2C TBE szolgáltatások* és termékek Közösségen belüli távértékesítése	
Küszöbérték	Csak egy tagállamban letelepedett értékesítő/szolgáltatók által	Az EU-n kívül vagy egynél több tagállamban letelepedett értékesítők/szállítók által
≤ 10 000 EUR/év	A teljesítés és héafizetés helye az értékesítő/szolgáltató tagállamában (TBE-szolgáltatások esetében), illetve a feladás vagy szállítás helye szerinti tagállamban (termékek Közösségen belüli távértékesítése esetében)**	<p>Az értékesítő/szolgáltató dönthet úgy, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó általános szabályt alkalmazza a vevő tagállamában vagy abban a tagállamban, ahová a termékeket feladják</p> <ul style="list-style-type: none"> - regisztráció az uniós szabályozásban vagy - héaregisztáció az egyes tagállamokban (a beszerző vagy a <p>Küszöbérték nem alkalmazandó</p>

		termék feladásának helye szerinti tagállamban)	
> 10 000 EUR/év	<p>A teljesítés és a héafizetés helye a beszerző tagállamában/abban a tagállamban, ahová a termékeket feladják vagy elfuvarozzák</p> <ul style="list-style-type: none"> - regisztráció az uniós szabályozásban vagy - héaregisztáció a vevő tagállamában/a feladás vagy a fuvarozás céltagállamban 		

* A TBE-szolgáltatások esetében a 10 000 EUR értékhatár már 2019. január 1-jétől alkalmazandó.

** Ahhoz, hogy a küszöbérték alkalmazható legyen, a termékeket a letelepedés helye szerinti tagállamban kell feladni.

3.2.8. Milyen számlázási kötelezettségek vannak?

Szolgáltatásnyújtás

A héairányelv nem ír elő számlázási kötelezettséget az uniós vevők számára nyújtott szolgáltatásokra vonatkozóan. Mindazonáltal a tagállamok nemzeti jogszabályaikban előírhatják a szóban forgó szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számlaadási kötelezettséget. Számla kibocsátása esetén az alkalmazandó szabályok a következők:

- azon tagállam számlázási szabályai, amelyben a szolgáltatót az uniós szabályozás keretében nyilvántartásba vették (azonosítót kiadó tagállam), vagy
- a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam számlázási szabályai, amennyiben a szolgáltató nem regisztrált az uniós szabályozásban.

Termékek Közösségen belüli távértékesítése

A héairányelv előírja, hogy a termékek Közösségen belüli távértékesítése esetén az értékesítőnek számlát kell kiállítania, ha nem alkalmazza az uniós szabályozást. Ha az értékesítő regisztrált az uniós szabályozásban, akkor nem kell számlát kiállítania a termékértékesítésekről. Ha az értékesítő úgy dönt, hogy számlát állít ki, úgy annak a tagállamnak (az azonosítót kiadó tagállamnak) a számlázásra vonatkozó szabályait kell alkalmaznia, amelyben az értékesítőt az uniós szabályozás szerint regisztrálták.

3.2.9. Szükség van-e adóügyi képviselő kinevezésére?

Az EU-ban letelepedett értékesítőnek nem kell adóügyi képviselőt kinevezniük ahhoz, hogy az uniós szabályozás szerint tevékenykedhessenek.

Az EU-ban le nem telepedett értékesítők (ideértve a vélelmezett értékesítőket is) nem kötelesek adóügyi képviselőt kijelölni annak érdekében, hogy az uniós szabályozás szerint tevékenykedhessenek. Az azonosítót kiadó tagállam azonban előírhatja számukra, hogy a nemzeti jogszabályaiknak megfelelően jelöljenek ki adóügyi képviselőt.

Közvetítőt (a 4.2.5. szakaszban leírtak szerint) csak a behozatali szabályozás alkalmazásakor kell kijelölni.

3.2.10. Milyen szabályozást kell alkalmazni, ha egy nem uniós szolgáltató uniós fogyasztók számára nyújt szolgáltatásokat, illetve termékek Közösségen belüli távértékesítését végzi?

Ha egy nem uniós szolgáltató az uniós fogyasztók részére nyújtott szolgáltatások mellett termékek Közösségen belüli távértékesítését is végzi, akkor két különböző szabályozás szerint kell működnie és regisztrálnia, nevezetesen:

- A szolgáltatásnyújtásra vonatkozóan a nem uniós szabályozás szerint, és
- A termékek Közösségen belüli távértékesítésére vonatkozóan az uniós szabályozás szerint.

A nem uniós értékesítő/szolgáltató nem vallhat be termékértékesítést a nem uniós szabályozás keretében, mivel a nem uniós szabályozás csak a szolgáltatásnyújtásra terjed ki (lásd a 3.1.3. szakaszt). Nem adhat bevallást továbbá a szolgáltatásairól az uniós szabályozás szerint, mivel nem telepedett le az EU-ban (lásd a 3.2.3. szakaszt).

1. példa:

Svájcban letelepedett szolgáltató ausztriai ügyfeleknek nyújt szolgáltatásokat. Értékesít továbbá olyan termékeket, amelyeket Franciaországból adtak fel spanyolországi vevőknek. A szolgáltató az egyablakos ügyintézési rendszert kívánja igénybe venni az értékesítések/szolgáltatásokra vonatkozó héa bevallására és megfizetésére.

Milyen szabályozások szerint kell tevékenykednie?

A szállító nem telepedett le az EU-ban. Ez azt jelenti, hogy az ausztriai fogyasztóknak nyújtott szolgáltatások esetében a **nem uniós szabályozást** kell alkalmaznia (az azonosítót kiadó tagállam szabad megválasztása).

A Közösségen belüli távértékesítés esetében (amikor a termékeket Franciaországból adják fel spanyolországi vevőknek) az **uniós szabályozást** kell alkalmaznia. Az EU-ban nem letelepedett adóalany esetében az azonosítót kiadó tagállam a termékek feladásának helye szerinti tagállam, azaz Franciaország (a héairányelv 369a. cikke). Amennyiben az adóalany egynél több tagállamból ad fel vagy szállít termékeket, úgy meg kell jelölnie, hogy e tagállamok közül melyik legyen az azonosítót kiadó tagállam.

3.3. KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK A KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOKKAL KAPCSOLATBAN

Az alábbi példák a 2021. július 1-jétől teljesített értékesítésekre/szolgáltatásokra vonatkoznak.

- 1. (Csak) Belgiumban letelepedett vállalkozás vagyok, és a belgiumi raktáramból árut értékesítek franciaországi és luxemburgi ügyfeleknek (termék-távértékesítés). A vevőknek történő, határokon átnyúló értékesítések összértéke nem haladja meg a 10 000 EUR-t. Milyen változások várhatók számomra?*

E forgatókönyv szerint elviekben semmi sem változik. Mivel Ön csak egy tagállamban (Belgium) telepedett le, és a más uniós tagállamokban (Franciaországban, Luxemburgban) lévő vevőknek történő termékértékesítés összértéke nem haladja meg az 10 000 EUR-t, a héa szempontjából ugyanazok a szabályok érvényesek, mint a belgiumi vevőknek történő termékértékesítés esetében.

Választhatja azt is, hogy a termékek rendeltetési helye szerinti tagállamban érvényes általános szabályokat és adókat alkalmazza. Ha ezt a lehetőséget választja, akkor regisztrálhat Belgiumban (ahol letelepedett) az uniós szabályozás alkalmazására. Ez egy egyszerű online regisztráció a belga héa egyablakos ügyintézési portálon. A regisztrációt követően a belga egyablakos ügyintézési portálon keresztül bevallhatja és befizetheti a Franciaországban és Luxemburgban fizetendő héát. Ha azonban úgy dönt, hogy nem regisztrál az egyablakos ügyintézési rendszerben, úgy a termékek érkezési helye szerinti tagállamban, azaz Franciaországban és Luxemburgban is regisztrálhat héaalanyként.

2. *(Csak) Lengyelországban letelepedett vállalkozás vagyok, és csak németországi, csehországi és svédországi vevők részére végzek termék-távértékesítést. A vevőknek történő, határokon átnyúló értékesítéseim összértéke meghaladja a 10 000 EUR-t, de tagállamonként külön-külön nem haladja meg a 35 000 EUR-t. Milyen változások várhatók számomra?*

2021. július 1-jétől a termékek távértékesítésére vonatkozó küszöbérték évi 10 000 EUR, amely magában foglalja a valamennyi uniós tagállamban lévő vevők számára történő távértékesítést. Az egyes tagállamokra vonatkozó előző évi 35 000 EUR (illetve néhány tagállam esetében 100 000 EUR) távértékesítési küszöbérték megszűnik.

A jelenlegi forgatókönyv szerint, mivel a 10 000 EUR küszöbértéket túllépi, a termékek távértékesítésének teljesítési helye abban az országban található, ahová a termékeket feladják. A Németországba, Csehországba és Svédországba 2021. július 1-jétől feladott termékek távértékesítése után fizetendő héa bevallásának két lehetősége van:

- a) E tagállamok mindegyikében regisztrál, és bevallja, illetve megfizeti az esedékes héát az adott tagállam (jelen esetben Németország, Csehország és Svédország) nemzeti héabevallási rendje szerint; vagy
- b) Regisztrál az uniós szabályozásba (Lengyelországban). Ez egy egyszerű online regisztráció a lengyelországi (ahol az Ön székhelye található) héa egyablakos ügyintézési portálon, amelyre a termékek határokon átnyúló távértékesítése és a más uniós tagállamokbeli vevőknek nyújtott valamennyi szolgáltatása esetén szükség van. A regisztrációt követően a lengyel egyablakos ügyintézési portálon keresztül bevallhatja és megfizetheti a Németországban, Csehországban és Svédországban fizetendő héát.

3. *Ausztriában letelepedett vállalkozás vagyok, és belföldön értékesítek termékeket. Alkalmanként 10 000 EUR-t meg nem haladó értékben távértékesítés formájában adok el termékeket németországi vevők részére. Magyarországon állandó telephellyel is rendelkezem, ahonnan különböző (TBE és/vagy egyéb) szolgáltatásokat nyújtok. Alkalmazandó-e rám a 10 000 EUR küszöbérték?*

Nem, a 10 000 EUR küszöbérték csak az egyetlen tagállamban letelepedett vállalkozásokra alkalmazandó. Mivel Ön Ausztriában telepedett le, de Magyarországon állandó telephellyel is rendelkezik, a 10 000 EUR küszöbérték nem alkalmazandó.

4. *Franciaországban letelepedett vállalkozás vagyok, és Németországban rendelkezem árukészlettel. Franciaországból és a németországi készletből távértékesítés formájában 4000 EUR értékben értékesítek termékeket lengyel ügyfeleknek, illetve 4500 EUR értékben belga ügyfeleknek. Alkalmazandó-e rám a 10 000 EUR küszöbérték?*

Nem, a 10 000 EUR küszöbérték nem vonatkozik Önre, mivel a termékeket két tagállamból adják fel, ami több tagállamból származó távértékesítést eredményez. Ahhoz, hogy a

küszöbérték alkalmazható legyen, az értékesítőnek egy tagállamban kell letelepedettnek lennie, és a termékeket a letelepedés helye szerinti tagállamból kell elküldeni.

5. *Olaszországban letelepedett vállalkozás vagyok, és 4000 EUR összegű TBE-szolgáltatást nyújtok spanyolországi és portugáliai ügyfeleknek. 20 000 EUR összegű TBE-szolgáltatásokat is nyújtok egy spanyolországi nemzetközi szervezet részére, amelynek termékbeszerzései és szolgáltatásnyújtásai héamentesek. Alkalmazandó-e rám a 10 000 EUR küszöbérték?*

Nem, a 10 000 EUR küszöbérték az Ön esetében nem alkalmazandó. Az a nemzetközi szervezet, amely termékbeszerzései és szolgáltatásnyújtásai tekintetében héamentes, a TBE-szolgáltatásnyújtás tekintetében nem adóalanynak (fogyasztónak) minősül. A határokon átnyúló TBE-szolgáltatások teljes küszöbértéke így 24 000 EUR, amely meghaladja az 10 000 EUR küszöbértéket.

6. *(Csak) Franciaországban letelepedett vállalkozás vagyok. 2500 EUR összegű TBE-szolgáltatást nyújtok Belgiumban és Németországban lévő ügyfeleknek, és távértékesítés formájában 7000 EUR összegű termékeket értékesítek a hollandiai ügyfeleknek. Alkalmazandó-e rám a 10 000 EUR küszöbérték? Csak termékek távértékesítése esetén választhatom-e a vevő tagállamát az adózás helyeként?*

A határokon átnyúló TBE-szolgáltatások és a termékek Közösségen belüli távértékesítésének összértéke 9500 EUR, azaz 10 000 EUR alatt van. Ezért ezekre a határokon átnyúló műveletekre a belföldi értékesítésekre vonatkozóval azonos héaszabályok alkalmazandók. Ön a vevő tagállamát is választhatja az adózás helyeként, de ez esetben ez a választás a TBE szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére egyaránt kötelezően vonatkozik. Ez a választás két naptári évig kötelező.

7. *(Csak) Hollandiában letelepedett vállalkozás vagyok. 2500 EUR összegű TBE-szolgáltatásokat nyújtok Belgiumban és Németországban lévő ügyfeleknek, 3000 EUR összegű képzési szolgáltatásokat nyújtok Németországban és Dániában fizikailag jelen lévő ügyfeleknek, valamint távértékesítés formájában 4000 EUR összegben értékesítek termékeket Belgiumban lévő ügyfeleknek. Alkalmazandó-e rám a 10 000 EUR küszöbérték?*

A 10 000 EUR küszöbérték csak a TBE-szolgáltatásnyújtására és a termékek Közösségen belüli távértékesítésére vonatkozik. Az értékhatár alá tartozó termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összértéke tehát 6500 EUR. Ezekre az értékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra a belföldivel azonos héaszabályok alkalmazandók, vagy dönthet úgy, hogy a vevő tagállamában érvényes héaszabályok szerint jár el.

A 10 000 EUR küszöbérték nem terjed ki a képzési szolgáltatásokra (vagy a TBE-szolgáltatásoktól eltérő más szolgáltatásokra). Az ezekre a képzési szolgáltatásokra vonatkozó héabevallás tekintetében Önnek két lehetősége van:

- a) Regisztráljon minden olyan tagállamban, ahol képzési szolgáltatásokat nyújt, majd vallja be és fizesse meg az esedékes héát az adott tagállam (itt: Németország és Dánia) héabevallásra vonatkozó előírásai szerint; vagy
- b) Regisztráljon az uniós szabályozásba. Ez egy egyszerű online regisztráció a holland héa egyablakos ügyintézési rendszerben (ahol Ön letelepedett), amelyet a termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a más uniós tagállamokbeli vevőknek nyújtott valamennyi szolgáltatásra használni kell. A regisztrációt követően ezen a holland

egyablakos ügyintézési portálon keresztül bevallhatja és megfizetheti a Németországban és Dániában fizetendő héát.

8. *(Csak) Németországban letelepedett vállalkozás vagyok, és (uniós származású vagy az EU-ban szabad forgalomban lévő) termékek Közösségen belüli távértékesítését végzem, kizárólag különböző elektronikus felületeken keresztül. A termékek távértékesítésének összértéke nem haladja meg a 10 000 EUR-t. Vonatkozik-e rám a küszöbérték?*

Igen, a 10 000 EUR értékhatár vonatkozik Önre. Önnek egyértelmű bizonyítékokat kell megőriznie az elektronikus felületeken keresztül végzett távértékesítésről. Ha ezt követően túllépi a 10 000 EUR távértékesítési értékhatárt, fel kell számíttania annak a tagállamnak a hozzáadottérték-adóját, ahová a termékeket feladja vagy elfuvarozza.

Megjegyzés: Az elektronikus felület ebben a példában nem minősül vélelmezett értékesítőnek, mivel Ön eladóként az EU-ban telepedett le.

9. *(Csak) Spanyolországban letelepedett vállalkozás vagyok, és távértékesítés formájában 10 000 EUR-t meghaladó értékben értékesítek termékeket uniós vevőknek az EU egész területén. Milyen változások várhatók számomra?*

2021. július 1-jétől a termékek Közösségen belüli termék-távértékesítések küszöbértéke évi 10 000 EUR, amely valamennyi uniós tagállamra kiterjedően magában foglalja az uniós vevők számára történő távértékesítés teljes körét. Az előző évben érvényes, tagállamonkénti 35 000 EUR (illetve néhány tagállam esetében 100 000 EUR) távértékesítési küszöbérték megszűnik. A termékek távértékesítésére azon tagállamok hozzáadottérték-adóját kell alkalmazni, ahová a termékeket feladják/fuvarozzák. Ez azt jelenti, hogy Önnek annak a tagállamnak a vonatkozó héakulcsát kell alkalmaznia a vevője felé, amely tagállamba a termékeket az értékesítés időpontjában feladja/fuvarozza. Az áfa bevallására két lehetősége van:

- a) Regisztráljon minden olyan tagállamban, ahol vevője van (legfeljebb 26 további regisztráció), majd vallja be és fizesse meg az esedékes héát az adott tagállam nemzeti héabevallási rendszere szerint; vagy
 - b) Regisztráljon az uniós szabályozásba. Ez egy egyszerű online regisztráció a spanyolországi (ahol Ön letelepedett) egyablakos héaügyintézésben, amely az Ön által más EU-tagállambeli vevők részére végzett valamennyi távértékesítéshez és szolgáltatásnyújtáshoz használható. A regisztrációt követően a spanyol egyablakos ügyintézési portálon keresztül bevallhatja és megfizetheti a távértékesítés formájában az EU egész területén értékesített termékek után fizetendő héát.
10. *Írországban letelepedett vállalkozás vagyok, és a saját honlapomon, valamint különböző elektronikus felületeken keresztül Közösségen belüli termék-távértékesítést végzek az EU egészére kiterjedően. Milyen változások várhatók számomra?*

A válasz hasonló a 9. kérdésre adott válaszhoz, tehát a héát azokban a tagállamokban kell megfizetni, ahová a termékeket feladja/fuvarozza, függetlenül az értékesítés módjától (saját honlapon vagy elektronikus felületen keresztül).

Az értékesítés módjától (saját honlapon vagy elektronikus felületen keresztül) függetlenül továbbra is Ön felel az összes távértékesítés utáni héa megfizetéséért. Ügyeljen arra, hogy az elektronikus felületeken keresztül történő távértékesítésre a megfelelő hozzáadottérték-adót alkalmazza.

Ha Ön úgy dönt, hogy regisztrál az uniós szabályozásban, akkor az egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül kell bevallania és megfizetnie az összes távértékesítése után fizetendő héát, ideértve az elektronikus felületeken keresztül történő értékesítést is. Ebben a helyzetben az elektronikus felület nem válik vélelmezett értékesítővé, mivel az értékesítő az EU-ban telepedett le.

11. *Az EU-n kívül letelepedett vállalkozás vagyok, és Franciaországban árukészlettel rendelkezem, amelyből a saját weboldalamon keresztül, távértékesítés formájában több vevőnek is értékesítek termékeket. A termékek távértékesítésének értéke nem haladja meg a 10 000 EUR-t. Alkalmazandó-e rám a 10 000 EUR küszöbérték?*

Nem, a 10 000 EUR küszöbérték csak az EU-ban letelepedett vállalkozásokra vonatkozik.

12. *Az EU-n kívül letelepedett vállalkozás vagyok, és Franciaországban árukészlettel rendelkezem, amelyből távértékesítés formájában, saját honlapomon keresztül értékesítek árukat. Milyen változások várhatók számomra?*

A válasz hasonló az 10. kérdésre adott válaszhoz. Ha Ön úgy dönt, hogy az uniós szabályozást alkalmazza, akkor Franciaországban (ahol az árukészlete van) héaalanyként regisztrálnia kell.

13. *Az EU-n kívül letelepedett vállalkozás vagyok, és Franciaországban (uniós származású vagy az EU-ban szabad forgalomban lévő) árukészlettel rendelkezem. Termékeimet kizárólag elektronikus felületeken keresztül értékesítem a Franciaországban és az összes többi uniós tagállamban lévő vevő számára. Milyen változások várhatók számomra?*

Ebben az esetben Ön az elektronikus felületre értékesítőnek minősül, és a terméket az elektronikus felület értékesíti tovább az Ön franciaországi és más uniós országbeli vevői számára. Önnek héaalanyként regisztrálnia kell Franciaországban, ahol az árukészlete van. Az elektronikus felületre történő termékértékesítések héamentesek, és Ön jogosult adólevonásra.

Az elektronikus felület, mint vélelmezett értékesítő köteles beszélni a héát az Ön vevőitől. Ön köteles megadni az elektronikus felület számára valamennyi olyan információt, amely az értékesített termékek jellegére, valamint arra vonatkozik, hogy a termékeket hova adja fel/hova szállítja. Az elektronikus felület a franciaországi vevők részére történő értékesítések és a más uniós tagállamokbeli vevők részére történő távértékesítések után fizetendő héát az uniós szabályozás alkalmazásával vallhatja be és fizetheti meg.

14. *Az EU-n kívül letelepedett vállalkozás vagyok, és franciaországi (uniós származású vagy az EU-ban szabad forgalomban lévő) árukészlettel rendelkezem. Termékeimet az EU egész területén, saját honlapomon és elektronikus felületeken keresztül értékesítem. Milyen változások várhatók számomra?*

A héát abban a tagállamban kell megfizetni, amelybe a termékeket feladja/fuvarozza, függetlenül a távértékesítés módjától (saját honlapon vagy elektronikus felületen keresztül). Egyértelmű bizonyítékokat kell megőriznie a saját honlapján, illetve az elektronikus felületeken keresztül történő távértékesítésről.

A távértékesítés formájában a saját honlapján keresztül értékesített termékek esetén továbbra is Önnek kell megfizetnie a héát. Lásd az 10. kérdésre adott választ az áfa bevallásának és megfizetésének módjáról.

A távértékesítés formájában elektronikus felületen keresztül értékesített termékek esetén az elektronikus felület köteles megfizetni a héát. Lásd az 13. kérdésre adott választ.

15. *Franciaországban letelepedett vállalkozás vagyok, az EU más országaiban nem rendelkezem állandó telephellyel. Franciaországban (az azonosítót kiadó tagállamban) regisztráltam az uniós szabályozásba. Egy belgiumi raktárból franciaországi vevőknek értékesítek termékeket. Milyen változások várhatók számomra?*

Az uniós szabályozás alapján be kell vallania a Belgiumból Franciaországban lévő vevőknek teljesített termékértékesítéseket. Olyan termékek Közösségen belüli távértékesítéséről van szó (Belgium-Franciaország), amelyek teljesítési helye Franciaországban található. Bár Franciaország az azonosítót kiadó tagállam, ezeket az értékesítéseket be kell vallani az egyablakos ügyintézési rendszerben, és nem szerepelhetnek a belföldi (francia) héabevallásban.

16. *Olaszországban létrehozott elektronikus felület vagyok. Egy olaszországi raktárból feladott alábbi termékek értékesítésében veszek részt. A termékek az EU-ból származnak, vagy az EU-ban szabad forgalomban vannak:*

- a) *saját termékek értékesítése olaszországi vevők részére*
- b) *saját (10 000 EUR küszöbértéket meghaladó értékű) termékek távértékesítése franciaországi, spanyolországi és portugáliai vevők részére*
- c) *az olasz értékesítők által olaszországi vevőknek történő termékértékesítés, valamint az olasz értékesítők által a franciaországi, spanyolországi és ausztriai vevőknek történő távértékesítés elősegítése*
- d) *a kínai eladók által az olaszországi vevőknek történő termékértékesítés, valamint a kínai eladók által a franciaországi, spanyolországi és ausztriai vevőknek történő távértékesítés elősegítése.*

Milyen változások várhatók számomra?

A saját termékek olaszországi vevőknek történő a) pont szerinti értékesítése terén nincs változás. Továbbra is az olaszországi héaszabályokat kell alkalmaznia, a héát az olasz héabevallás szabályai szerint kell bevallania, és az olasz adóhatóságok számára kell megfizetnie.

A b) pont szerinti értékesítésekre (saját termékek távértékesítése) azon tagállamok héaszabályait kell alkalmazni, amely tagállamokba a termékeket feladja/fuvarozza. Ez azt jelenti, hogy Önnek már az áru értékesítésekor fel kell számítania a vevője terhére annak az abban a tagállamban alkalmazandó megfelelő héamértéket, ahová a terméket feladja/elfuvarozza. A héa bevallására és befizetésére két lehetősége van:

- a) Regisztráljon minden olyan tagállamban (Franciaországban, Spanyolországban és Portugáliában), ahová a termékeit feladja/elfuvarozza, majd vallja be és fizesse meg az esedékes héát az adott tagállam nemzeti héabevallási rendszere szerint; vagy
- b) Regisztráljon az uniós szabályozásba. Ez egy egyszerű online regisztráció az olaszországi (ahol Ön letelepedett) egyablakos héaügyintézésben, amely minden Közösségen belüli távértékesítésre és (adott esetben) a más EU-tagállambeli vevőknek nyújtott valamennyi szolgáltatásra használható. A regisztrációt követően az olaszországi egyablakos ügyintézési portálon keresztül bevallhatja és megfizetheti a Franciaországban, Spanyolországban és Portugáliában végzett távértékesítés után fizetendő héát.

Az olasz értékesítők által végzett és Ön által elősegített, c) pont szerinti termékértékesítések esetében Ön nem minősül vélelmezett értékesítőnek, és az esedékes héa megfizetésére továbbra is az adott értékesítők kötelesek. Önnek azonban nyilvántartást kell vezetnie ezekről az ügyletekről²⁴.

A d) pont szerinti termékértékesítések esetében Ön vélelmezett értékesítőnek minősül, és Önnek kell elszámolnia az Olaszországban, Franciaországban, Spanyolországban és Ausztriában fizetendő héát az alábbiak szerint:

- a) Ha Ön a b) pontban említett saját termékek távértékesítésére vonatkozóan nem választotta az uniós szabályozást, akkor az olasz vevők részére teljesített termékértékesítéseket az olaszországi héabevallásában, a Franciaországban és Spanyolországban lévő vevők részére teljesítetteket pedig az adott tagállamok nemzeti héabevallási rendszerében kell bevallania, továbbá regisztrálnia kell Ausztria héarendszerében, hogy bevallja és megfizesse az ott fizetendő héát.
- b) Ha Ön a b) pontban említett saját termékek távértékesítésére vonatkozóan az uniós szabályozást választotta, akkor a d) pontban említett valamennyi termékértékesítés után – beleértve az olaszországi vevőknek történő értékesítést is – a héát az olasz egyablakos ügyintézési portálon keresztül kell bevallania és megfizetnie.

17. *Kínában letelepedett elektronikus felület vagyok, és a következő termékértékesítésekben veszek részt:*

- a) *Kínai értékesítők által Németországban és Franciaországban tárolt készletből németországi, franciaországi, belgiumi, hollandiai, magyarországi, romániai és bulgáriai ügyfeleknek szállítandó termékek értékesítése*
- b) *Kínai értékesítők által a Kínában és Svájcban tárolt árukészletekből franciaországi, németországi, svédországi és dániai vevőknek történő értékesítések.*

Milyen változások várhatók számomra?

Ön az a) és b) pont szerinti termékértékesítések tekintetében vélelmezett értékesítőnek minősül.

Az a) pont szerinti értékesítések esetében, mivel az áruk már szabad forgalomban vannak az EU-ban, Önnek a helyes héakulcsot kell alkalmaznia attól függően, hogy az árukat hová adják fel vagy fuvarozzák el (pl. Németország, Franciaország, Belgium, Hollandia, Magyarország, Románia és Bulgária). Ehhez regisztrálhat az uniós szabályozásba akár Németországban, akár Franciaországban, ahol az elsődleges értékesítők árukészlettel rendelkeznek. Ha Ön úgy dönt, hogy regisztrál a német egyablakos ügyintézési rendszerben, úgy ez az egységes regisztráció a kínai értékesítők által a németországi és franciaországi készleteikből történő, és Ön által elősegített valamennyi termékértékesítésre érvényes. Ezen értékesítések után a héát a német egyablakos ügyintézési portálon keresztül kell bevallania és befizetnie.

Azt is választhatja, hogy regisztrál mindegyik olyan uniós tagállamban, ahol elősegíti a kínai értékesítők értékesítési tevékenységét, azaz Franciaországban, Németországban (belföldi értékesítések esetében), illetve Belgiumban, Hollandiában, Magyarországon, Romániában és Bulgáriában az ottani vevők részére történő termék-távértékesítés esetében. Ebben az esetben Önnek mind a hét tagállamban regisztrálnia kell a héanyilvántartásba, valamint hét

²⁴ A héairányelv 242a. cikke.

héabevallást kell benyújtania és hét héabefizetést kell teljesítenie az említett tagállamok adóhatóságai számára.

Amennyiben Ön a kínai értékesítők által a kínai és svájci készleteikből teljesített értékesítéseket segíti elő, Ön minden esetben vélelmezett értékesítővé válik, ha a termékeket 150 EUR-t meg nem haladó értékű küldeményekben adják fel. Választhatja az import egyablakos ügyintézési rendszerben való regisztrációt is. A héára gyakorolt hatást a 4. fejezet 4.2.10. szakaszának 5. kérdése mutatja be.

18. *Lengyelországban letelepedett vállalkozás vagyok. Lengyelországból és Németországból értékesítek árukat Hollandiában és Franciaországban lévő vevőknek. Az uniós szabályozásba Lengyelországban regisztráltam. Héaalanyként Németországban is regisztrálva vagyok. Levonhatom-e a Németországban előzetesen felszámított héát az egyablakos ügyintézési rendszer keretében?*

Az Ön vállalkozása termékek távértékesítését végzi Hollandiában és Franciaországban. Ezeket szerepeltetnie kell a Lengyelországban (az azonosítót kiadó tagállamban) az egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül benyújtott bevallásban. Az egyablakos ügyintézési rendszerben benyújtott bevallásban Ön nem vonhatja le a Németországban felszámított hozzáadottérték-adót. Ezt a héalevonást a német belföldi héabevallásban kell szerepeltetnie.

19. *Lengyelországban letelepedett vállalkozás vagyok. Lengyelországból és Németországból értékesítek árukat Hollandiában és Franciaországban lévő vevőknek. Az uniós szabályozásba Lengyelországban regisztráltam. Héaalanyként egyetlen másik tagállamban sem vagyok regisztrálva. Levonhatom-e a Németországban felszámított héát az egyablakos ügyintézési rendszer keretében?*

Az Ön vállalkozása termékek távértékesítését végzi Hollandiában és Franciaországban. Ezeket szerepeltetnie kell a Lengyelországban (az azonosítót kiadó tagállamban) az egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül benyújtott bevallásban. Az egyablakos ügyintézési rendszerben benyújtott bevallásban Ön nem vonhatja le a Németországban felszámított hozzáadottérték-adót. Ha Ön Németországban árukészlettel rendelkezik, akkor az általános szabályok szerint Németországban kell héaalanyként regisztrálnia, és a Németországban előzetesen felszámított héát az általános héabevallásban vonhatja le. Ha nem kell Németországban héaalanyként regisztrálnia, akkor a Németországban felmerült héa visszatérítésére a 2008/9/EK irányelv alapján kerülhet sor.

20. *A Kanári-szigeteken letelepedett vállalkozás vagyok, amely az EU vámterületén, de az EU héaterületén kívül található. Online üzletemen keresztül kozmetikai termékeket értékesítek uniós vevők részére. Az általam értékesített termékek Közösségen belüli távértékesítésének vagy importált termékek távértékesítésének minősülnek-e?*

A Kanári-szigetek olyan harmadik területnek minősül, amelyre a héairányelv nem alkalmazandó (a héairányelv 6. cikke). Az Ön által értékesített termékek tehát importált termékek távértékesítésének minősülnek. Lásd a 4. fejezet 12a. kérdését.

21. *Elektronikus felület vagyok, és több rajtam keresztül termékeket értékesítő vállalkozás a Kanári-szigeteken telepedett le. Ezek az elsődleges értékesítők az EU-ban tárolt készleteikből adnak fel/fuvaroznak termékeket uniós vevők számára az EU egész területére. Leszek-e ezeknek a termékeknek a vélelmezett értékesítője?*

A Kanári-szigeteken vagy más harmadik területeken letelepedett vállalkozások nem minősülnek az EU-ban letelepedettnek. Következésképpen Ön az említett vállalkozások által az EU-n belüli készletekből végzett EU-n belüli távértékesítés vélelmezett értékesítőjévé válik. További részletekért lásd az 16. kérdésre adott választ, különösen a d) pontot.

3.4. MIT KELL TENNIE, HA NEM UNIÓS VAGY UNIÓS SZABÁLYOZÁST ALKALMAZ?

A nem uniós szabályozást vagy az uniós szabályozást alkalmazó értékesítő, illetve az uniós szabályozást alkalmazó vélelmezett értékesítő feladatai a következők:

- legkésőbb a rendelési folyamat véglegesítésekor ki kell mutatnia az uniós vevő által fizetendő héa összegét,
- a határokon átnyúló B2C szolgáltatásnyújtások, a termékek Közösségen belüli távértékesítése, valamint a vélelmezett értékesítő által végzett belföldi termékértékesítések után be kell szednie a héát az uniós vevőktől,
- negyedévente az egyablakos rendszeren keresztül bevallást kell benyújtania az azonosítót kiadó tagállam számára, amelyben fel kell tüntetnie a szabályozás hatálya alá tartozó összes értékesítést,
- negyedévente be kell fizetnie az azonosítót kiadó tagállam számára az egyablakos rendszerben bevallott héát,
- a tagállamok adóhatóságai által végzett esetleges ellenőrzés céljából 10 évig meg kell őriznie az összes termékértékesítésről és szolgáltatásnyújtásról szóló nyilvántartásokat.

A héabevallás benyújtására és a héa megfizetésére vonatkozó további információk [a héa egyablakos ügyintézési rendszeréhez készült útmutatóban található](#).

3.5. BEHOZATALI SZABÁLYOZÁS

A behozatali szabályozást a 4. fejezet ismerteti.

4. KIS ÉRTÉKŰ TERMÉKEK TÁVÉRTÉKESÍTÉSE ÉS BEHOZATALA

A 2021. július 1-jéig alkalmazandó héaszabályok szerint az EU-ba behozott, legfeljebb 10/22 EUR értékű kereskedelmi áruk után nem kell behozatali héát fizetni²⁵. Ez a mentesség 2021. július 1-jével megszűnik. Így 2021. július 1-jétől a harmadik országokból vagy harmadik területekről az EU-ba behozott valamennyi kereskedelmi áru értékétől függetlenül héaköteles lesz²⁶. Új elemként bevezetésre kerül a harmadik országokból vagy harmadik területekről importált termékek távértékesítésének fogalma (lásd a 4.1. szakaszt).

Az EU-ba behozott, 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű áruk vámmentessége²⁷ továbbra is érvényben marad. Ez azt jelenti, hogy nem kell vámot fizetni az EU-ba behozott olyan küldeményben lévő áruk után, amelyek valós értéke nem haladja meg a 150 EUR-t (kivéve az alkoholtartalmú termékeket, parfümöket, kölnivizeket, dohányt és dohánytermékeket). E magyarázó megjegyzések alkalmazásában ezen áruk másik megnevezése: „kis értékű termékek”.

Az alábbi táblázat héa- és vámszempontról mutatja be az EU-ba 2021. július 1-je előtt és után behozott kis értékű termékek általános kezelését.

6. táblázat: Héamentesség 2021. július 1. előtt és után

A küldeményben importált termékek értéke**	2021. július 1. előtt		2021. július 1. után	
	Hozzáadottérték-adó	Vám	Hozzáadottérték-adó	Vám
≤ 10/22 EUR ²⁸	Héamentes ²⁹	Vámmentes	Az EU-ban fizetendő héa*	Vámmentes
> 10/22 EUR és ≤ 150 EUR	Az EU-ban fizetendő héa*	Vámmentes	Az EU-ban fizetendő héa*	Vámmentes
> 150 EUR	Az EU-ban fizetendő héa*	Az EU-ban fizetendő vám	Az EU-ban fizetendő héa*	Az EU-ban fizetendő vám

* A behozatal helye szerinti/az áruk feladása vagy fuvarozása célországának minősülő uniós tagállam

** Kivéve az uniós jövedéki adó hatálya alá tartozó termékeket

²⁵ A 2009/132/EK irányelv IV. címének 23. és 24. cikke.

²⁶ A tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy bizonyos behozatok esetében (csomagküldő kereskedés) héamentességet még 2021. július 1. előtt megszüntessék (a 2009/132/EK irányelv 23. cikkének (2) bekezdése).

²⁷ Az 1186/2009/EK tanácsi rendelet V. fejezetének 23. és 24. cikke.

²⁸ Az egyes tagállamokra vonatkozó héamentes import-küszöbértékkel kapcsolatban lásd e tanulmány B. mellékletét.

²⁹ Egyes uniós országok és területek már korábban elhatározták, hogy megszüntetik ezt a héamentességet.

2021. július 1-jétől az EU-ba importált valamennyi kis értékű termék héaköteles. Ezzel egyidejűleg a héa beszedésére vonatkozóan a következő egyszerűsítések lépnek érvénybe:

- A harmadik országokból vagy harmadik területekről importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás – Behozatali szabályozás/import egyablakos ügyintézés vagy IOSS – lásd a 4.2. szakaszt.
- A behozatali héa bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályok – lásd a 4.3. szakaszt.

A gyakorlatban 2021. július 1-jétől a kis értékű termékek utáni héa az alábbiak szerint fizethető meg:

- a beszerzési ár részeként az IOSS-t használó értékesítő/elektronikus felület számára, amennyiben a kapcsolódó termékek behozatala héamentes.
- fizetés az EU-ba történő behozatalkor, ha az értékesítő/elektronikus felület nem használja az IOSS-t:
 - ✓ az árutak vám elé állító (azaz a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot benyújtó) személy számára, ha ez a személy a különös szabályok alkalmazása mellett dönt; vagy
 - ✓ Az egységes héabeszedési mechanizmus alkalmazása.

Függetlenül a behozataliszabályozás vagy a behozatali héa bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályok alkalmazásától, az EU-ba importált kis értékű termékek esetében a vámalakiságokat kell elvégezni. A vámeljárással kapcsolatos további információk a vámügyi iránymutatásban³⁰ találhatóak.

4.1. IMPORTÁLT TERMÉKEK TÁVÉRTÉKESÍTÉSE

4.1.1. Vonatkozó rendelkezések

A vonatkozó rendelkezések a [héairányelvben](#) és a héa végrehajtási rendeletben találhatóak.

Héairányelv

A héa végrehajtási rendelet

- 14. cikk, (4) bekezdés, 2) pont, 33. cikk, • 5 a. cikk b) és c) pont

4.1.2. A fogalom bevezetésének oka

Az elmúlt évtizedek technológiai fejlődése a kereskedelem valamennyi területén a digitalizációhoz vezetett. Többek között az e-kereskedelem és a termékek távértékesítése robbanásszerű növekedést mutatott az EU-ban és világszerte. A jelenlegi héaszabályok, különösen a kereskedelmi termékek végső fogyasztók általi behozatalára vonatkozó szabályok, amelyek megalkotására e technológiai fejlesztések előtt került sor, héamentességet biztosítanak ezekre az ügyletekre (lásd a fenti 6. táblázatot). Ilyen körülmények között ez a

³⁰ A vámügyi iránymutatás kidolgozása folyamatban van. Ez a dokumentum a vámügyi útmutatóra mutató hivatkozással bővül, amikor az útmutató a weboldalunkon közzétételre kerül.

héamentesség jelenleg a verseny súlyos torzulásához vezet az uniós értékesítők kárára. Az uniós kereskedők egyenlő versenyfeltételeinek helyreállítása és az uniós tagállamok adóbevételeinek védelme érdekében az import héamentessége megszűnik, és az importált termékek távértékesítésére vonatkozó héaszabályok a rendeltetési hely szerinti adózás elvével összhangban módosulnak.

4.1.3. Mely ügyletek tartoznak ide?

A „harmadik országokból vagy harmadik területekről importált termékek távértékesítése” fogalom az értékesítő által vagy annak nevében harmadik országból vagy harmadik területről feladott vagy fuvarozott termékek értékesítésére vonatkozik, beleértve azt az esetet is, amikor az értékesítő közvetve részt vesz a termékek valamely tagállamban lévő vevő részére történő fuvarozásában vagy feladásában (a 14. cikk (4) bekezdésének második albekezdése).

A termékeket fizikailag fel kell adni egy harmadik országból vagy harmadik területről ahhoz, hogy importált termékek távértékesítésének lehessen tekinteni. Ha kis értékű árukat helyeznek el egy uniós tagállam vámraktárában, ahonnan később termékértékesítésre kerül sor uniós vevők részére, az ilyen értékesítések nem tartoznak az importált termékek távértékesítésének fogalma alá. Ennek az az oka, hogy az EU-n belüli vámraktárakban lévő termékek már az EU területén vannak, és ezért nem tekinthetők harmadik országokból vagy harmadik területekről feladottnak, amint azt az importált termékek távértékesítésének fogalma megköveteli.

Ezen kívül a héairányelv 155. cikke értelmében a végső felhasználásra vagy fogyasztásra szánt termékek vámraktárból történő értékesítése nem megengedett (lásd még az 14. kérdést).

A harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése a vevők részére történő értékesítéseket foglalja magában, a 3.2.5. szakaszban leírtak szerint.

4.1.4. A teljesítés helye

Az uniós héajogszabályok értelmében az értékesítés helyére vonatkozó szabályok alapján kell megállapítani, hogy adott ügylet az EU-ban héaköteles-e. A harmadik országban vagy harmadik területen vásárolt, és az EU-ba feladott vagy elfuvarozott termékek esetében jellemzően két adóköteles esemény következik be:

- 1. héaköteles esemény: a harmadik országból vagy harmadik területről importált termékek uniós vevő részére történő távértékesítése;
- 2. héaköteles esemény: a termékek EU-ba történő behozatala.

E magyarázó megjegyzések a 150 EUR-t meg nem haladó értékű, úgynevezett kis értékű termékek esetében ismertetik a teljesítés helyére vonatkozó szabályokat.

E termékek értékesítésének helyét a termékek Unión belüli szabad forgalomba bocsátásának helye (vagyis az import szerinti tagállam) és a termékek végső rendeltetési helye határozza meg. A következő helyzetek fordulhatnak elő:

1) Az import szerinti uniós tagállam egyben a termékek végső rendeltetési helye szerinti tagállam is.

a) Termékek távértékesítésének teljesítési helye (1. évi héaköteles esemény):

- i) Ha a behozatali szabályozást (IOSS) alkalmazzák – az az uniós tagállam, amelyben a kis értékű termékeknek a megrendelők részére történő feladása vagy elfuvarozása befejeződik (a héairányelv 33. cikkének c) pontja).

ii) Ha a behozatali szabályozást (IOSS) nem alkalmazzák:

(1)Ha a héa megfizetésére kötelezett személy a beszerző – az a hely, ahol a kis értékű termékek a termék megrendelő részére történő feladásának vagy fuvarozásának megkezdésekor található, vagyis a harmadik országban vagy harmadik területen (a héairányelv 32. cikkének (1) bekezdése). Ebben a helyzetben a termékek távértékesítése nem adóköteles az EU-ban.

(2)Ha a héa megfizetésére kötelezett személy az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítőnek minősülő elektronikus felület – a termékek EU-ba történő importjának helye (a héairányelv 32. cikkének (2) bekezdése). Ebben a helyzetben a távértékesítés adóköteles az EU-ban.

b) Kis értékű termékek behozatalának teljesítési helye (2. héaköteles esemény): az a hely, ahol a kis értékű termékek belépnek az EU-ba (a héairányelv 60. cikke).

i) A behozatali szabályozás (IOSS) alkalmazása esetén a kis értékű termékek behozatala héamentes (a héairányelv 143. cikke (1) bekezdésének ca) pontja). Emlékeztetni kell arra, hogy az importált termékek távértékesítése utáni héát az értékesítő vagy az elektronikus felület (amennyiben vélelmezett értékesítőnek minősül) szedi be a vevőtől (lásd a fenti 1. a) pont i. alpontját).

ii) Ha a behozatali szabályozást (IOSS) nem alkalmazzák, a héát behozatalkor kell megfizetni.

2) Az import szerinti uniós tagállam nem az áruk végső rendeltetési helye szerinti tagállam.

a) Termékek távértékesítésének teljesítési helye (1. héaköteles esemény):

i) Az az uniós tagállam, amelyben a kis értékű termékek a beszerző részére történő feladás vagy fuvarozás befejezésekor található, azaz a végső rendeltetési hely szerinti tagállam (a héairányelv 33b. cikke).

Megjegyzendő, hogy az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag bevezetését követően módosították a vámszabályokat³¹, és a termékek végső rendeltetési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban csak a behozatali szabályozás (IOSS) hatálya alá tartozó kis értékű termékek bocsáthatók szabad forgalomba.

Így, ha a nem az IOSS-en keresztül bejelentett kis értékű termékek a végső rendeltetési hely szerinti tagállamtól eltérő tagállamba érkeznek, azokat vámcélokra árutovábbítási eljárás alá vonják, és szabad forgalomba bocsátás céljából bejelentik abban az EU-tagállamban, ahová az árukat feladják vagy elfuvarozzák.

Így a gyakorlatban erre a forgatókönyvre a héa elszámolása szempontjából a fenti 1.b) pont ii. alpontja szerinti eljárás érvényes.

b) Kis értékű termékek behozatalának teljesítési helye (2. héaköteles esemény): Az a hely, ahol a kis értékű termékek belépnek az EU-ba vagy szabad forgalomba bocsátják azokat (a héairányelv 60. vagy 61. cikke).

i) A behozatali szabályozás (IOSS) alkalmazása esetén a kis értékű termékek behozatala héamentes (a héairányelv 143. cikke (1) bekezdésének ca) pontja). Emlékeztetni kell arra, hogy az importált termékek távértékesítése utáni héát az

³¹ Az UVK VA 221 cikkének (4) bekezdése (az [\(EU\) 2020/893 bizottsági végrehajtási rendelettel](#) módosított [\(EU\) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet](#)).

értékesítő vagy az elektronikus felület (amennyiben vélelmezett értékesítőnek minősül) szedi be a vevőtől (lásd a fenti 1. a) pont i. alpontját).

- ii) Ha a behozatali szabályozást (IOSS) nem alkalmazzák, a héát a termékek végső rendeltetési helye szerinti uniós tagállamba történő behozatalkor kell megfizetni (lásd a fenti 2.a) pont ii. alpontjában szereplő magyarázatot).

Amennyiben az IOSS rendszerben nyilvántartásba vett értékesítő vagy elektronikus felület nem szedi be a héát, és a héa a végső rendeltetési hely szerinti tagállamban az EU-ba történő behozatalkor válik esedékesé, e tagállam szabadon dönthet a behozatali héa megfizetésére kötelezett személyről (aki lehet a vevő, az értékesítő vagy az elektronikus felület – a héairányelv 201. cikke).

További részletek az 5. fejezet 3a–3c. és 4a–4b. forgatókönyveiben találhatók.

4.2. BEHOZATALI SZABÁLYOZÁS

4.2.1. Vonatkozó rendelkezések

A vonatkozó rendelkezések a [héairányelvben](#) és a héa végrehajtási rendeletben találhatók.

Héairányelv

- 369l-369x. cikke, 369zc. cikke

A héa végrehajtási rendelet

- 57a–63c. cikke

4.2.2. Miért volt szükség a behozatali szabályozás bevezetésére?

2021. július 1-jétől az EU-ba importált valamennyi kereskedelmi áru után – az értéküktől függetlenül – héát kell fizetni. Ennek megfelelően a kis értékű termékek értékesítése után fizetendő héa bevallásának és megfizetésének megkönnyítése érdekében a harmadik országokból vagy harmadik területekről az EU-ba importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás bevezetésére került sor.

Ez a szabályozás – közismertebb nevén behozatali szabályozás – lehetővé teszi a harmadik országból vagy harmadik területről uniós vevőknek feladott vagy szállított termékeket értékesítők³² számára, hogy a kis értékű importált termékek távértékesítése után héát szedjenek be a vevőtől, és ezt a héát az import egyablakos ügyintézési rendszeren (IOSS) keresztül vallják be és fizessék meg. Az IOSS alkalmazása esetén a kis értékű termékek EU-ba történő behozatala (szabad forgalomba bocsátása) héamentes. A vevő a vételár részeként fizeti meg a héát.

E különös szabályozás (IOSS) alkalmazása nem kötelező.

4.2.3. Mely termékértékesítésekre terjed ki a behozatali szabályozás?

A termékértékesítés akkor tartozik a behozatali szabályozás hatálya alá, ha:

- a termékeket az értékesítés időpontjában harmadik területről vagy harmadik országból adják fel/fuvarozzák el, és

³² Értékesítők és vélelmezett értékesítők (vagyis az ilyen termékértékesítést elősegítő elektronikus felületek).

- ezeket a termékeket olyan küldeményben adják fel, amelynek valós értéke nem haladja meg a 150 EUR-t, és
- a termékeket az értékesítő vagy az ő nevében eljáró személy fuvarozza el vagy adja fel, ideértve azt az esetet is, amikor az értékesítő közvetve részt vesz a termékeknek harmadik országból vagy harmadik területről uniós tagállamban lévő vevő vagy más feljogosított személy részére történő feladásában vagy elfuvarozásában, és
- a termékek nem tartoznak az uniós szinten harmonizált jövedéki adó hatálya alá (jellemzően a héairányelv 2. cikkének (3) bekezdése szerinti alkohol- vagy dohánytermékek)³³. Megjegyzendő, hogy az IOSS nem használható kis értékű termékek jövedéki termékekkel együtt történő vásárlása és/vagy feladása esetén, függetlenül attól, hogy a szállítmány értéke meghaladja-e a 150 EUR-t vagy sem.

A valós érték³⁴ meghatározása a következő:

- a) kereskedelmi áruk esetében: az Európai Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő értékesítéskor maguknak az áruknak az ára, amely nem tartalmazza a szállítási és biztosítási költségeket, kivéve, ha azok szerepelnek az árban, és nincsenek külön feltüntetve a számlán, sem azokat az egyéb adókat és díjakat, amelyek a vámhatóságok által bármely vonatkozó dokumentumból megállapíthatók;
- b) nem kereskedelmi jellegű áruk esetében: az az ár, amelyet az Európai Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő értékesítés esetén magukért az árukért kellett volna fizetni.

A szállítás és a biztosítás mellett minden egyéb olyan kapcsolódó költséget, amely nem tükrözi maguknak az áruknak az értékét, szintén ki kell zárni a valós értékből, amennyiben azokat a számlán külön-külön és egyértelműen feltüntetik (pl. szerszámozási költségek, licenccdíjak, exportadó stb.). Az „egyéb adók és díjak” kifejezés minden olyan adóra vagy díjra vonatkozik, amelyet az áru értéke alapján vagy az ilyen árura kivetett adó vagy díj kiegészítéseként vetnek ki.

4.2.4. Ki veheti igénybe a behozatali szabályozást?

A behozatali szabályozást a következő adóalanyok vehetik igénybe:

- A fenti 4.2.3. szakaszban említett termékeket uniós vevőnek értékesítő, az EU-ban letelepedett értékesítők. Ez általában az az eset, amikor az értékesítők saját online felületükön keresztül értékesítenek.
- Az említett termékeket uniós vevőnek értékesítő, az EU-ban nem letelepedett értékesítők. Ez általában az az eset, amikor az értékesítők saját online felületükön keresztül értékesítenek. A fent említett értékesítők a következőképpen vehetik igénybe a szabályozást:
 - ✓ Közvetlenül (azaz közvetítő kijelölésének kötelezettsége nélkül), ha olyan harmadik országban telepedtek le, amellyel az EU a héa tekintetében kölcsönös segítségnyújtási megállapodást kötött³⁵. Ez csak akkor érvényes, ha az adott harmadik országból értékesítenek termékeket. Amint más harmadik országokból vagy területekről is

³³ A parfümök és a kölnivizek azonban a behozatali szabályozás hatálya alá tartoznak, még akkor is, ha ki vannak zárva az elhanyagolható értékű küldeményekre vonatkozó vámmentesség köréből (a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 1186/2009/EK tanácsi rendelet 23. cikke).

³⁴ Az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 1. cikkének (48) bekezdése

³⁵ E magyarázó megjegyzések közzétételének időpontjában az EU csak Norvégiával kötött ilyen megállapodást.

végeznek értékesítést, akkor közvetlenül már nem vehetik igénybe a szabályozást, hanem közvetett módon kell használniuk azt.

- ✓ Közvetve, az EU-ban letelepedett közvetítőn keresztül (lásd a 4.2.5. szakaszt).
- Az importált kis értékű termékek elsődleges értékesítők általi távértékesítését elősegítő, az EU-ban létrehozott elektronikus felületek (úgynevezett vélelmezett értékesítők – további részletekért lásd a 2. fejezetet).
- Az importált kis értékű termékek elsődleges értékesítők általi távértékesítését elősegítő, nem az EU-ban létrehozott elektronikus felületek (úgynevezett vélelmezett értékesítők). Ezek az elektronikus felületek az alábbiak szerint használhatják a szabályozást:
 - ✓ Közvetlenül (azaz közvetítő kijelölésének kötelezettsége nélkül), ha olyan harmadik országban telepedtek le, amellyel az EU a hÉa tekintetében kölcsönös segítségnyújtási megállapodást kötött, amennyiben e harmadik országból értékesítenek árukat.
 - ✓ Közvetve, az EU-ban letelepedett közvetítőn keresztül (lásd a 4.2.5. szakaszt).

7. táblázat: IOSS-regisztráció az értékesítő típusa és a letelepedés helye szerint

Az értékesítők típusa	Közvetlen/közvetett regisztráció	Azonosítót kiadó tagállam	Közvetítő
Uniós értékesítők (értékesítések pl. saját weboldalon keresztül)	Közvetlen regisztráció	A letelepedés helye szerinti uniós tagállam	Kijelölhet közvetítőt
Az EU-val a héára vonatkozóan kölcsönös segítségnyújtási megállapodást kötött országok nem uniós értékesítői (az adott országból történő értékesítés pl. saját honlapon keresztül)	Közvetlen regisztráció	A választás szerinti uniós tagállam	Kijelölhet közvetítőt
Minden egyéb nem uniós értékesítő (értékesítés pl. saját weboldalon keresztül)	Közvetett regisztráció	A közvetítő letelepedési helye szerinti uniós tagállam	Közvetítőt kell kijelölnie
Vélelmezett értékesítőnek minősülő, az EU-ban létrehozott elektronikus felületek	Közvetlen regisztráció	A letelepedés helye szerinti uniós tagállam	Kijelölhet közvetítőt
Az EU-val a héa tekintetében kölcsönös segítségnyújtási megállapodást kötött országokból származó nem uniós elektronikus felületek az adott országból származó termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében	Közvetlen regisztráció	A választás szerinti uniós tagállam	Kijelölhet közvetítőt
Vélelmezett értékesítőnek minősülő minden egyéb, EU-n kívüli elektronikus felület	Közvetett regisztráció	A közvetítő letelepedési helye szerinti uniós tagállam	Közvetítőt kell kijelölnie

4.2.5. Mit értünk közvetítő alatt?

Azoknak az adóalanyoknak (értékesítőknek és elektronikus felületeknek), akik/amelyek nem telepedtek le az EU-ban vagy olyan harmadik országban, amellyel az EU a héa tekintetében kölcsönös segítségnyújtási megállapodást kötött, közvetítőt kell kijelölniük ahhoz, hogy a tevékenységüket a behozatali szabályozás szerint végezhessék. Más adóalanyok (vagyis az EU-ban letelepedett adóalanyok) kijelölhetnek közvetítőt, de erre nem kötelesek.

A közvetítőnek az EU-ban letelepedett adóalanyoknak kell lennie. Teljesítenie kell az őt kijelölő értékesítőre vagy elektronikus felületre vonatkozóan a behozatali szabályozásban meghatározott valamennyi kötelezettséget, beleértve a kis értékű importált termékek távértékesítésére vonatkozó héa IOSS rendszerben történő bevallását és megfizetését. Mindazonáltal továbbra is a közvetítőt kijelölő értékesítő vagy vélelmezett értékesítő felel – a közvetítővel együtt – a héakötelezettségek teljesítéséért, beleértve a héa megfizetését is. A gyakorlatban a tagállamok a héát megpróbálják a közvetítőtől visszaigényelni, és ha ez a kísérlet kudarcot vall, akkor az értékesítőhöz fordulhatnak ezzel az igénnyel. Látni kell, hogy nem feltétlenül a közvetítő nyújtja be a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árnyilatkozatokat.

Mielőtt az adóalany IOSS-ben történő regisztrálására sor kerülhetne, a közvetítőnek először be kell jelenteni a tevékenységét a letelepedési helye szerinti tagállamban ahhoz, hogy az IOSS-t a kis értékű importált termékek távértékesítését végző értékesítők számára is igénybe vehesse. A közvetítő azonosító számot kap, amely lehetővé teszi számára, hogy a behozatali szabályozás keretében közvetítőként lépjen fel (a héairányelv 369q. cikkének (2) bekezdése). Az érintett tagállam ezzel a számmal tudja azonosítani a közvetítőt. Ez a közvetítői azonosító szám azonban nem héaazonosító szám, és a közvetítő nem használhatja az adóköteles ügyletek héabevallásához. Ezt követően a közvetítő az azonosítót kiadó tagállamban nyilvántartásba vesz minden általa képviselt adóalanyt, és az őt kijelölő minden egyes adóalany tekintetében megkapja az IOSS héaazonosító számot (a héairányelv 369q. cikkének (3) bekezdése).

A tagállamok szabályokat vagy feltételeket állapíthatnak meg azon adóalanyok számára, akik az IOSS rendszerben közvetítőként kívánnak eljárni (pl. garanciák).

4.2.6. IOSS héaazonosító szám

Az IOSS rendszerbe történő regisztrációkor az azonosítót kiadó tagállam adóhatóságai IOSS héaazonosító számot adnak ki az értékesítőknek vagy a vélelmezett értékesítőnek minősülő elektronikus felületeknek, valamint az értékesítők vagy elektronikus felületek nevében eljáró közvetítőknek. Megjegyzendő, hogy az elektronikus felület egyetlen IOSS héaazonosító számmal fog rendelkezni, függetlenül attól, hogy hány elsődleges értékesítő számára segíti elő az importált kis értékű termékek uniós vevők számára történő távértékesítését, mivel valamennyi ilyen értékesítés tekintetében az elektronikus felületet minősül értékesítőnek. A közvetítők azonban minden általuk képviselt adóalanyra külön IOSS héaazonosító számot kapnak.

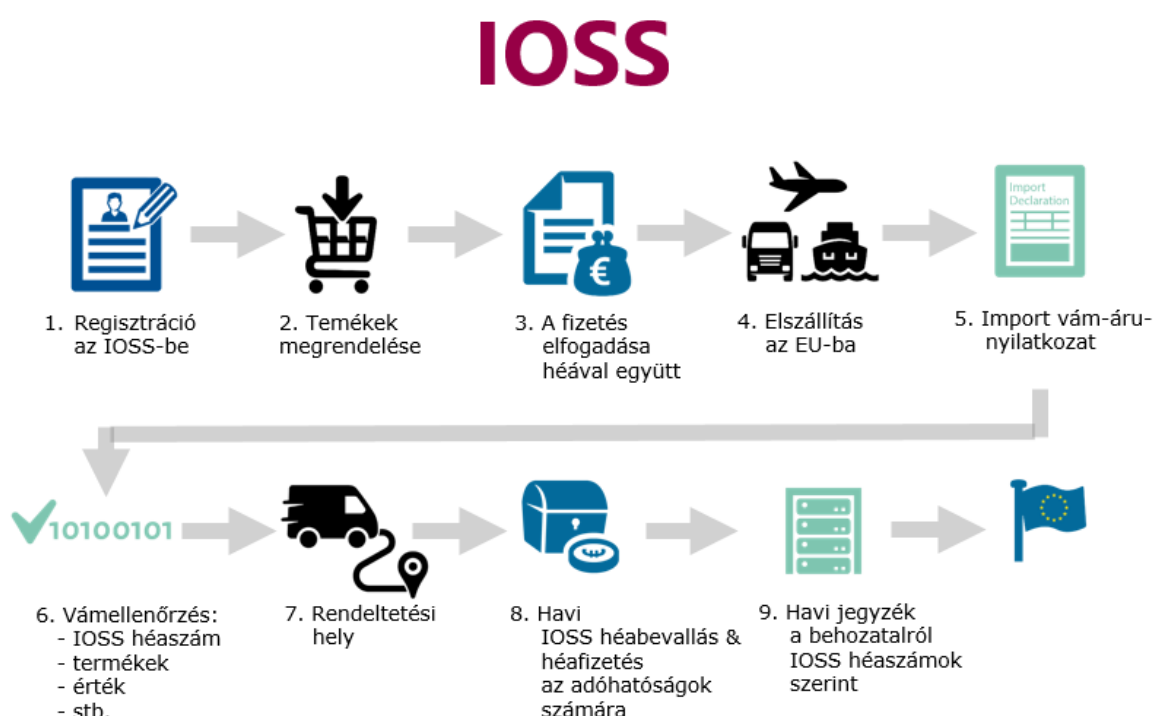
Ez az IOSS héaazonosító szám csak a behozatali szabályozás keretében importált termékek távértékesítésének bevallására használható, és nem használható az értékesítő vagy az elektronikus felület által végezhető egyéb termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás esetében. Megjegyzendő, hogy az uniós vagy nem uniós szabályozás hatálya alá tartozó termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetében külön regisztrációra van szükség (lásd a 3. fejezetet). Ha az értékesítő vagy az elektronikus felület a behozatali szabályozás alkalmazása mellett dönt, akkor az importált termékeknek az EU egész területén uniós vevők részére történő minden ilyen távértékesítését ennek az IOSS héaazonosító számnak a használatával vallja be. A vámhatóságok a vám-árnyilatkozatban megkapják az IOSS

héaazonosító számot annak érdekében, hogy a termékeket az EU-ban héamentesen bocsássák szabad forgalomba. Fontos, hogy az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítőnek minősülő elektronikus felület az IOSS héaazonosító számot az értékesítési láncon keresztül biztonságosan továbbítsa a vámhatóságoknak. Az IOSS héaazonosító szám közlését a szükséges minimumra kell korlátozni, így azt csak az értékesítési láncban részt vevő azon feleknek kell továbbítani, akiknek az import szerinti tagállamban történő szabad forgalomba bocsátáshoz erre szükségük lesz.

Az IOSS héaazonosító szám 12 alfanumerikus karakterből áll. Az IOSS-ben történő bejelentkezés módjára és az IOSS héaazonosító szám felépítésére vonatkozó további információk az egyablakos héaügyintézési portálon találhatóak.

4.2.7. Hogyan működik a behozatali szabályozás?

4. ábra: IOSS rendszer

Az értékesítőnek vagy az elektronikus felületnek a behozatali szabályozás szerinti működéshez első lépésként regisztrálnia kell valamelyik tagállam elektronikus portálján (a részleteket lásd a 4.2.4–4.2.6. szakaszban)

Amikor a behozatali szabályozást alkalmazó értékesítő vagy elektronikus felület az EU-n kívülről feladott vagy elfuvarozott termékeket értékesít uniós vevők számára, akkor e termékek értékesítésének helye az EU-ban, konkrétan abban a tagállamban található, ahová a megrendelt termékeket szállítják (lásd a fenti 4.1.4. szakaszt). Következésképpen a behozatali szabályozást alkalmazó értékesítőnek vagy elektronikus felületnek már akkor fel kell számítania a héát, amikor a szóban forgó termékeket uniós vevőknek értékesíti.

Mikor kell a héát felszámítani?

A teljesítés időpontja az az időpont, amikor az értékesítő vagy az elektronikus felület elfogadja a fizetést. Ez az az időpont, amikor az elektronikus felületen keresztül termékeket

értékesítő eladó vagy az annak nevében eljáró személy megkapja a fizetési visszaigazolást, a fizetési engedély üzenetet vagy a vevő fizetési kötelezettségvállalását (attól függően, hogy melyik történik korábban), függetlenül attól, hogy a tényleges fizetésre mikor kerül sor (a héa végrehajtási rendelet 41a. cikke).

A gyakorlatban az értékesítő vagy az elektronikus felület feltünteti a termékek árát és az adott megrendelés után fizetendő héa összegét, és a vevőnek a teljes összeget kell megfizetnie az értékesítő vagy az elektronikus felület számára.

Milyen héakulcsot kell alkalmazni?

Az alkalmazandó héakulcs az a héamérték, amely az adott termékre vonatkozóan az értékesítés helye szerinti uniós tagállamban érvényes. A gyakorlatban ez az a tagállam, ahol a vevő jelzi, hogy a termékeket le kell szállítani.

A legtöbb termék az általános héakulcs hatálya alá tartozik, egyes termékekre azonban a termékek jellegétől és az értékesítés helye szerinti uniós tagállamtól függően kedvezményes héamérték vonatkozik. Az EU-n belüli héakulcsokra vonatkozó információk az egyes tagállamok honlapján találhatóak. Az Európai Bizottság által összegyűjtött információk az alábbi linken keresztül is elérhetők:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/tedb/splSearchForm.html

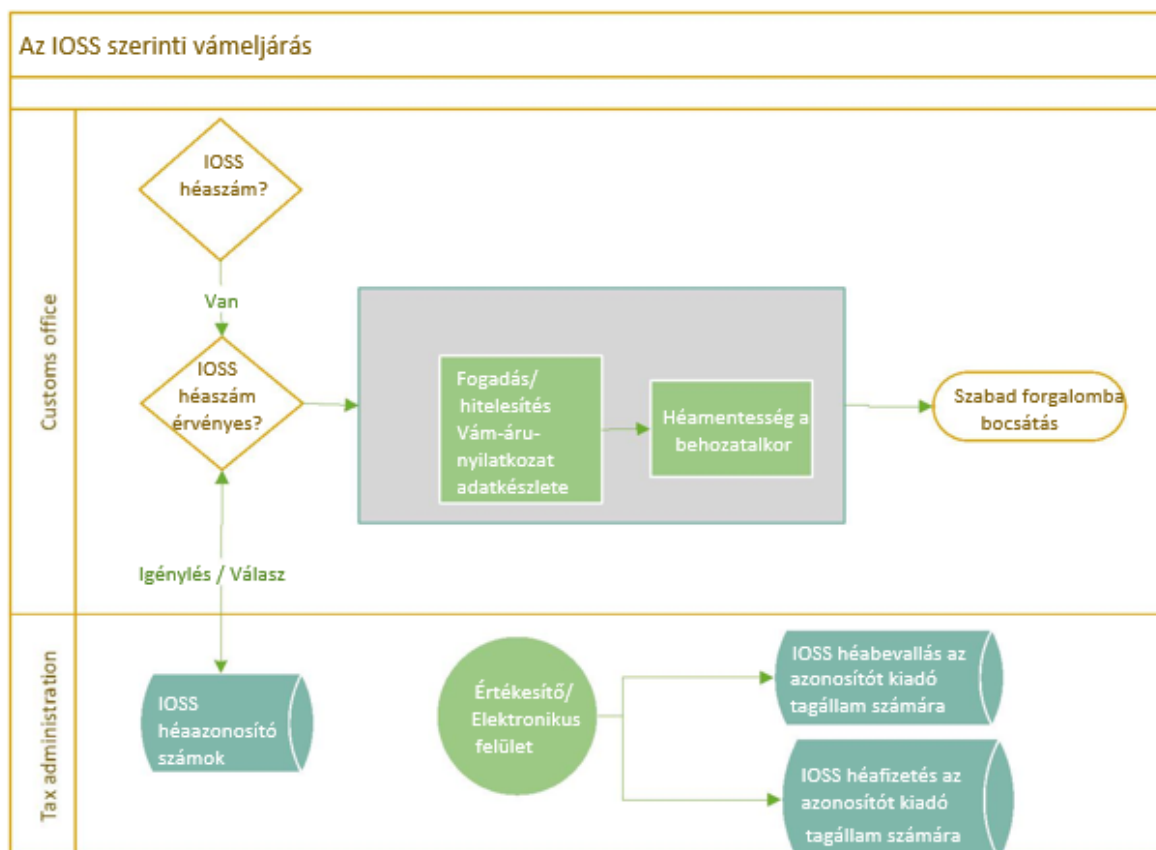
A behozatali szabályozás keretében bevallott kis értékű áruk szabad forgalomba bocsátása azzal a feltétellel héamentes, hogy legkésőbb a vám-árunyilatkozatban közlik az érvényes IOSS-számot (lásd a 4.2.8. szakaszt). Ennek célja a termékek kettős adóztatásának elkerülése.

4.2.8. Az IOSS héaazonosító szám érvényességének ellenőrzése

Az uniós tagállamok adóhatóságai által kiadott összes IOSS héaazonosító számot elektronikus úton elérhetővé teszik az EU valamennyi vámhatósága számára. Az IOSS héaazonosító számainak adatbázisa nem nyilvános. A vámhatóságok a vám-árunyilatkozat adatkészletének részeként megkapják az IOSS héaazonosító számot, amelynek érvényességét az IOSS héaazonosítószám-adatbázis alapján automatikusan ellenőrzik. Ha az IOSS-szám érvényes, és a küldemény valós értéke nem haladja meg az 150 EUR-t, úgy a vámhatóságok nem írják elő az IOSS keretében importált kis értékű termékek utáni héa megfizetését.

Az árukat vám elé állító személy (pl. postai szolgáltató, expresszfuvarozó, vámügynök stb.) nem ellenőrzi és nem is ellenőrizheti az IOSS héaazonosító szám érvényességét.

5. ábra: Az IOSS szerinti vámeljárás

Az egyes uniós tagállamokban benyújtott vám-árnyilatkozatok alapján havonta kimutatás készül, amely tartalmazza az egyes IOSS héaazonosító számokra vonatkozóan az EU-ban az adott hónap során bevallott kis értékű áruk behozatalának összértékét. A bevallást készítő nem vesznek részt az IOSS havi kimutatásainak összeállításában.

Az összesített havi kimutatásokat az uniós adóhatóságok rendelkezésére bocsátják. Az adóhatóságok e kimutatások alapján elemzik az IOSS héaazonosító számok alatt adómentesként bevallott behozatal és az ugyanazon adóalany által az IOSS-bevallásban bevallott héa értékét. További részletek a vámügyi iránymutatás 3.1.6. szakaszában található.

Érvénytelen vagy hiányzó IOSS héaazonosító szám esetén a héát a behozatalkor kell megfizetni (lásd még a 35. és a 36. kérdésre adott választ).

4.2.9. Mi a teendő a behozatali szabályozás alkalmazásakor?

A behozatali szabályozást alkalmazó értékesítő vagy elektronikus felület (vélelmezett értékesítő) feladatai a héa tekintetében a következők:

- Legkésőbb a rendelési folyamat véglegesítésekor ki kell mutatnia azt a héaösszeget, amelyet a vevőnek abban a tagállamban kell fizetnie, ahová a termékek elküldésre/feladásra kerülnek.
- Be kell szednie a vevőktől az EU-ba feladott/elszállított, a szabályozás hatálya alá tartozó valamennyi termék (vagyis a 150 EUR-t meg nem haladó értékű küldeményekben az EU-tagállamokba feladott nem jövedéki termékek) értékesítése utáni héát.

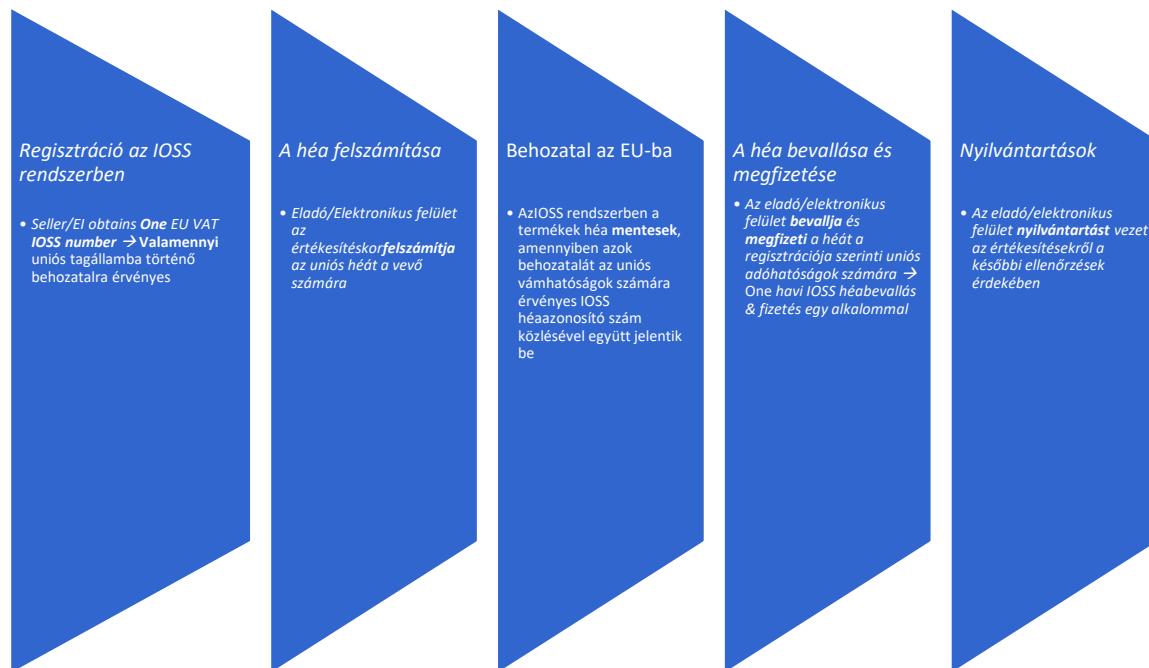
- Ellenőriznie kell, hogy a szabályozás hatálya alá tartozó termékek szállítása a 150 EUR küszöbértéket meg nem haladó valós értékű küldeményekben történt-e.
- A héaszámlán (ha kibocsátásra került) vagy a vámkezelésre szánt terméket kísérő kereskedelmi számlán ajánlott feltüntetni a következőket:
 - a) a vevő által EUR-ban fizetett ár;
 - b) héakulcsenként a vevőnek felszámított héa összege.
- A termékek fuvarozója/vámbevallója (például postai szolgáltató, expresszfuvarozó vagy vámügynök) rendelkezésére kell bocsátania az EU-n belüli vámkezeléshez szükséges információkat, beleértve az IOSS héaazonosító számot is, annak érdekében, hogy a héa megállapítására a behozatal időpontjában (szabad forgalomba bocsátás) ne kerüljön sor. Az IOSS-ben nyilvántartott értékesítő ezt az információt közvetlenül a fuvarozónak/vámbevallónak adja meg. Egy olyan elektronikus felület, amely nem vesz részt a termékek feladásában vagy fuvarozásában, ezt az információt általában az elsődleges értékesítő számára adja meg, és az IOSS héaazonosító számát szigorú szabályok szerint használja, beleértve azt is, hogy közli azt a fuvarozóval/vámbevallóval.

Az importált termékek esetében sem a fuvarozónak, sem a vámbevallónak nem kell ellenőriznie az IOSS szerinti értékesítő, illetve elektronikus felület által beszédett héaösszeget, illetve az alkalmazott héamértéket. Ha a küldeményre vonatkozóan benyújtott vám-árunyilatkozat érvényes IOSS héaazonosító számot tartalmaz, úgy a behozatal héamentes. A héát az értékesítés időpontjában a vételár részeként fizették meg az értékesítő vagy az elektronikus felület számára (fizetés elfogadása).

- Havonta IOSS-bevallást kell benyújtania az azonosítót kiadó tagállam számára az EU egész területén lévő vevők számára lebonyolított valamennyi, a szabályozás hatálya alá tartozó termékértékesítésről. Ha Ön közvetítőn keresztül regisztrált, akkor bocsásson a közvetítő rendelkezésére minden olyan információt, amelyek alapján a közvetítő eleget tud tenni annak a kötelezettségének, hogy az IOSS rendszeren keresztül havi héabevallást nyújtson be az azonosítót kiadó tagállam számára. Az IOSS héabevallás tartalmazza az értékesített termékek összértékét, héakulcsát és a fizetendő héa teljes összegét, a termékek rendeltetési helye szerinti uniós tagállamok szerinti, valamint az általános és kedvezményes adómérték szerinti bontásban. Az IOSS héabevallás benyújtásának határideje a beszámolási hónapot követő hónap vége.
- Havonta meg kell fizetnie az azonosítót kiadó tagállam számára az IOSS héabevallásban bevallott esedékes héát. A héa megfizetésének határideje a beszámolási hónapot követő hónap vége. Ha Önt közvetítőn keresztül regisztrált, úgy győződjön meg arról, hogy a közvetítő havonta megfizeti a héát az azonosítót kiadó tagállam számára.
- Az uniós adóhatóságok által végzett esetleges ellenőrzések elősegítése érdekében 10 évig meg kell őriznie a szabályozás hatálya alá tartozó importált termékek IOSS keretében végzett valamennyi távértékesítésére vonatkozó nyilvántartást. A héa végrehajtási rendelet 63c. cikke szabályozza az említett információkat és nyilvántartásokat (lásd a 2. fejezet 2.2.1.1. szakaszát).

Az IOSS héabevallás benyújtásával, a héa megfizetésével és a nyilvántartási kötelezettségekkel kapcsolatos további információk a héa egyablakos ügyintézési portálon található.

6. ábra: A behozatali szabályozás összefoglalása

4.2.10. IOSS Kérdések és válaszok

A következő kérdések vonatkozásában ismertetett ügyletek a 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményként importált, más néven kis értékű termékek távértékesítése.

a) Általános kérdések

1. Milyen előnyökkel jár az IOSS használata?

Az IOSS használatával az értékesítő vagy az elektronikus felület (vélelmezett értékesítő) átlátható ügyletet biztosít a vevő számára, aki az online vásárlás időpontjában héával növelt árat fizet. A vevőnek bizonyossága van az ügylet teljes árával kapcsolatban, és nem kell előre nem látható költségeket (héa, és elvben kiegészítő vámkezelési díj) fizetnie az áruk EU-ba történő behozatalakor.

Ezenkívül az IOSS alkalmazásának célja, hogy a vámhatóságok gyorsan felszabadítsák az árukat, és azok gyorsan a vevőhöz kerüljenek, ami a vevő számára gyakran alapvető fontosságú.

Az IOSS használata egyszerűsíti a logisztikát is, mivel a termékek beléphetnek az EU-ba, és bármely tagállamban szabad forgalomba bocsáthatók, függetlenül attól, hogy végső soron melyik tagállam a rendeltetési helyük.

2. 2021. július 1. előtt vásárolt és 2021. július 1. után az EU-ba érkező termékek

Az értékesítő vagy az elektronikus felület (mint vélelmezett értékesítő) nem használhatja az IOSS-t a termékek 2021. július 1. előtt történt távértékesítésének bevallására. Következésképpen a 2021. július 1-je előtt (pl. 2021 júniusában vagy korábban) harmadik területről vagy harmadik országból vásárolt és 2021. július 1-jén vagy azt követően az EU-ba érkező termékek a behozatalkor héakötelesek lesznek.

b) Regisztráció

3. Az EU-n kívül letelepedett vállalkozás vagyok, és kis értékű termékeket értékesítek uniós vevők számára, kizárólag saját online üzletemen keresztül. Mit kell tennem?

2021. július 1-jétől az EU-ba importált valamennyi kereskedelmi áru héaköteles lesz. Az egyszerűsítés révén beszedheti a kis értékű termékek értékesítéséhez kapcsolódó héát, és regisztrálhat az egyik uniós tagállam IOSS rendszerében (online regisztráció egy EU-ban letelepedett közvetítő segítségével³⁶ – lásd a 4.2.4. és a 4.2.5. szakaszokat, valamint a héa egyablakos ügyintézési portált).

Ha Ön úgy dönt, hogy regisztrál az IOSS-ben, akkor csak az egyik uniós tagállamban kell regisztrálnia, és mind a 27 uniós tagállamban értékesíthet. Önnek ki kell jelölnie egy közvetítőt, aki a saját székhelye szerinti tagállam IOSS rendszerében regisztrálni fogja Önt. Az IOSS-ben való regisztrációjának helye szerinti tagállam (az azonosítót kiadó tagállam) által kiadott IOSS héaazonosító számot kell alkalmaznia a kis értékű termékek minden olyan értékesítésének bevallására, amelyet a tagállamokban uniós vevők részére, az IOSS keretében hajtott végre.

Az értékesítés pillanatában Önnek a termék rendeltetési helye szerinti tagállamban érvényes héakulcsot kell alkalmaznia a vevő felé. Amikor Ön elküldi a termékeket az uniós vevőnek, ajánlott biztonságosan továbbítani az IOSS héaazonosító számát az EU-ban történő szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árnyilatkozatért felelős személynek (pl. postai szolgáltató, expresszfuvarozó, vámügynök), hogy az áruk behozatalakor ne kerüljön sor a héának az EU vámhatóságai számára történő megfizetésére is. Az IOSS héaazonosító számot az áruk szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árnyilatkozatban részt vevő feleken kívül, másoknak nem kell továbbítania. A vámhatóságok a vámjogszabályoknak és az áruk határátlépését szabályozó egyéb jogszabályoknak való megfelelés biztosítására vonatkozó feladataikat héa megállapítása vagy beszedése nélkül fogják ellátni.

Annak a közvetítőnek, aki Önt IOSS-ben regisztrálta, havonta a beszámolási hónapot követő hónap végéig IOSS héabevallást kell benyújtania (pl. a szeptemberi értékesítések esetében az IOSS héabevallást október 31-ig kell benyújtani). Az IOSS héabevallás teljes körűen tartalmazza a kis értékű termékeknek az EU területén, az IOSS rendszeren keresztül végzett értékesítését rendeltetési hely szerinti tagállamok és héamértékek szerinti bontásban, és feltünteti az EU-ban fizetendő héa teljes összegét. Hasonlóképpen, a közvetítőnek a beszámolási hónapot követő hónap végéig meg kell fizetnie az azonosítót kiadó tagállamnak az IOSS héabevallásban bejelentett teljes héaösszeget (pl. a szeptemberi értékesítések esetében a héa megfizetése október 31-ig esedékes).

Ha Ön nem regisztrál az IOSS-ben, úgy az illetékes hatóságok a kis értékű termékek behozatalakor szedik be a héát. Az uniós vevő csak a héa megfizetését követően kapja meg a termékeket. Előfordulhat, hogy a vám-árnyilatkozatot a vevő nevében benyújtó képviselő (pl. postai szolgáltató vagy expresszfuvarozó) további kiegészítő vámkezelési díjat³⁷ is felszámít a vevőnek. Mivel az EU-ban a vevőknek hozzáadottérték-adót is tartalmazó árat kell fizetniük, a kiegészítő díjak importáláskor történő megfizetése oda vezethet, hogy a vevő visszautasítja a csomagot.

³⁶ Kivéve, ha Ön olyan harmadik országban telepedett le, amellyel az EU a héa beszedése tekintetében kölcsönös segítségnyújtási megállapodást kötött.

³⁷ Ez általában fix díj, amely jellemzően nem kapcsolódik a termék értékéhez vagy a megfizetett héaösszeghez.

4. Az EU-n kívül letelepedett vállalkozás vagyok, és kis értékű termékeket értékesítek uniós vevők számára, kizárólag saját online üzletemen keresztül. Van-e küszöbérték az IOSS-ben való regisztrációhoz?

Nem, nincs küszöbérték az IOSS-ben való regisztrációhoz. Az uniós vevőknek kis értékű termékeket értékesítő vállalkozások az uniós vevőknek történő értékesítés teljes forgalmától függetlenül regisztrálhatnak az IOSS-ben. További részletekért lásd a 3. kérdést.

5. Az EU-n kívül letelepedett vállalkozás vagyok, és kis értékű árukat értékesítek uniós vevők számára, kizárólag olyan elektronikus felületen keresztül, amely elősegíti az értékesítést (pl. piactér, platform stb.), és online üzletemen keresztül nem értékesítek termékeket. Mit kell tennem?

Ha Ön csak elektronikus felületen keresztül értékesít kis értékű termékeket uniós vevők számára, akkor nem kell regisztrálnia az IOSS-ben. A szóban forgó B2C termékértékesítések tekintetében az elektronikus felület válik vélelmezett értékesítővé, és így ez a felület lesz felelős az értékesítéssel kapcsolatos héakötelezettségek teljesítéséért (a vélelmezett értékesítő fogalmára vonatkozó további részleteket lásd a 2. fejezetben, konkrétan pedig a 2.1.3. és a 4.1.4. szakaszban, valamint az 5. fejezet 3a–c., 4a–b. fejezetében).

Ha Ön elektronikus felületen keresztül értékesíti termékeit, akkor úgy kell tekinteni, mintha azokat az elektronikus felületnek adta volna el, majd a vevő számára az elektronikus felület értékesít tovább. Az elektronikus felület (vélelmezett értékesítő) köteles a héát felszámítani és a vevőtől beszedni. Az elektronikus felület regisztrálhat az IOSS rendszerben, és a fenti 3. kérdésben leírtak szerint tehet eleget héakötelezettségeinek.

Ha az elektronikus felület regisztrál az IOSS-ben, és megszervezi az Ön termékeinek a vevő részére történő feladását vagy fuvarozását, akkor Önnek az EU-ban a héával kapcsolatosan nincsenek konkrét kötelezettségei. Ha azonban Ön szervezi meg a vevőnek történő feladást vagy fuvarozást, úgy az elektronikus felület közli Önnel az IOSS héaazonosító számát, amelyet továbbítani kell az EU-ban történő szabad forgalomba bocsátáshoz szükséges vám-árnyilatkozatért felelős személynek (pl. postai szolgáltató, expresszfuvarozó, vámügynök). Ez utóbbi közli az IOSS-számot a vámhatóságokkal a termékek héafizetés nélküli szabad forgalomba bocsátása érdekében. Az IOSS héaazonosító számot Önnek az áruk szabad forgalomba bocsátásához szükséges vám-árnyilatkozatban érintett feleken kívül más feleknek nem kell továbbítania (valószínűleg az elektronikus felület egyértelmű kereskedelmi feltételeket fog szabni Önnek, mielőtt megadná az IOSS héaazonosító számot).

Ha az elektronikus felület nem regisztrál az IOSS-ben, úgy a szóban forgó termékek utáni héát az EU-ba történő behozatalkor szedik be. A héát a termékek feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállamban kell megfizetni. A héát a nemzeti héajogszabályokkal összhangban a behozatali héa megfizetésére kötelezettként kijelölt személy fizeti meg. A legtöbb tagállam a termékeket átvevő uniós vevőt jelöli meg a héa megfizetésére kötelezett személynek. A tagállamok azonban ilyen helyzetekben kijelölhetik az elektronikus felületet (vélelmezett értékesítőt) a héa megfizetésére kötelezett személynek.

6. Az EU-n kívül letelepedett vállalkozás vagyok, és kis értékű termékeket értékesítek uniós vevőknek, kizárólag több elektronikus felületen keresztül. Mit kell tennem?

A válasz hasonló az 5. kérdésre adotthoz.

Ha minden egyes elektronikus felület regisztrál az IOSS-ben, akkor Önnek egyértelmű bizonyítékot kell megőriznie az egyes elektronikus felületeken keresztül végzett értékesítésekről. Amennyiben Ön szervezi meg a fuvarozást, akkor az EU-ban történő szabad forgalomba bocsátáshoz szükséges vám-árunyilatkozatért felelős személy (pl. postai szolgáltató, expresszfuvarozó, vámügynök) rendelkezésére kell bocsátania annak az elektronikus felületnek az IOSS héaazonosító számát, amely felületen keresztül az értékesítés történt. Az IOSS héaazonosító számot a szabad forgalomba bocsátáshoz szükséges vám-árunyilatkozatért felelős személyen kívül másnak nem kell továbbítania (valószínűleg minden elektronikus felület egyértelmű kereskedelmi feltételeket fog szabni Önnek, mielőtt megadná az IOSS héaazonosító számát).

7. Az EU-n kívül letelepedett vállalkozás vagyok, és kis értékű termékeket értékesítek uniós vevőknek saját online üzletemen és egy, az IOSS-ben regisztrált elektronikus felületen keresztül. Mit kell tennem?

Meg kell őriznie az online üzleten és az elektronikus felületen keresztül értékesített termékek bizonylatait. Ha Ön úgy dönt, hogy az online üzletében történő értékesítés tekintetében regisztrál az IOSS-ben, akkor a saját weboldalán keresztül értékesített termékekhez kapcsolódóan meg kell adnia saját IOSS héaazonosító számát az EU-n belüli szabad forgalomba bocsátáshoz szükséges vám-árunyilatkozatért felelős személynek (pl. postai szolgáltatóknak, expresszfuvarozóknak, vámügynöknek).

Az elektronikus felületen keresztül értékesített termékek esetében az EU-ban szabad forgalomba bocsátáshoz szükséges vám-árunyilatkozatért felelős személy rendelkezésére kell bocsátania az elektronikus felület IOSS héaazonosító számát, mivel Ön szervezi meg a fuvarozást. Ha Ön elektronikus felületen keresztül értékesíti termékeit, akkor úgy kell tekinteni, mintha azokat az elektronikus felületnek adta volna el, majd a vevő számára az elektronikus felület értékesít tovább. Az elektronikus felület köteles a héát felszámítani, a vevőtől beszedni (lásd a 2.1.3. szakaszt, a fenti 5. kérdést, valamint az 5. fejezet 3a–3c. forgatókönyvét), továbbá bevallani és az adóhatóságok számára megfizetni.

Ha Ön az online üzletén keresztül történő értékesítés tekintetében nem regisztrál az IOSS-ben, akkor a saját honlapján keresztül történő értékesítéshez nem használhatja az elektronikus felület IOSS héaazonosító számát. Ehelyett az online üzleten keresztül értékesített termékek utáni héát az EU-ba történő behozatalkor szedik be a vevőtől.

Felhívjuk figyelmét, hogy az adóhatóságok összevetik az egyes IOSS héaazonosító számok alatt behozatalkor bevallott ügyletek összértékét a vonatkozó IOSS héaazonosító számok alatt benyújtott IOSS héabevallásokkal.

8. Az EU-n kívül letelepedett vállalkozás vagyok, és kis értékű termékeket értékesítek uniós vevők számára online üzletemen keresztül, amelynek tekintetében regisztráltam az IOSS-ben. Értékesítek továbbá kis értékű termékeket olyan elektronikus felületen keresztül is, amely az IOSS-ben nincs regisztrálva. Mit kell tennem?

A 7. kérdéshez hasonlóan Önnek egyértelmű bizonylatokkal kell tudni igazolnia a saját online üzletén keresztül és az elektronikus felületen keresztül végzett termékértékesítést.

Az online üzletén keresztül értékesített termékek után Önnek hozzáadottérték-adót kell felszámítania a vevői terhére, és meg kell adnia az IOSS héaazonosító számát annak a személynek, aki a termékek EU-ban történő szabad forgalomba bocsátásához szükséges vám-árunyilatkozatért felelős. Az elektronikus felületen keresztül értékesített termékek után Ön nem számíthat fel hozzáadottérték-adót a vevőinek, mivel ezek a termékek az elektronikus

felület számára értékesített olyan termékeknek minősülnek, amelyeket a vevők számára az elektronikus felület értékesít (lásd a 2.1.3. szakaszt). Az elektronikus felületen keresztül történő értékesítéshez – az áruk EU-ba történő behozatalakor – tehát nem használhatja saját IOSS héaazonosító számát.

Mivel az elektronikus felület nem regisztrált az IOSS-ben, a szóban forgó termékek után fizetendő héát az EU-ba történő behozatalakor szedik be. A héát a termékek feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállamban kell megfizetni. A héát a nemzeti héajogszabályokkal összhangban a behozatali héa megfizetésére kötelezettként kijelölt személy fizeti meg. A legtöbb tagállam a termékeket átvevő uniós vevőt jelöli meg a héa megfizetésére kötelezett személynek. A tagállamok azonban ilyen helyzetekben kijelölhetik az elektronikus felületet (vélelmezett értékesítőt) a héa megfizetésére kötelezett személynek.

Felhívjuk figyelmét, hogy ha Ön tévesen használja az IOSS héaazonosító számát az elektronikus felületen keresztül értékesített kis értékű termékek esetében, akkor az azonosítót kiadó tagállam az Ön IOSS héabevallásában magasabb összegű héa bevallását és megfizetését várja. Ennek az az oka, hogy a tagállamok havi kimutatást kapnak az Ön adott IOSS héaazonosító számához kapcsolódóan bevallott összes termék értékéről. Az azonosítót kiadó tagállam ezt az összeget összehasonlítja az IOSS héabevallásban bevallott összeggel.

9. Az EU-ban letelepedett vállalkozás vagyok, és csak abban a tagállamban értékesítek kis értékű termékeket, ahol letelepedtem. A termékeket közvetlenül az EU-n kívüli helyről adják fel a letelepedésem helye szerinti tagállamban lévő vevőknek. Mit kell tennem?

A válasz hasonló a 3. kérdésre adott válaszhoz. Ön dönthet úgy, hogy regisztrál az IOSS-ben, de e célból nem köteles közvetítőt igénybe venni. Ebben az esetben a letelepedés helye szerinti tagállam az azonosítót kiadó tagállam. Önnek fel kell számíttania és be kell szednie a vevőtől az abban a tagállamban alkalmazandó héát, ahová a termékeket feladják vagy elfuvarozzák. Önnek közölnie kell az IOSS héaazonosító számát az EU-ban szabad forgalomba bocsátásra szánt termékek bevallásáért felelős személlyel, hogy a behozatalakor már ne kerüljön sor a héa megfizetésére. Az IOSS héaazonosító számot az áruk szabad forgalomba bocsátásához szükséges vám-árnyilatkozatban érintett feleken kívül, másoknak nem kell továbbítania.

Ha Ön úgy dönt, hogy nem regisztrál az IOSS-ben, akkor a héára vonatkozó nemzeti jogszabályok értelmében a behozatali héa megfizetésére kötelezett személynek (jellemzően a vevőnek) az EU-ba történő behozatalakor kell megfizetnie a héát, valamint adott esetben a kis értékű termékeket vám elé állító szerv által felszámított vámkezelési díjat. Ezeket a termékértékesítéseket nem kell feltüntetni a belföldi héabevallásban.

10. Az EU-ban letelepedett vállalkozás vagyok, és online üzletemen keresztül kis értékű termékeket értékesítek az EU egész területén. A termékeket közvetlenül egy EU-n kívüli helyről adják fel az uniós vevők számára. Mit kell tennem?

A válasz hasonló a 3. és a 9. kérdésre adott válaszhoz. Ha regisztrál az IOSS-ben, minden esetben annak a tagállamnak a héamértékét kell alkalmaznia, ahová a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

11. Az EU-ban letelepedett vállalkozás vagyok, és kis értékű termékeket értékesítek uniós vevőknek, nem az online üzletemen keresztül, hanem kizárólag olyan elektronikus felületeken keresztül (pl. piactér, platform stb.), amelyek elősegítik az értékesítést. A

termékeket közvetlenül egy EU-n kívüli helyről adják fel az uniós vevők számára. Mit kell tennem?

A válasz megegyezik az 5. kérdésre adott válasszal. Ebben az esetben az elektronikus felület vélelmezett értékesítőnek minősül. Ügyeljen arra, hogy az elektronikus felület a termékértékesítést megelőzően egyértelmű tájékoztatást kapjon a termékek EU-n kívüli helyről történő feladásáról vagy szállításáról, és a héanyilvántartásából egyértelműen ki kell derülnie a termékek EU-n kívüli helyről történő feladásának vagy szállításának.

A héa szempontjából Ön ezeket a termékeket az elektronikus felület számára értékesíti, és az elektronikus felület értékesíti azokat a vevő részére (további részletekért lásd a vélelmezett értékesítő fogalmát tárgyaló 2. fejezetet, konkrétan a 2.1.3. szakaszt és a 4.1.4. szakaszt, valamint az 5. fejezet 3a–c., 4a–b. forгатókönyvét).

Ezekre a tranzakciókra vonatkozóan Önnek nyilvántartás-vezetési kötelezettsége van.

12. Az EU-ban letelepedett vállalkozás vagyok, és cégem nevében ömlesztve importálok kis értékű termékeket abban a tagállamban, ahol letelepedtem. A vámkezelést követően a termékeket a letelepedési helyem szerinti tagállamban lévő vevők számára értékesítem. Kell-e regisztrálnom az IOSS-ben ezekre az ügyletekre?

Nem, ezekre az ügyletekre nem lehet regisztrálni az IOSS-ben.

Nem használhatja az IOSS-t, ha Ön kis értékű termékeket saját nevében importál, majd e termékeket a hazájában lévő vevőknek továbbértékesíti. Az áruk behozatala tekintetében az áruk EU-ba történő beléptetésére és behozatalára vonatkozó általános szabályokat (normál vagy egyszerűsített eljárás) kell követnie – a részleteket lásd [az Európai Unióba történő beléptetésre és behozatalra vonatkozó vámalkiságokról szóló iránymutatásban](#). A letelepedés helye szerinti tagállamban a vevőknek történő későbbi értékesítések a belföldi értékesítésekre vonatkozó általános szabályok szerint történnek. Ezeket az értékesítéseket szerepeltetnie kell a belföldi héabevallásában.

13. Az EU-ban letelepedett vállalkozás vagyok, és saját nevemben ömlesztve importálok kis értékű termékeket abban a tagállamban, ahol letelepedtem. A vámkezelést követően a termékeket a letelepedési helyem szerinti tagállamban lévő vevőknek, valamint más uniós tagállamokban lévő vevőknek értékesítem. Kell-e regisztrálnom az IOSS-ben ezekre az ügyletekre?

Nem, nem használhatja az IOSS-t ezekre az ügyletekre, mivel az értékesítésre csak azt követően kerül sor, hogy Ön már importálta a terméket az EU-ba. Az Ön letelepedési helye szerinti tagállamban lévő vevőknek történő értékesítések a belföldi értékesítésekre vonatkozó általános szabályok szerint történnek. Ezeket az értékesítéseket a belföldi héabevallásában kell feltüntetnie. A más uniós tagállamokban (azaz a termékek rendeltetési helye szerinti tagállamban) lévő vevők részére teljesített értékesítések utáni héa bevallására, beszedésére és megfizetésére Önnek két lehetősége van: i) regisztráljon közvetlenül minden olyan tagállamban, ahová a termékeket küldi vagy ii) az uniós szabályozás szerint járjon el (Uniósi egyablakos ügyműködés – lásd a 3. fejezet 3.2. szakaszát).

14. Az EU-ban vagy azon kívül letelepedett vállalkozás vagyok, és árukat hozok be az EU-ba, ahol az uniós vevők számára történő értékesítés előtt vámraktárba helyezik őket. Használhatom-e az IOSS-t ezekre a tranzakciókra?

Nem, ezekre a tranzakciókra nem használhatja az IOSS-t. Ha az áruk már az EU-ban vannak,

Ön nem használhatja az IOSS-t, mivel az IOSS használatának egyik feltétele az, hogy az árukat az értékesítő vagy a nevében eljáró személy harmadik országból vagy harmadik területről adja fel vagy fuvarozza el az uniós vevők számára. Továbbá a végső felhasználásra vagy fogyasztásra szánt termékek nem helyezhetők vámraktárba (a héairányelv 155. cikke).

Önnek el kell távolítania az árut a vámraktárból, és szabad forgalomba kell bocsátania az EU-ban, amely után be kell fizetnie (az import szerinti tagállamban alkalmazandó héakulccsal számított) héát és a vámokat (adott esetben) (lásd [az Európai Unióba történő belépésre és behozatalra vonatkozó vámalakiságokról szóló iránymutatást](#)). Ezt követően Önnek annak a tagállamnak a hozzáadottérték-adóját kell felszámítania, ahová a termékeket feladják/fuvarozzák. Ha Ön több uniós tagállamban is rendelkezik vevővel, akkor az uniós szabályozás szerint is eljárhat (Uniós egyablakos ügyintézés – lásd a 3. fejezet 3.2. szakaszát).

15. A Kanári-szigeteken, azaz az EU vámterületén, de a héa területén kívül letelepedett vállalkozás vagyok. Kis értékű, a Kanári-szigetéről feladott/elszállított árukat értékesítek az uniós vevőknek online üzletemen keresztül. Az eladásaim importált termékek távértékesítésének tekintendők-e, és regisztrálhatok-e az IOSS-nél ezekre a szállításokra? Vagy az értékesítem Közösségen belüli távértékesítésnek minősül-e, és így regisztrálhatok-e az egyablakos ügyintézési rendszerben?

A Kanári-szigetek az EU vámterületének részét képezik, de nem része az EU héaterületének (lásd a harmadik területek jegyzékét a Glosszárium 1.4. szakaszában). Az importált termékek távértékesítése a harmadik országokból és harmadik területekről történő értékesítést foglalja magában (lásd a 4.1.3. szakaszt). Következésképpen az Ön által végzett értékesítés olyan importált termékek távértékesítésének minősül, amelyek tekintetében Ön közvetítőn keresztül regisztrálhat az IOSS-ben. Lásd még a 3. kérdésre adott választ.

16. Az EU-ban letelepedett elektronikus felület vagyok, és a platformomon keresztül termékeket értékesítők egy része a Kanári-szigeteken telepedett le. Az ilyen, kanári-szigeteki értékesítők által értékesített és feladott/elszállított termékek értéke gyakran nem haladja meg az 150 EUR-t. Ezeket az értékesítéseket kis értékű importált termékek távértékesítésének kell-e kezelni? Vagy Közösségen belüli távértékesítésnek kell-e tekinteni őket, és ha igen, ez esetben én vagyok-e a vélelmezett értékesítő?

Amint az a 15. kérdésre adott válaszban is szerepel, a Kanári-szigetéről értékesített termékek importált termékek távértékesítésének minősülnek. Következésképpen Ön vélelmezett értékesítővé válik, mivel Ön az az elektronikus felület, amely elősegíti az EU-ba feladandó vagy elfuvarozandó termékek távértékesítését. Lásd még az 5. kérdésre adott választ.

c) 150 EUR-s küszöbérték

Ajánlatos, hogy az értékesítők és az elektronikus felületek figyeljenek az EU-ba feladott vagy elfuvarozott küldemények valós értékére. A 18–25. kérdésben bemutatott példának a gyakorlatban nagyon korlátozottnak kell lenniük, ha az értékesítők, az elsődleges értékesítők és az elektronikus felületek az e magyarázó megjegyzésekben javasoltak szerint járnak el.

17. Hogyan kell meghatározni a „valós értéket”?

Az alábbiakban több példát mutatunk be a valós érték meghatározásának módjára.

1. példa: A számla a termékekért fizetett ár teljes összegét tartalmazza, a termék nettó ára és a fuvardíj szerinti bontás nélkül. A héa összege külön van feltüntetve.

A termékek számla szerinti ára: 140 EUR

Héa (20%) a számlán feltüntetettek szerint: 28 EUR

A számla végösszege: 168 EUR

Ebben a példában a szállítási költségeket a számla külön nem tartalmazza, ezért azokat figyelembe kell venni. A termékek nettó ára azonban nem haladja meg az 150 EUR-t, ezért az IOSS igénybe vehető, és behozatalkor nem kerül sor héa, illetve vám felszámítására.

2. példa: A számla a termékekért fizetett ár teljes összegét tartalmazza, a termék nettó ára és a fuvardíj szerinti bontásban. A héa összege külön van feltüntetve.

A termékek számla szerinti ára: 140 EUR

A számlán feltüntetett szállítási díjak: 20 EUR

Héa (20%) a számlán feltüntetettek szerint: 32 EUR

A számla végösszege: 192 EUR

Ebben a példában a szállítási költségeket a megrendelés/számla elkülönítve tartalmazza. Így a szállítási költség a valós értéknek nem része. A termékek valós értéke nem haladja meg a 150 EUR-t, ezért az IOSS igénybe vehető, és behozatalkor nem kerül sor héa, illetve vám felszámítására. Megjegyzendő, hogy a héát az értékesítés összértéke (vagyis a termék értékét és a szállítási díjat is magában foglaló 160 EUR) után kell felszámítani.

18. Mi történik, ha a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy azok a termékek, amelyekre az IOSS-t alkalmazták, alulértékeltek, és a valós érték meghaladja a 150 EUR-t?

Bizonyos helyzetekben a behozatalkori valós érték meghaladhatja a 150 EUR küszöbértéket.

Azokban az esetekben, amikor az értékesítő vagy az elektronikus felület (mint vélelmezett értékesítő) jóhiszeműsége ellenére a valós érték valószínűleg meghaladja a 150 EUR-t, ajánlott, hogy a behozatali héának és a vámnak az áruk vámkezelésekor történő beszedése előtt az importáló tagállam vámhatósága lehetővé tegye a címzett számára annak bizonyítását, hogy a termékeket (héa nélkül) 150 EUR-t meg nem haladó áron vásárolta. Ilyen helyzet lehet például: i) a promóció/engedmény miatti csökkentett érték (lásd a 20. kérdésre adott választ), ii) az árfolyam-ingadozások (lásd a 21. kérdésre adott választ), iii) a küldeménycsomagok (lásd a 22–24. kérdésre adott választ).

Szándékos alulértékelés vagy csalás gyanúja esetén azonban a címzett nem tudja bizonyítani, hogy a termékeket (héa nélkül) 150 EUR-t meg nem haladó áron vásárolta. Ezen kívül az IOSS rendszer nem alkalmazható. Ilyen helyzet felmerülése esetén az ügyfél (címzett) lehetőségei a következők:

- elfogadja a küldeményt. Ebben az esetben akkor is megfizeti a behozatali héát és adott esetben a vámot a vámhatóságoknak, ha a héát az értékesítő vagy az elektronikus felület számára már megfizette;
- visszautasítja az árut. Ebben az esetben az áruk visszautasítására vonatkozó szokásos vámgyakorlatokat és alakiságokat kell alkalmazni.

A vevő (címezett) mindkét esetben felveheti a kapcsolatot az értékesítővel vagy az elektronikus felülettel, hogy visszaigényelje az értékesítés időpontjában tévesen megfizetett héát (és adott esetben – visszautasításakor – a termékekért kifizetett összeget is).

Abban az esetben, ha a vámhatóságok szándékosan alulértékelés tényét állapítják meg, úgy az értékesítőnek vagy az elektronikus felületnek (mint vélelmezett értékesítőnek) az IOSS héabevallásában nem kell feltüntetnie az ilyen termék-távértékesítést, és nyilvántartásában meg kell őriznie a vonatkozó bizonyítékokat (pl. a vevő által az uniós vámhatóságoknak teljesített héabefizetés igazolását, illetve az exportra, a megsemmisítésre vagy az állam javára szóló lemondásra vonatkozó bizonyítékot). Lásd az ilyen helyzet vámügyi következményeiről szóló vámügyi iránymutatás 3. fejezetének 3.1.2. szakaszát.

19. Mi történik, ha az árukat alulértékelik, de a korrigált valós érték nem haladja meg a 150 EUR-t?

Ebben a helyzetben a kis értékű termékek behozatala az importáláskor továbbra is héamentességet élvezhet, feltéve, hogy a vám-árunyilatkozat tartalmazza az importáláskori héamentességet igénylő adóalany érvényes IOSS-számát. A termékek további héa megfizetése nélkül kerülnek vámolásra (a héa pontos összegét be kell jelenteni az IOSS héabevallásában, és azt az értékesítőnek, az elektronikus felületnek vagy a közvetítőnek kell megfizetnie).

Vámszempontról továbbra is teljesülnek a rendkívül csökkentett adatkészletet tartalmazó behozatali nyilatkozat alkalmazásának feltételei. A vámalakiságra vonatkozó részletek a vámügyi iránymutatás 3. fejezetének 3.1.2. szakaszában található.

20. A vásárlás időpontjában a termékekre promóciós/kedvezményes időszak vonatkozott, amely az áruk EU-ba történő belépésekor már nem érvényes. A vevő által fizetett kedvezményes/promóciós ár nem haladja meg a 150 EUR-t, és ez fel van tüntetve a küldemény kísér okmányában. Elfogadja-e a vámhatóság a diszkontált/promóciós árat valós értéként?

A behozatalkori valós érték a vevő által az értékesítés időpontjában (azaz a vevő általi fizetés elfogadásának időpontjában) fizetett nettó ár, amint az az árukat kísérő dokumentumban (vagyis a kereskedelmi számlán) szerepel. Kétség esetén a vámhatóságok az áruk szabad forgalomba bocsátása előtt kérhetik a vevőtől (címezettől) a fizetés igazolását.

21. Abban az esetben, ha az értékesített termékeket nem EUR-ban fizetik ki, mi történik, ha az EUR-ban kifejezett valós érték az értékesítés időpontjában nem haladta meg a 150 EUR-s küszöbértéket (vagy az EUR-t nem alkalmazó tagállam nemzeti valutájában kifejezett egyenértéket), de az árfolyam-ingadozások miatt a behozatal időpontjában már igen?

Az értékesítőnek vagy az elektronikus felületeknek mindig az értékesítés időpontjában kell elvégezniük a számítást annak megállapítása céljából, hogy a termékek értékesítése bevallható-e a behozatali szabályozás alkalmazásával. Az e kérdésben leírt helyzet elkerülése érdekében ajánlatos, hogy az értékesítő vagy az elektronikus felület a küldeményhez kapcsolódó számlán feltüntesse a fizetés elfogadásakor meghatározott, EUR-ban kifejezett árat. Ezt az értéket a vámhatóságok elfogadják a termék EU-ba történő behozatalakor (kivéve, ha felmerül a megtévesztés vagy csalás gyanúja), ezáltal megelőzhető, hogy a héa esetleg a behozatalkor is felszámításra kerüljön.

Abban az esetben, ha az importáló tagállam az EUR-tól eltérő pénznemet használ, ajánlott, hogy a tagállam mind vám-, mind adózási célból elfogadja a számlán a fentiek szerint EUR-ban feltüntetett összeget.

Példa:

A Lengyelországba behozott, és szabad forgalomba bocsátás céljából ott bejelentett, németországi rendeltetésű termékek távértékesítése. A küldeményt kísérő számlán az érték EUR-ban szerepel. Mivel az árukat Németországba szánják, javasoljuk, hogy a lengyel vámhatóságok mind vám-, mind héacélból fogadják el az EUR-ban kifejezett számlaösszeget. Ha azonban az árukat Lengyelországba importálják, és azokat lengyel vevőnek szánják, a küldeményt kísérő számlán az áruértéket lengyel zloty-ban is ki lehet fejezni.

Az IOSS-en keresztül bejelentett áruk esetében, ha a számla összege külföldi pénznemben van kifejezve, és a behozatalkor az átváltási ár 150 EUR körül van, ajánlott, hogy a vámhatóságok megfelelő stratégiát fogadjanak el az 150 EUR valós érték nyomán követésére. Ilyen helyzetekben mérlegelniük kell annak lehetőségét, hogy a vevő (címzett) bizonyíthassa, hogy a kifizetett összeg az értékesítés időpontjában nem haladta meg a 150 EUR-t, és így az IOSS keretében a hÉa megfelelő módon megfizetésre került. Például az ügyfél bizonyítani tudja a kifizetett összeget és a fizetés időpontját. Ezért a hÉát nem kell újra felszámítani, és emellett a behozatalkor nem kell vámot fizetni (amennyiben a szóban forgó termék vámköteles lenne). További részletek a vámügyi iránymutatás 3. fejezetének 3.1.3. szakaszában található.

d) Többszörös rendelések

22. Mit jelent az egyetlen küldemény?

Az egybecsomagolt és egyidejűleg ugyanazon feladó (pl. értékesítő, elsődleges értékesítő vagy esetleg vélelmezett értékesítőként működő elektronikus felület) által ugyanannak a címzettnek (pl. uniós vevőnek) feladott, és ugyanazon fuvarszerződés (pl. légi fuvarlevél) hatálya alá tartozó árukat egyetlen küldeménynek kell tekinteni.

Következésképpen az ugyanazon feladó által ugyanannak a címzettnek feladott olyan árukat, amelyeket külön rendelt meg és szállítottak el, külön küldeménynek kell tekinteni még akkor is, ha ugyanazon a napon, de külön csomagként érkeznek a postai szolgáltatóhoz vagy a rendeltetési hely szerinti expressz fuvarozóhoz, kivéve, ha alapos okkal feltételezhető, hogy a küldeményt a vámfizetés elkerülése érdekében szándékosan megosztották. Ugyanígy az ugyanazon személy által külön megrendelt, de együtt feladott termékeket egyetlen küldeménynek kell tekinteni.

Amennyiben a termékeket elektronikus felületen keresztül rendelik meg, ez utóbbi az értékesítés időpontjában általában nem rendelkezik az arra vonatkozó információval, hogy az elsődleges értékesítő a termékeket egy vagy több küldeményben adja-e fel.

Az elektronikus felületnek ezért bizonyos észszerű feltételezéseket kell megfogalmaznia, például ha ugyanaz a vevő egyidejűleg és ugyanattól az értékesítőtől több árut is megrendel, az elektronikus felületnek azt kell feltételeznie, hogy a termékek egyetlen küldeményt alkotnak. Ugyanígy alapon, ha ugyanazon ügyfél ugyanazon a napon több különálló megrendelést is lead, az elektronikus felületnek azt kell feltételeznie, hogy a különböző megrendelések keretébe tartozó termékek külön küldeményeket alkotnak.

További részletek a vámügyi iránymutatásban találhatóak (1.3.2. és 3.1.4. szakasz).

23. Mi történik az IOSS alkalmazásában, ha a vevő egyetlen elektronikus felületen keresztül egyetlen tételben 150 EUR-t meghaladó értékű terméket rendel, de a termékeket ugyanazon elektronikus felületet használatával különböző értékesítők értékesítik?

A héairányelv 14a. cikkének (1) bekezdése értelmében minden egyes elsődleges értékesítő az elektronikus felület számára értékesíti termékeit, és azokat az uniós vevő részére a felület értékesíti. Következésképpen a megrendelésben érintett minden egyes értékesítő általi eladás külön termékértékesítésnek minősül, amelyet rendes körülmények között külön-külön küldeményben adnak fel/fuvaroznak.

Ebben az esetben az egyes elsődleges értékesítők által teljesített termékértékesítéseket akkor lehet az IOSS keretében bejelenteni, ha a küldeményenként valós érték nem haladja meg az 150 EUR-t. Amennyiben az elsődleges értékesítő által teljesített termékértékesítések valós értéke küldeményenként meghaladja a 150 EUR-t, az IOSS nem használható.

1. példa: Elektronikus felületen keresztül a megrendelő a következő, különböző elsődleges értékesítők által szállított, három külön küldeményben feladott, 375 EUR összértékű termékeket rendeli meg:

a) értékesítés: az 1. számú elsődleges értékesítőtől származó, 50 EUR értékű termék

b) értékesítés: 2 termék (1. termék: 30 EUR + 2. termék 140 EUR) a 2. számú elsődleges értékesítőtől 170 EUR értékben

c) értékesítés: 1 db termék a 3. számú elsődleges értékesítőtől db, összesen 155 EUR értékben.

Az 1. számú elsődleges értékesítő által végzett a. értékesítést a 14a. cikk (1) bekezdése szerint az elektronikus felület segíti elő. Így az elektronikus felület a vélelmezett értékesítő, és a) értékesítés az IOSS-ben bejelenthető.

A b) termékértékesítést nem lehet az IOSS-en keresztül bejelenteni, mivel egyetlen termékértékesítésnek minősül, amelyet egyetlen küldeményben kell feladni vagy elfuvarozni, és amelynek valós értéke meghaladja a 150 EUR-t. A vélelmezett értékesítőkre vonatkozó, a 14a. cikk (1) bekezdése szerinti szabály nem alkalmazható.

A c) értékesítés nem jelenthető be az IOSS-en keresztül, mivel a valós értéke meghaladja a 150 EUR-t. A vélelmezett értékesítőkre vonatkozó, a 14a. cikk (1) bekezdése szerinti szabály nem alkalmazható.

A b) és c) értékesítés után fizetendő héa az EU-ba történő behozatalkor kerül beszedésre. A héát az egységes héabeszedési rendszerben a behozatalt követően kell megfizetni.

2. példa: A megrendelő elektronikus felületen keresztül a következő, különböző értékesítők által szállított, két külön küldeményben feladott, 160 EUR összértékű termékeket rendeli meg:

a) értékesítés: az 1. számú elsődleges értékesítőtől származó, 50 EUR értékű termék

b) értékesítés: a 2. számú elsődleges értékesítőtől származó 110 EUR értékű termék.

Mind az 1. számú elsődleges értékesítő általi a) értékesítést, mind a 2. számú elsődleges értékesítő általi b) értékesítést elősegíti az elektronikus felület, és a vélelmezett értékesítőkre

vonatkozó, a 14a. cikk (1) bekezdése szerinti szabályt alkalmazni kell. Az ebben a 2. példában szereplő a) és b) értékesítés egyaránt bejelenthető az IOSS-ben.

24. Mi történik, ha a vevő ugyanannál az értékesítőnél (az értékesítő saját internetes üzletén keresztül) több olyan megrendelést ad le, amelyek értéke egyenként nem haladja meg a 150 EUR-t? Ezt követően az értékesítő az összes megrendelt terméket egyetlen, 150 EUR-t meghaladó értékű küldeménybe csomagolja és együtt adja fel/fuvarozza el. Ugyanez a kérdés merül fel abban az esetben is, ha ugyanattól az elsődleges értékesítőtől rendelnek (az IOSS-ben regisztrált elektronikus felületen keresztül) kis értékű termékeket, és azokat egyetlen, 150 EUR-t meghaladó értékű küldeménybe csomagolják és együtt adják fel/fuvarozzák el.

Minden egyes megrendelés külön értékesítésnek minősül, függetlenül attól, hogy azt egy értékesítő vagy egy elektronikus felületet igénybe vevő elsődleges értékesítő végzi-e. Mivel az egyes külön megrendelések/értékesítések értéke a fizetés elfogadásának időpontjában nem haladja meg a 150 EUR-t, a héát az IOSS-ben regisztrált értékesítőnek, illetve az IOSS szerinti elektronikus felületének kell felszámítania.

Amennyiben az ilyen többszörös rendeléseket egybecsomagolják és együtt adják fel/fuvarozzák el, úgy azokat egyetlen küldeménynek kell tekinteni. Ha az értékesítőnek, illetve az elektronikus felületeknek tudomásuk van arról, hogy a többszörös rendelésből származó termékeket egyetlen, 150 EUR-t meghaladó értékű küldeményben fogják feladni vagy elfuvarozni, akkor körültekintően kell eljárniuk, és az adott küldeményt nem célszerű bejelenteniük az IOSS-ben. Az értékesítőnek, illetve az elektronikus felületnek vissza kell térítenie a vevőnek történő értékesítéskor beszedett héát, jelezve, hogy a héát és a vámot az EU-ba történő behozatalkor kell megfizetni. Az értékesítőnek vagy az elektronikus felületnek bizonyítékot kell megőriznie arra vonatkozóan, hogy a vonatkozó megrendeléseket egyetlen, 150 EUR-t meghaladó értékű küldeményben adták fel.

Ha a értékesítők vagy az elektronikus felületek (vélelmezett értékesítők) a vonatkozó megrendeléseket 150 EUR-t meghaladó értékű egyetlen küldeményben továbbítják, és mégis feltüntetik az IOSS-számot, úgy tisztában kell lenniük azzal, hogy a vámhatóság a küldemény teljes értéke után (a vámot is beleértve) vámot (vámköteles esetben) és héát vet ki a behozatalkor, és figyelmen kívül hagyja az IOSS-számot. Az értékesítőnek vagy az elektronikus felületnek vissza kell térítenie a vevőnek az IOSS keretében megfizetett héát az uniós vámhatóságoknál tett befizetés igazolása alapján. Az értékesítő vagy az elektronikus felület helyesbítheti az IOSS héabevallását (ha már benyújtotta azt) annak érdekében, hogy a bevallásból kiderüljön, hogy az IOSS alapján a héa már nem esedékes. Az értékesítőnek vagy az elektronikus felületnek szintén meg kell őriznie nyilvántartásában a héa vevő általi megfizetését igazoló bizonylatokat. Lásd még a 18. kérdésre adott választ.

25. Mi történik az IOSS alkalmazásakor, ha egyetlen értékesítőtől vagy elsődleges értékesítőtől származó, 150 EUR-t meghaladó értékű egyetlen megrendelést több, 150 EUR-t meg nem haladó értékű küldeményre osztanak fel (adnak fel/fuvaroznak el a vevőnek)?

Ha egyetlen ügylet (pl. megrendelés) keretében több terméket vásárolnak, ez a héa szempontjából egyetlen értékesítésnek minősül. Ilyenkor a termékek feladása/fuvarozása várhatóan egyetlen küldeményben történik.

Mivel az ügylet valós értéke az értékesítés időpontjában meghaladja a 150 EUR-t, az IOSS-t sem az értékesítő, sem az elektronikus felület nem használhatja. Következésképpen a héa nem terhelhető a vevőre a fizetés elfogadásakor, és az importált termékek e távértékesítését nem

kell szerepeltetni az IOSS héabevallásban, még akkor sem, ha a termékeket több küldeményben adják fel. Ha az értékesítést elektronikus felület könnyíti meg, az elektronikus felület ebben az esetben nem minősül vélelmezett értékesítőnek, mivel az egyetlen elsődleges értékesítő megbízásának/ügyletének valós értéke meghaladja a 150 EUR-t.

Még ha az egyetlen (részleges) küldemény valós értéke nem is haladja meg a 150 EUR-t, a héát a behozatal időpontjában kell kiszámítani, mivel az IOSS-t nem lehetett alkalmazni az értékesítés időpontjában (a megrendelés valós értéke meghaladta a 150 EUR-t), és a vámárunyilatkozaton nem kell IOSS-számot feltüntetni. Megjegyzendő, hogy a vámhatóságok ellenőrzéseket végezhetnek annak megállapítására, hogy egy megrendelést vagy küldeményt mesterségesen osztottak-e fel annak érdekében, hogy vámmentességet élvezzenek, amely esetben szintén vámot vetnek ki.

26. A vevő ugyanabban a megrendelésben/ügyletben vásárol 25 EUR értékű árut és 30 EUR értékű jövedéki terméket (pl. egy palack bort) ugyanattól az értékesítőtől (saját weboldalon keresztül)/elsődleges értékesítőtől (elektronikus felületen keresztül). A termékeket egyetlen küldeményben vagy több külön küldeményben adják fel. Alkalmazható-e az IOSS erre a megbízásra/ügyletre?

A két termék egyetlen megrendelésben/ügyletben történő értékesítése egyetlen értékesítésnek minősül. Mivel a jövedéki termékek nem tartoznak az IOSS hatálya alá, a beszerzés időpontjában a megrendelés/ügylet egésze nem tartozik a héa hatálya alá. Az a tény, hogy a megbízás/ügylet értéke nem haladja meg az 150 EUR-t, nem releváns. A héát behozatalkor kell megfizetni, függetlenül attól, hogy a termékeket együtt, egyetlen küldeményben vagy több küldeményben adják fel.

27. A vevő két külön megrendelésben/ügyletben vásárol 25 EUR értékű terméket és 30 EUR értékű jövedéki terméket (pl. egy palack bort) ugyanattól az értékesítőtől (saját weboldalon keresztül)/elsődleges értékesítőtől (elektronikus felületen keresztül). Az értékesítő/elsődleges értékesítő úgy dönt, hogy a két terméket egyetlen küldeményben adja fel. Alkalmazható-e az IOSS ebben a forgatókönyvben?

Az első megrendelés/ügylet kis értékű termék vásárlása. Következésképpen az IOSS-ben regisztrált értékesítőnek vagy elektronikus felületnek fel kell számítania a héát erre az első távértékesítésre. A második megrendelés/ügylet olyan jövedéki termék vásárlása, amelyet az IOSS-ben nem lehet bejelenteni. Következésképpen az IOSS-ben nyilvántartásba vett értékesítő vagy elektronikus felület a második távértékesítésre nem számíthat fel héát.

Az értékesítő/elsődleges értékesítő úgy dönt, hogy a két külön megvásárolt terméket ugyanabban a küldeményben adja fel/fuvarozza. Vámjogi szempontból ez egyetlen olyan küldeménynek minősül, amely a behozatal időpontjában adóköteles (vámok és jövedéki adók, adott esetben hozzáadva a héát).

Azoknak az értékesítőknél vagy elektronikus felületeknél, akik tudják, hogy mind az IOSS keretében kezelhető, mind az IOSS keretében nem kezelhető termékeket egyetlen küldeményben fogják feladni/elfuvarozni, körültekintően kell eljárniuk, és nem célszerű az adott küldeményt az IOSS-ben bejelenteniük. Az értékesítőnek vagy az elektronikus felületnek vissza kell térítenie a vevőnek az IOSS keretében megfizetett héát miután a igazolást kaptak a héa uniós vámhatóságok számára való megfizetéséről. Az értékesítő vagy az elektronikus felület helyesbítheti az IOSS héabevallását (ha már benyújtotta azt) annak érdekében, hogy a bevallásból kiderüljön, hogy az IOSS alapján a héa már nem esedékes. Az értékesítőnek vagy az elektronikus felületnek szintén meg kell őriznie nyilvántartásában a héa vevő általi megfizetését igazoló bizonylatokat. Lásd még a 18. és a 24. kérdésre adott választ.

e) *Héamérték*

28. Az IOSS alkalmazása esetén kinek kell ellenőriznie az értékesítéskor alkalmazott héamérték helyességét?

Az IOSS-ben regisztrált értékesítő vagy elektronikus felület feladata, hogy az érintett fogyasztás szerinti tagállamban (pl. azokban a tagállamokban, ahová a termékeket feladják) az értékesítésre a helyes héamérték alkalmazásával felszámítsa a héát. Az elektronikus felület ezt az elsődleges értékesítőtől kapott információk alapján teszi meg. A fogyasztás helye szerinti tagállamnak kell ellenőriznie az IOSS héabevallásban bejelentett héakulcsok helyességét.

f) *Termékimport vagy Közösségen belüli termékértékesítés*

29. Hogyan lehet felderíteni és kezelni azokat a helyzeteket, amikor az elsődleges értékesítő nyilatkozata szerint a termékeket az EU-ból szállítják, de a megrendelés teljesítésekor a termékek egy részét harmadik országból kell behozni (ami az elektronikus felületek esetében nem nyomon követhető, mivel az ilyen intézkedéseket az elsődleges értékesítő teszi meg)?

Az elektronikus felületnek az elsődleges értékesítő(k)től be kell szereznie azokat az információkat, amelyek alapján meg tudja állapítani, hogy ő maga vélelmezett értékesítőnek minősül-e vagy sem, nevezetesen a következőket:

- a termék helye az értékesítés időpontjában;
- az értékesítő típusa (EU-ban letelepedett/EU-ban nem letelepedett).

Ami a termékek helyét illeti, az elektronikus felület az elsődleges értékesítő(k) nyilatkozatán kívül további ellenőrzéseket is végrehajthat, például ellenőrizheti a szállítási/feladási időt (pl. az elsődleges értékesítő kijelenti, hogy a termékek az EU-ban találhatóak, azonban a szállítási idő rendszeresen meghaladja a belföldi vagy Közösségen belüli értékesítések esetében szokásos átlagot).

Például egy elektronikus felület, amely elősegíti a termékek feladását/fuvarozását, tisztában van azzal, hogy honnan szállítják a termékeket, és így meg tudja állapítani/meg tudja erősíteni, hogy a termékek az értékesítés időpontjában hol vannak. Másrészt egy olyan elektronikus felület esetében, amely csak a fuvarozótól kap nyomkövető számot (ez az információ általában az értékesítés időpontja után érkezik), előfordulhat, hogy túl késő lenne megváltoztatni a héakezelés módját. Ez utóbbi esetben a platformtól csak időszakos véletlenszerű egyeztetéseket lehet elvárni, és ha az eladók részéről rendszeres hamis nyilatkozatot talál, meg kell tennie a megfelelő lépéseket (az eladó értesítése/zárolása).

30. Az uniós egyablakos ügyintézési rendszerben és az IOSS-ben regisztrált olyan elektronikus felület vagyok, amely az EU-ban és az EU-n kívül letelepedett vállalkozások számára a következő termékértékesítéseket segíti elő:

i) az EU-ban letelepedett vállalkozások esetében Közösségen belüli távértékesítés. Az uniós vállalkozás kijelenti, hogy a termékeket Belgiumból adják fel egy németországi vevőnek. Az értékesítést követően az uniós értékesítő arról tájékoztatja az elektronikus felületet, hogy a szóban forgó termékeket ténylegesen Svájcban adták fel Németországba.

Az elektronikus felület az értékesítés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján nem válik a termékek Közösségen belüli távértékesítésének vélelmezett értékesítőjévé, és

az importált termékek távértékesítése utáni héát nem kell megfizetnie (a héa végrehajtási rendelet 5c. cikke). Amikor a termékek Svájcból érkeznek az EU határára, a héát a behozatalakor kell megfizetni, mivel az elektronikus felület nem tudta, hogy ez az ügylet importált termékek távértékesítésre.

ii) nem uniós vállalkozás esetében importált termékek távértékesítése. A nem uniós vállalkozás kijelenti, hogy a termékeket Kínából egy franciaországi vevőnek adják fel. Az értékesítést követően a nem uniós értékesítő tájékoztatja az elektronikus felületet, hogy a szóban forgó termékeket valójában Közösségen belüli távértékesítés keretében Spanyolországból Franciaországba adták fel.

Tekintettel arra, hogy az elektronikus felület elősegíti a nem uniós vállalkozás által végzett értékesítést, az alábbi forgatókönyvek bármelyikében vélelmezett értékesítőnek minősül: importált termékek távértékesítése vagy termékek Közösségen belüli távértékesítése. A Franciaországban felszámított héa továbbra is jogos, mivel mindkét ügylet teljesítési helye Franciaországban található.

Az elektronikus felületen az értékesítés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján az ügyletet importált termékek távértékesítésének tekintették, amelyet fel kell tüntetni az IOSS héabevallásban. Ajánlatos, hogy az elektronikus felület csak akkor továbbítsa az IOSS számára, ha a birtokában van a feladásról/fuvarozásról szóló megerősítés, amely igazolja, hogy a termékek harmadik országból származnak. Ebben a példában, mivel a termékek Spanyolországból (EU) érkeznek, az IOSS-szám nem adható ki a nem uniós vállalkozás számára.

Az elektronikus felületnek korrigálnia kell a nyilvántartásait, és ezt az ügyletet (közvetlenül vagy helyesbítésként) az uniós egyablakos ügyintézési rendszer szerinti héabevallásban kell szerepeltetnie. Ha az IOSS héabevallást már benyújtották, azt is helyesbítenie kell.

iii) nem uniós vállalkozás esetében termékek Közösségen belüli távértékesítése. A nem uniós vállalkozások kijelenti, hogy a termékeket Dániából adják fel egy svédországi vevőnek. Az értékesítést követően a nem uniós értékesítő tájékoztatja az elektronikus felületet, hogy a szóban forgó termékek esetében valójában a Kanári-szigetéről Svédországba feladott importált termékek távértékesítéséről van szó.

Tekintettel arra, hogy az elektronikus felület elősegíti a nem uniós vállalkozás által végzett értékesítést, az alábbi forgatókönyvek bármelyikében vélelmezett értékesítőnek minősül: termékek Közösségen belüli távértékesítése vagy importált termékek távértékesítése.

Ha a nem uniós vállalkozás csak az EU-ban történő szabad forgalomba bocsátást követően tájékoztatja az elektronikus felületet a feladás helyének megváltozásáról, a behozatalakor nem alkalmazták az IOSS héaazonosító számot. Következésképpen a héát a termékek EU-ba történő behozatalakor szedték be.

Az elektronikus felületnek megfelelően helyesbítenie kell nyilvántartásait és az uniós egyablakos ügyintézési rendszer szerinti héabevallást, ha azt már benyújtották. Az elektronikus felületnek az importált termékek távértékesítése után nincs héafizetési kötelezettsége (a héa végrehajtási rendelet 5c. cikke), és vissza kell térítenie a svéd héát a vevőnek.

Ha a nem uniós vállalkozás az EU-ban történő szabad forgalomba bocsátást megelőzően tájékoztatja az elektronikus felületet a feladás helyének megváltozásáról, az IOSS héaazonosító szám továbbra is használható lehet a vámkezelési alakiságok során.

Az elektronikus felületnek megfelelően helyesbítenie kell nyilvántartásait, és ezt az ügyletet nem az uniós egyablakos ügyintézési rendszer szerinti héabevallásban, hanem az IOSS szerinti héabevallásban kell szerepeltetnie. A felszámított svéd héa továbbra is jogos, mivel mindkét ügylet teljesítési helye Svédországban található.

g) *IOSS héaazonosító szám*

31. Hogyan lehet elkerülni az IOSS héaazonosító számával való visszaélést?

Elektronikus felület használata esetén az elektronikus felületnek szigorú szabályokat kell megállapítania az IOSS héaazonosító számának az elsődleges értékesítők általi használatára vonatkozóan, és az e szabályokat megszegő elsődleges értékesítőket szankciókkal (pl. a platformból való kizárással) kell büntetnie. Az elektronikus felület szállítási/logisztikai csomagokról is tárgyalhat az elsődleges értékesítői által értékesített termékek feladása/fuvarozása céljából, lehetővé téve, hogy kapcsolatba lépjen a fuvarozóval/fuvarozókkal, és ugyanazon szigorú szerződéses feltételek mellett közvetlenül neki(k) továbbítsa az IOSS héaazonosító számot.

Középtávon az EU azon dolgozik, hogy közvetlen információcserét vezessen be az elektronikus felületek/értékesítők és a vámhatóságok között. Ezért az elektronikus felületeknek nem kellene az elsődleges értékesítők gondosságára támaszkodniuk.

32. Részt vehet-e az elektronikus felület a vámhatóságoknak történő adatszolgáltatásban, vagyis a küldeményekre vonatkozó elektronikus adatok közvetlenül a vámhatóságoknak történő továbbításában?

Ha az elektronikus felület maga nyújtja be a vám-árnyilatkozatot, az IOSS héaazonosító szám közvetlenül megadható az import szerinti uniós tagállam vámhatóságai számára. Az elektronikus felület a vám-árnyilatkozat benyújtása nélkül nem tudja továbbítani az IOSS héaazonosító számot az importáló uniós tagállam vámhatóságainak. Középtávon azonban az Európai Bizottság az elektronikus felületek/értékesítők és a vámhatóságok közötti közvetlen információcsere bevezetésén dolgozik.

33. Hogyan történik majd a gyakorlatban az IOSS héaazonosító szám validálása? Hogyan ellenőrzik ezt, és ki lesz a felelős?

A vám-árnyilatkozatban szereplő IOSS héaazonosító szám érvényességét a vámhatóságok elektronikus úton ellenőrzik az IOSS héaazonosító szám-nyilvántartásban/adatbázisban. Az adatbázis tartalmazza az összes tagállam által kiadott összes IOSS héaazonosító számot, beleértve azok érvényességének kezdetét és lejártát is. Az adatbázis nem lesz nyilvánosan hozzáférhető.

Amennyiben az értékesítést elsődleges értékesítők végzik olyan elektronikus felületen keresztül, amely vélelmezhetően értékesítőnek minősül, úgy az ezen az elektronikus felületen keresztül végzett valamennyi értékesítés esetében az elsődleges értékesítő személyétől függetlenül az elektronikus felület IOSS héaazonosító számát kell használni. Ha azonban egy elsődleges értékesítő több elektronikus felületen keresztül távértékesítés formájában értékesít importált termékeket, egyértelmű bizonyítékot kell szolgáltatnia ezen értékesítésekről, és a

vám-árunyilatkozatban fel kell tüntetnie minden olyan elektronikus felület IOSS héaazonosító számát, amelyen felületeken keresztül az értékesítésre sor került.

Az IOSS héaazonosító számnak a szállításért felelős elsődleges értékesítők általi helyes használatának ellenőrzése elsősorban annak az elektronikus felületnek a felelőssége, amelyhez a számot hozzárendelték. Az elsődleges értékesítők által betartandó szerződésnek, megállapodásnak vagy általános feltételeknek egyértelműen meg kell határozniuk, hogy az elsődleges értékesítőknek az IOSS-szám használatával kapcsolatban milyen kötelezettségei vannak.

A tagállamok ellenőrizhetik az IOSS-szám használatát azáltal, hogy összevetik az IOSS szerinti havi héabevallásban szereplő összegeket a vámhatósághoz benyújtott vám-árunyilatkozatokból összeállított havi jegyzékkel, amely tartalmazza az egyes IOSS héaazonosító számokra vonatkozóan bejelentett behozatal összértékét.

34. A nyilatkozattevőknek csak az IOSS héaazonosító szám meglétét kell ellenőrizniük a behozatali nyilatkozatban, vagy ellenőrizniük kell annak érvényességét is?

A nyilatkozattevők csak az IOSS héaazonosító szám meglétét ellenőrizhetik. Nem tudják ellenőrizni az érvényességüket, mivel nem férnek hozzá az IOSS héaazonosítószám-adatbázishoz. A behozatali nyilatkozatban feltüntetett héaazonosító számok elektronikus ellenőrzését lehetővé tevő adatbázishoz csak a tagállamok férhetnek hozzá nemzeti behozatali rendszerükön keresztül.

35. Az IOSS alkalmazása esetén a behozatalkor kinek a nevében kéri a nyilatkozattevő a héamentességet? Mi történik, ha a behozatali nyilatkozatban szereplő IOSS héaazonosító szám nem érvényes, vagy egyáltalán nem szerepel a behozatali nyilatkozatban?

A nyilatkozattevő általában az IOSS szerinti héamentességet kéri. Ha a nyilatkozattevő közvetett képviselő, akkor az IOSS szerinti héamentességet azon importőr/címzett nevében fogja igényelni, aki a terméket az IOSS héaazonosító számával rendelkező értékesítőtől vagy elektronikus felületről beszerezte. A vevő azonban dönthet úgy, hogy a termékeket közvetlenül, vámjogi képviselő igénybevétele nélkül importálja. A nyilatkozattevőre vonatkozó további részletek a vámügyi útmutató 2.2.2. szakaszában találhatóak. Az értékesítőnek vagy az elektronikus felületnek ezt a számot közölnie kell a nyilatkozattevővel vagy annak vámjogi képviselőjével.

Ha a vám-árunyilatkozatban szereplő IOSS héaazonosító szám nem érvényes vagy egyáltalán nem áll rendelkezésre, akkor nem lehet a behozatali szabályozást alkalmazni, és a behozatali héamentesség nem érvényes. Következésképpen a vámhatóságok a behozatalkor héát vetnek ki.

Az érvényes IOSS héaazonosító szám közlése az értékesítő vagy az elektronikus felület felelőssége. Az érvénytelen IOSS héaazonosító számot tartalmazó vámáru-nyilatkozat nem fogadható el, ezért a különös szabályozás (lásd a 4.3. szakaszt) vagy az egységes héabeszedési mechanizmus alkalmazása céljából módosítani kell a vám-árunyilatkozatot. Mindazonáltal, ha az IOSS héaazonosító szám első továbbítása során hiba történt, a nyilatkozattevő akkor is módosíthatja a vám-árunyilatkozatot, ha rendelkezik a helyes IOSS héaazonosító számmal.

36. Az IOSS-ben regisztrált értékesítő vagyok, aki 2021. július 20-án Kínából származó termékeket távértékesítés formájában értékesít egy belgiumi vevő részére (1. IOSS-héaazonosító). 2021. augusztus 1-jén megváltoztatom az azonosítót kiadó tagállamot,

és új IOSS héaazonosító számot kapok (2. IOSS héaazonosító). Mi történik a 2021. július 20-án eladott, 2021. július 21-én feladott/elfuvarozott és 2021. augusztus 15-én Belgiumba behozott termékekkel?

Mindig az ügylet időpontjában érvényes IOSS héaazonosító számot (vagyis az 1. IOSS héaazonosítót) kell használni. Felhívjuk figyelmét, hogy az először kiadott IOSS héaazonosító szám az azonosítót kiadó tagállam megváltoztatása után még legfeljebb két hónappal érvényes. Ez a legfeljebb 2 hónapos időszak lehetővé teszi az IOSS (1. IOSS héaazonosító) keretében jogszerűen értékesített termékeknek az EU-ban történő szabad forgalomba bocsátását.

A 2021. augusztus 15-én benyújtott vám-árunyilatkozatban feltüntetendő IOSS-számnak az 1. IOSS héaazonosítónak kell lennie, mivel az ügylet időpontjában (2021. július 20.) ez volt a helyes. A 1. IOSS héaazonosító a korábbi azonosítót kiadó tagállam nyilvántartásából való törléstől számított 2 hónapig marad érvényben. A termékek tehát a behozatalkor mentesülnek a héa alól.

h) Közvetítő

37. Léteznek-e az IOSS-ben a közvetítőkre vonatkozó közös uniós kritériumok?

Az uniós jogszabályok nem határoznak meg közös kritériumokat vagy szabályokat a közvetítői szerep betöltésére vonatkozóan. Ez a fogalom azonban hasonló az „adójogi képviselő” fogalmához, amelyet egyes tagállamok átültettek nemzeti jogszabályaikba. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy mindkét fogalmat azonos módon alkalmazzák.

38. Ha a behozatali szabályozást alkalmazó adóalany közvetítőt vált, mindig kap-e új IOSS héaazonosító számot, függetlenül attól, hogy esetleg mindkét közvetítő ugyanabban a tagállamban telepedett le?

Igen, a közvetítő személyének megváltozása azt jelenti, hogy az adott adóalany automatikusan új IOSS héaazonosító számot kap. Megjegyzendő, hogy a korábbi IOSS héaazonosító számokat közölni kell az azonosítót kiadó tagállammal, amikor az adóalany új közvetítőn keresztül kérelmezi a regisztrációt.

Akkor is új IOSS héaazonosító szám kiadására kerül sor, ha a közvetítő ugyanaz marad, de megváltoztatja az azonosítót kiadó tagállamot.

4.3. A BEHOZATALI HÉA BEVALLÁSÁRA ÉS MEGFIZETÉSÉRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁS

4.3.1. Vonatkozó rendelkezések

A vonatkozó rendelkezések a héairányelvben és a héa végrehajtási rendeletben találhatók.

Héairányelv

- 369y–369zc. cikke

A héa végrehajtási rendelet

- 63d. cikke

4.3.2. Mi a különös szabályozás bevezetésének oka?

2021. július 1-jétől az EU-ba importált valamennyi kereskedelmi áru héaköteles lesz. A különös szabályozást a behozatali héa beszedésének alternatív egyszerűsítéseként vezették be azokban az esetekben, amikor nem alkalmazzák sem a behozatali szabályozást (IOSS), sem a

behozatalra vonatkozó egységes héabeszedési mechanizmust. A behozatali szabályozáshoz hasonlóan a különös szabályozás alkalmazása sem kötelező.

4.3.3. Mely ügyletek tartoznak a különös szabályozás hatálya alá?

A különös szabályozás a következő olyan kis értékű termékek behozatalára vonatkozik, amelyek esetében nem alkalmazzák sem a 4.2. szakasz szerinti behozatali szabályozást, sem az egységes héabeszedési mechanizmust:

- a termékeket uniós vevők számára értékesítik. Az ügyfelek típusait a héairányelv 14. cikkének (4) bekezdése határozza meg (további részletek a 3.2.5. szakaszban), és
- a termékeket 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményben adják fel az uniós vevőknek, és
- a termékek nem tartoznak az uniós harmonizált jövedéki adó hatálya alá (jellemzően a héairányelv 2. cikkének (3) bekezdése szerinti alkohol- vagy dohánytermékek)³⁸, és
- a termékeket abban a tagállamban bocsátják szabad forgalomba, ahol a feladás vagy a fuvarozás befejeződik.

4.3.4. Ki alkalmazhatja a különös szabályozást?

Ez az egyszerűsítési intézkedés különösen az EU-ban működő postai szolgáltatókra, expressz fuvarozókra vagy más vámügynökökre vonatkozik, akik akár közvetlen, akár közvetett vámjogi képviselőként, általában kis értékű árukat jelentenek be behozatalra.

A héairányelv nem határoz meg olyan feltételeket, amelyek lehetővé tennék a gazdasági szereplők számára a különös szabályozás alkalmazását. A tagállamok azonban a különös szabályozás tekintetében is alkalmazhatják a vámfizetés elhalasztásának a vámjogszabályok szerinti engedélyezésére vonatkozó feltételeket.

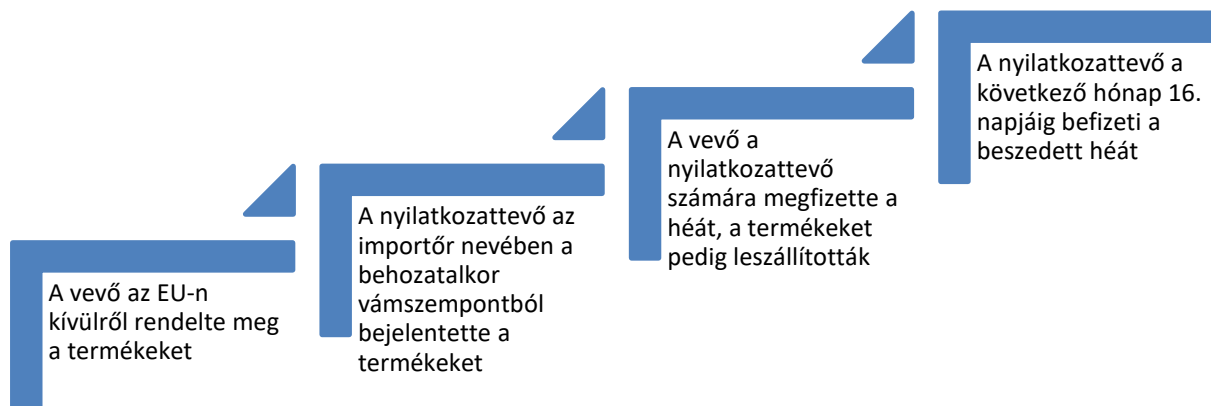
4.3.5. Hogyan működik mindez a gyakorlatban?

Ha a termékeket az EU-n kívülről rendelik meg, az EU-ban a héát általában annak a vevőnek kell megfizetnie, aki az árut megrendeli és behozza. A különös szabályozás értelmében a vevő a héát a nyilatkozattevő/az árut vám elé állító személy számára fizeti meg. Az esetek többségében ez a nyilatkozattevő/személy a postai szolgáltató, az expressz fuvarozó vagy vámügynök lesz. Ez a különös szabályozás csak akkor alkalmazható, ha a szabad forgalomba bocsátásra abban a tagállamban kerül sor, ahová a kis értékű termékeket a vevőhöz/importőrhez szállítják.

Az eseménysorozatot az alábbi 7. ábra mutatja be:

³⁸ A parfümök és a kölnivizek azonban a különös szabályozás hatálya alá tartoznak, még akkor is, ha ki vannak zárva az elhanyagolható értékű küldeményekre vonatkozó vámmentesség köréből (a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 1186/2009/EK tanácsi rendelet 24. cikke).

7. ábra: A különös szabályozás összefoglalása

A különös szabályozás a következő könnyítéseket írja elő:

- Az uniós tagállamok a különös szabályozás keretében bejelentett valamennyi termék esetében előírhatják az általános héamérték alkalmazását. Ez megkönnyíti a nyilatkozattételi eljárást a nyilatkozattevők számára, akik számára a kis értékű küldeményekben található, rendkívül változatos áruk esetében nehézséget jelenthet a helyes héakulcs meghatározása. A vevő azonban megtagadhatja az általános adómérték automatikus alkalmazását, és választhatja a kedvezményes adómértéket. Ebben a helyzetben a nyilatkozattevő (az árut vám elé állító személy) az ilyen árubehozatalra a továbbiakban nem alkalmazhatja a különös szabályozást. A nyilatkozattevő az egységes héabeszedési mechanizmust alkalmazva szedi be a héát a vevőtől, és módosítania kell az eredeti vám-árnyilatkozatot a fizetési mód típusa tekintetében (a különös szabályozás helyett az egységes héabeszedési mechanizmus alkalmazása).
- Az árut vám elé állító személy csak azt a hozzáadottérték-adót fizeti be az adó-/vámhatóságoknak, amelyet egy naptári hónap során ténylegesen beszedett a vevőtől. Ezzel az intézkedéssel elkerülhető, hogy a vevő/importőr által le nem szállított vagy el nem fogadott termékek esetében a nyilatkozattevő/vámjogi képviselő legyen köteles megfizetni az esedékes héát. Megjegyzendő, hogy mivel a behozatali héa nem tekintendő a vámtartozás részének, az árut vám elé állító személy csak a héairányelv alapján válik felelőssé az ilyen héa megfizetéséért, a vámjogszabályok alapján nem. A nyilatkozattevőnek/vámjogi képviselőnek az e küldemények után fizetendő héa alóli mentesség igazolására bizonyítékot kell megőriznie arról, hogy a vevő/importőr a terméket nem szállította le/nem fogadta el (pl. a visszalépés igazolását). A vámszabályoknak való megfelelés érdekében a termékeket az eredeti értékesítő címére vagy az általa megjelölt más címre történő visszaszállítás céljából exportálni kell, és a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árnyilatkozatot érvényteleníteni kell.
- A nyilatkozattevő/az árut vám elé állító személy havonta egyszer megfizeti az illetékes hatóságoknak a vevőktől beszedett összes héát (a héairányelv 369zb. cikkének (2) bekezdése). Mivel a különös szabályozás esetében a referencia-időszak a naptári hónap, a havi fizetést a héa beszedésének hónapját követő hónap 16. napjáig kell teljesíteni.

- A héairányelv 369zb. cikkének (1) bekezdésében említett havi bevallás az egyszeri havi befizetés alapjául szolgál, és nem minősül vám-árnyilatkozatnak. A bevallást elektronikus úton kell megtenni, és annak tartalmaznia kell a különös szabályozást igénybe vevő személy által az egyes vevőktől az adott naptári hónapban ténylegesen beszedett heaösszegeket. A tagállamok elfogadhatnak bármely olyan dokumentumot, amely tartalmazza azokat az információkat, amelyekkel az egyösszegű fizetés összekapcsolható az előző naptári hónap során a behozatal után beszedett héával.
- Példa: A termékeket 2021. augusztus 31-én importálják Belgiumba a belga postai szolgáltatón keresztül. Az ügyfél 2021. szeptember 2-án az általános héamértéknek megfelelő heaösszeget megfizeti a belga postai szolgáltatónak. A belga postai szolgáltatónak a héát 2021. október 16-ig kell megfizetnie, a különös szabályozás alapján 2021 szeptemberében beszedett egyéb héával együtt. Megjegyzendő, hogy a gyakorlatban a behozatal hónapja gyakran egybeesik a hea beszedésének hónapjával, mivel a nyilatkozattevő általában biztosítja, hogy a megfizetendő hea összegét a termék leszállítása előtt megkapja.
- A különös szabályozás nem változtatja meg a vámkezelés érvényben lévő elveit. A különös szabályozás alkalmazásával a tagállamok nem kötelesek előírni, hogy az árukat vám elé állító személy bizonyítsa, hogy őt e tevékenységre a vevő felhatalmazta.

4.3.6. Mit kell tenniük a különös szabályozást alkalmazó gazdasági szereplőknek?

A különös szabályozást alkalmazó gazdasági szereplőknek az importált termékeket kísérő kereskedelmi számlák/okmányok alapján a megfelelő összegű héát kell beszedniük. Lényegében biztosítaniuk kell a bejelentett valós érték helyességét, a helyes héakulcsot kell alkalmazniuk, és általában a termékeket nem szállíthatják le addig, amíg az uniós vevő meg nem fizeti a héát.

A gazdasági szereplőknek nyilvántartást kell vezetniük a különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről is. E nyilvántartásoknak többek között lehetővé kell tenniük, hogy igazolják az ügyfél által elutasított csomagok után fizetendő hea meg nem fizetését. A nyilvántartás megőrzésének időtartamát a tagállamok határozzák meg. Ez a nyilvántartási követelmény a vámjogszabályok alapján fennálló nyilvántartási kötelezettségeken felül nem ró új kötelezettségeket a nyilatkozattevőre.

4.3.7. Gyakorlati példa

Egy portugál állampolgár 2 könyvet vásárol online egy brazil szerkesztő internetes üzletében, összesen 40 EUR értékben. Ez az ár nem tartalmazza a héát.

A brazil szerkesztő borítékba csomagolja a könyveket. Ezt a küldeményt a brazil posta veszi fel a brazil szerkesztő raktárából más hasonló küldeményekkel együtt. A brazil posta ITMATT üzenetet küld a portugál postának a brazil szerkesztő által közölt információk alapján, amely tartalmazza többek között a portugál ügyfél személyazonosságát és címét, valamint ismerteti a terméket (beleértve az értéket és a vonatkozó árukódot). A küldeményt légi úton, postaszákbán szállítják, és Lisszabonba érkezik, ahol a postaszákbát átadják a portugál postának.

Adóügyi kezelés:

- A behozatali héát Portugáliában kell megfizetni. A különös szabályozás értelmében Portugália engedélyezheti az általános héamérték módszeres alkalmazását (23%).

Amennyiben nem teszi lehetővé ezt a lehetőséget, a könyvekre a kedvezményes portugál héakulcs (6%) vonatkozik;

- Az árukat vám elé állító személy (vagyis a Portugál Posta) csökkentett adatkészletet tartalmazó behozatali vám-árnyilatkozatot³⁹ nyújt be a portugál vámhatóságnak. A vevő által az árukat vám elé állító személynek fizetendő héa összege 9,20 EUR vagy 2,40 EUR attól függően, hogy Portugália előírja-e az általános héamérték alkalmazását vagy nem;
- Amikor a Portugál Posta kézbesíti a termékeket, a vevő elfogadhatja vagy visszautasíthatja a csomagot:
 - ✓ Ha a vevő elfogadja a csomagot, akkor a Portugál Postának megfizeti a héát, minden valószínűség szerint a kézbesítés előtt vagy annak időpontjában. A Portugál Posta ezt a hozzáadottérték-adót a beszedésének hónapját követő hónap 16. napjáig a különös rendelkezések alapján az adott naptári hónapra vonatkozóan az összes behozatalra kivetett hozzáadottérték-adóval együtt bevallja és befizeti a portugál vámhatóság számára;
 - ✓ Ha a vevő visszautasítja a csomagot (pl. nem megfelelő könyveket küldtek, vagy nem számított arra, hogy további összegeket kell fizetnie), és nem fizeti meg a héát a Portugál Postának, akkor héabeszedésre nem kerül sor. Ezért e tranzakció után a Portugál Posta nem fizet hozzáadottérték-adót. A Portugál Postának olyan nyilvántartást kell vezetnie, amellyel igazolja a visszautasított csomagok utáni héafizetés elmaradásának jogosságát. A vámszabályoknak való megfelelés érdekében a termékeket az eredeti értékesítő címére vagy az általa megjelölt más címre történő visszaszállítás céljából exportálni kell, és a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árnyilatkozatot érvényteleníteni kell. A vevő a szokásos kereskedelmi eljárások keretében visszaigényelheti az értékesítőtől a termékekért fizetett összeget (40 EUR).

³⁹ Lásd a vámügyi iránymutatás 3.2. szakaszát.

5. A VÉLELMEZETT ÉRTÉKESÍTŐKRE VONATKOZÓ 14A. CIKK ALKALMAZÁSA – FORGATÓKÖNYVEK

Az alábbiakban konkrét forgatókönyveket mutatunk be a 14a. cikkben foglalt, a vélelmezett értékesítőkre vonatkozó rendelkezések alkalmazására vonatkozóan. Ezek a forgatókönyvek sematikus módon mutatják be, hogy a 14a. cikk szerint vélelmezett értékesítővé váló elektronikus felületekre a hÉa, és adott esetben a vám tekintetében milyen feladatok hárulnak.

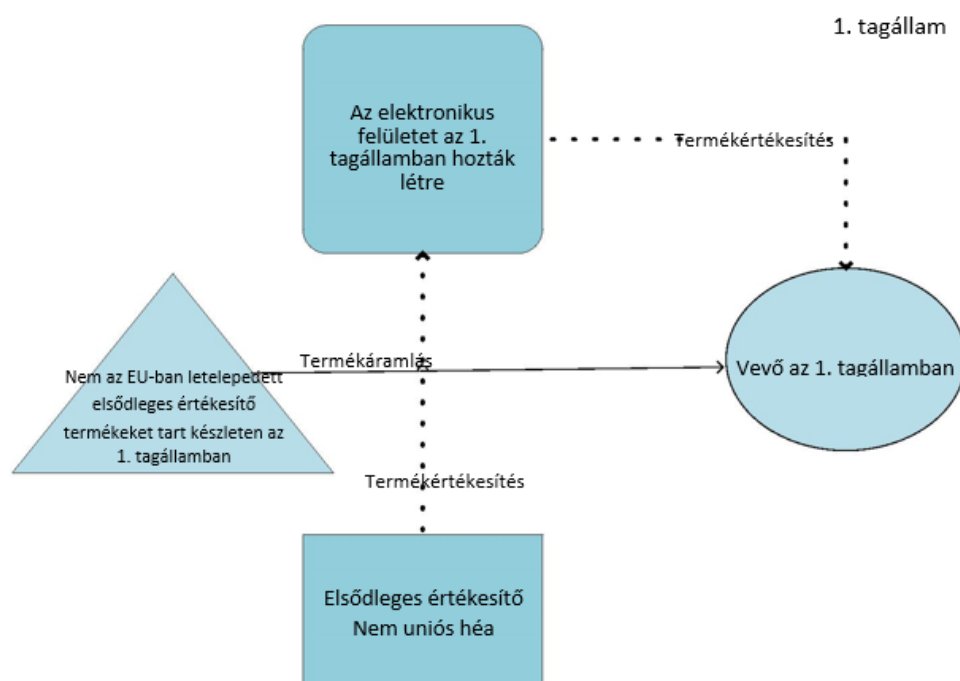
5.1. AZ EU-N BELÜLI TERMÉKÉRTÉKESÍTÉST ELŐSEGÍTŐ VÉLELMEZETT ÉRTÉKESÍTŐ

Az 1a., 1b. és 1c. forgatókönyv, valamint a 2a., 2b. és 2c. forgatókönyv esetében a termékek vagy uniós, vagy az EU-ban már szabad forgalomban lévő termékek. A 14a. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában lehetséges, hogy a termékeket az elsődleges értékesítő egy korábbi szakaszban (külön ügylet) harmadik országból importálta.

Ha az elsődleges értékesítő a termékeket az uniós vevőknek történő értékesítés előtt importálta, akkor a vevő számára történő értékesítés nem minősül a 14a. cikk (1) bekezdésében meghatározott importálttermék-távértékesítésnek.

1a. forgatókönyv: A 14a. cikk (2) bekezdése szerinti belföldi értékesítések (a termékek, az elektronikus felület és a vevők ugyanabban a tagállamban vannak)

- Az 1. tagállambeli vevő elektronikus felületen keresztül rendel termékeket egy az EU-ban nem letelepedett elsődleges értékesítőtől. Az elektronikus felületet az 1. tagállamban hozták létre.
- Az elsődleges értékesítő az 1. tagállamban tart olyan termékeket, amelyeket az 1. tagállambeli vevőnek adnak fel/fuvaroznak el (belföldi termékértékesítés).

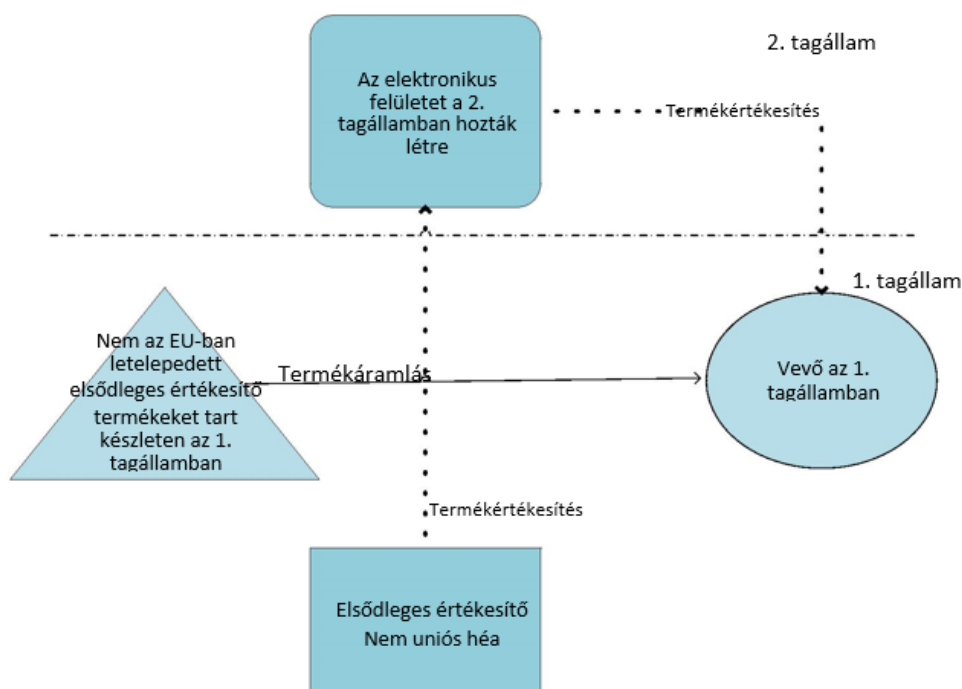

A héával kapcsolatos következmények:

1. Adóalany: Az elektronikus felület a vélelmezett értékesítő, mivel az elsődleges értékesítő nem telepedett le az EU-ban (14a. cikk, (2) bekezdés), → az elektronikus felület választhatja az uniós szabályozást (369b. cikk, b) pont), → az elektronikus felület a letelepedési helye szerinti 1. tagállamban regisztrál az uniós szabályozásba, és az 1. tagállamban már meglévő héaazonosító számát fogja használni (369d. cikk).
 2. Adóztatandó ügyletek:
 - a) B2B értékesítés az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felületnek;
 - b) B2C értékesítés az elektronikus felülettől az 1. tagállambeli vevőnek
 3. A teljesítés helye: fuvarozás hozzárendelése a 36b. cikkben foglaltak szerint
 - a) A B2B értékesítéshez nem kapcsolódik fuvarozás → a teljesítés helye az 1. tagállamban van (31. cikk), → az elsődleges értékesítőnek az 1. tagállamban kell héaalanyként regisztrálnia (a módosított 272. cikk (1) bekezdésének b) pontja).
 - b) A B2C értékesítéshez kapcsolódik fuvarozás → a teljesítés helye az 1. tagállamban van (a 32. cikk (1) bekezdése), → a héát az 1. tagállamban kell megfizetni (a termékekre az 1. tagállamban alkalmazandó héakulcs szerint)
 4. A héa felszámíthatósága: a B2B értékesítés és a B2C értékesítés esetében, amikor a fizetést az elsődleges értékesítő elfogadja (66a. cikk)
 5. Héafizetésre kötelezett személy:
 - a) B2B értékesítés: adólevonási joggal mentesített (136a. és 169. cikk)
 - b) B2C értékesítés: Az elektronikus felületnek az egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül kell héát fizetnie az 1. tagállam adóhatóságai számára
 6. Héabevallás: Az elektronikus felület az egyablakos ügyintézési rendszer keretében héabevallást nyújt be az 1. tagállam adóhatóságainak (369g cikk, (1) bekezdés, b) pont)
- Megjegyzés:** Ez tisztán belföldi ügylet. Amennyiben az elektronikus felület nem alkalmazza az uniós szabályozást, úgy ezt a B2C értékesítést az 1. tagállamban benyújtandó belföldi héabevallásában kell szerepeltetnie (250. cikk).

1b. forgatókönyv: A 14a. cikk (2) bekezdése szerinti belföldi értékesítések (a termékek és a vevők az 1. tagállamban vannak, az elektronikus felület pedig a 2. tagállamban található)

- Az 1. tagállambeli vevő elektronikus felületen keresztül rendel terméket egy az EU-ban nem letelepedett elsődleges értékesítőtől. Az elektronikus felületet a 2. tagállamban hozták létre.
- Az elsődleges értékesítő az 1. tagállamban tart olyan termékeket, amelyeket az 1. tagállambeli vevőnek adnak fel/fuvaroznak el (belföldi termékértékesítés).

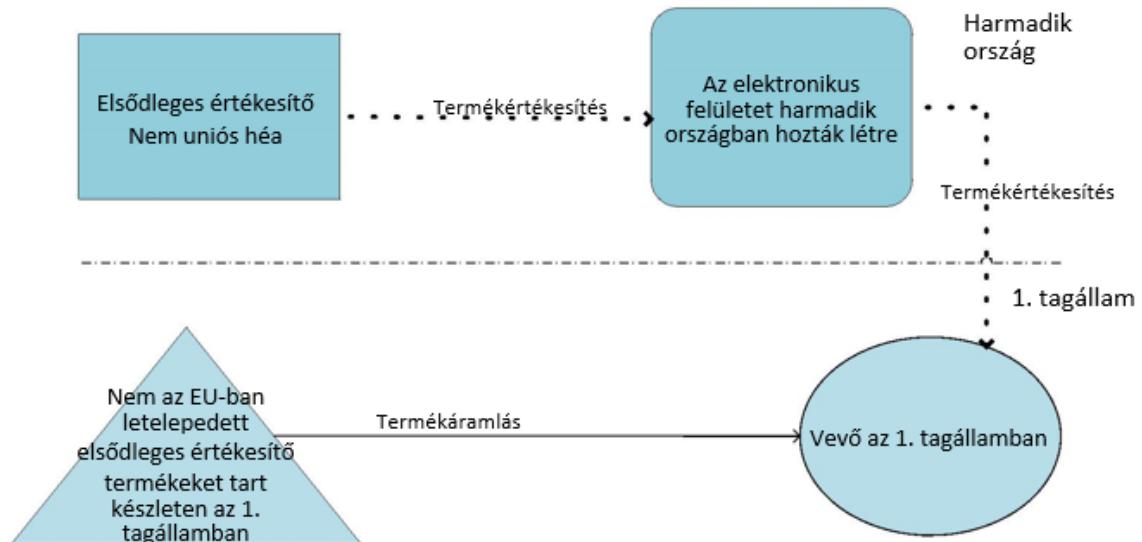
A héával kapcsolatos következmények

1. Adóalany: Az elektronikus felület a vélelmezett értékesítő, mivel az elsődleges értékesítő nem az EU-ban telepedett le (14a. cikk, (2) bekezdés), → az elektronikus felület dönthet úgy, hogy az uniós szabályozás szerint működik (369b. cikk, b) pont) → az elektronikus felület a letelepedési helye szerinti 2. tagállamban regisztrál az uniós szabályozásba, és azt a heaazonosító számot fogja használni, amellyel a 2. tagállamban már rendelkezik (369d. cikk), → az elektronikus felületnek az 1. tagállamban nem kell heaalanyként regisztrálnia.
2. Adóztatandó ügyletek:
 - a) B2B értékesítés az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felületnek;
 - b) B2C értékesítés az elektronikus felülettől az 1. tagállambeli vevőnek
3. A teljesítés helye: fuvarozás hozzárendelése a 36b. cikkben foglaltak szerint
 - a) A B2B értékesítéshez nem kapcsolódik fuvarozás → A teljesítés helye az 1. tagállamban van (31. cikk) → Az elsődleges értékesítőnek az 1. tagállamban kell heaalanyként regisztrálnia (a módosított 272 cikk (1) bekezdésének b) pontja)
 - b) A B2C értékesítéshez kapcsolódik fuvarozás → a teljesítés helye az 1. tagállamban van (a 32. cikk (1) bekezdése), → a héát az 1. tagállamban kell megfizetni (a termékekre az 1. tagállamban alkalmazandó heakulcs szerint)
4. A hea felszámíthatósága: a B2B értékesítés és a B2C értékesítés esetében, amikor a fizetést az elsődleges értékesítő elfogadja (66a. cikk)
5. Héafizetésre kötelezett személy:
 - a) B2B értékesítés: adólevonási joggal mentesített (136a. és 169. cikk)
 - b) B2C értékesítés: Az elektronikus felület köteles a héát az egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül megfizetni a 2. tagállam adóhatóságai számára, amelyek átutalják azt az 1. tagállam adóhatóságainak.

6. Héabevallás: Az elektronikus felület az egyablakos ügyintézési rendszer szerinti héabevallást nyújt be a 2. tagállam adóhatóságainak, → amelyben feltünteti az 1. tagállamot megillető héaösszegét és a héa mértékét (369g. cikk, (2) bekezdés, b) pont).

1c. forgatókönyv: A 14a. cikk (2) bekezdése szerinti belföldi értékesítések (a termékek és a vevők az 1. tagállamban vannak, az elektronikus felület pedig harmadik országban található)

- Az 1. tagállambeli vevő elektronikus felületen keresztül rendel terméket egy az EU-ban nem letelepedett elsődleges értékesítőtől. Az elektronikus felületet harmadik országban hozták létre.
- Az elsődleges értékesítő az 1. tagállamban tart olyan termékeket, amelyeket az 1. tagállambeli vevőnek adnak fel/fuvaroznak el (belföldi termékértékesítés).

A héával kapcsolatos következmények

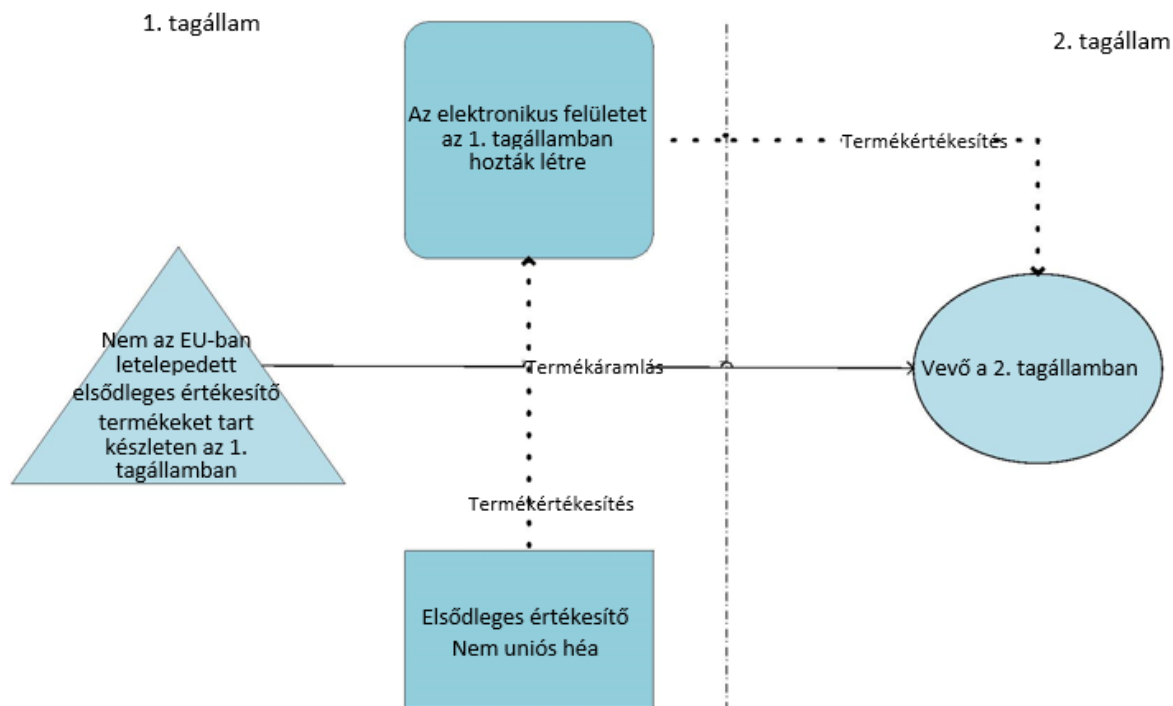
1. Adóalany: Az elektronikus felület a vélelmezett értékesítő, mivel az elsődleges értékesítő nem az EU-ban telepedett le (14a. cikk, (2) bekezdés) → Az elektronikus felület választhatja az uniós egyablakos ügyintézési rendszer használatát (369b. cikk, b) pont) → Az azonosítót kiadó tagállam bármely olyan tagállam lehet, ahonnan a termékeket értékesítik (a 369a. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése) → az elektronikus felület az 1. tagállamban regisztrál⁴⁰
2. Adóztatandó ügyletek:
 - a) B2B értékesítés az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felületnek;
 - b) B2C értékesítés az elektronikus felülettől az 1. tagállambeli vevő részére
3. A teljesítés helye: fuvarozás hozzárendelése a 36b. cikkben foglaltak szerint
 - a) A B2B értékesítéshez nem kapcsolódik fuvarozás → a teljesítés helye az 1. tagállamban van (31. cikk), → az elsődleges értékesítőnek az 1. tagállamban kell héaalanyként regisztrálnia (a módosított 272. cikk (1) bekezdésének b) pontja)
 - b) A B2C értékesítéshez kapcsolódik fuvarozás → a teljesítés helye az 1. tagállamban van (a 32. cikk (1) bekezdése), → a héát az 1. tagállamban kell megfizetni (a termékekre az 1. tagállamban alkalmazandó héakulcs szerint)
4. A héa felszámíthatósága: a B2B értékesítés és a B2C értékesítés → esetében amikor a fizetést az elsődleges értékesítő elfogadja (66a. cikk)
5. Héafizetésre kötelezett személy:
 - a) B2B értékesítés: adólevonási joggal mentesített (136a. és 169. cikk)

⁴⁰ A regisztrációs folyamattal kapcsolatos további részletek az egyablakos ügyintézési útmutatóban találhatók.

- b) B2C értékesítés: Az elektronikus felületnek az egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül kell héát fizetnie az 1. tagállam adóhatóságai számára
6. Héabevallás: Az elektronikus felület az egyablakos ügyintézési rendszer keretében héabevallást nyújt be az 1. tagállam adóhatóságainak (369g cikk, (1) bekezdés, b) pont)

2a. forgatókönyv: A 14a. cikk (2) bekezdése szerinti Közösségen belüli távértékesítés (a termékek és az elektronikus felület az 1. tagállamban vannak, a termékeket a 2. tagállamban lévő vevő számára adják fel)

- A 2. tagállambeli vevő elektronikus felületen keresztül rendel terméket egy az EU-ban nem letelepedett elsődleges értékesítőtől. Az elektronikus felületet az 1. tagállamban hozták létre.
- Az elsődleges értékesítő az 1. tagállamban tart olyan termékeket, amelyeket a 2. tagállambeli vevőnek adnak fel/fuvaroznak el (Közösségen belüli távértékesítés).

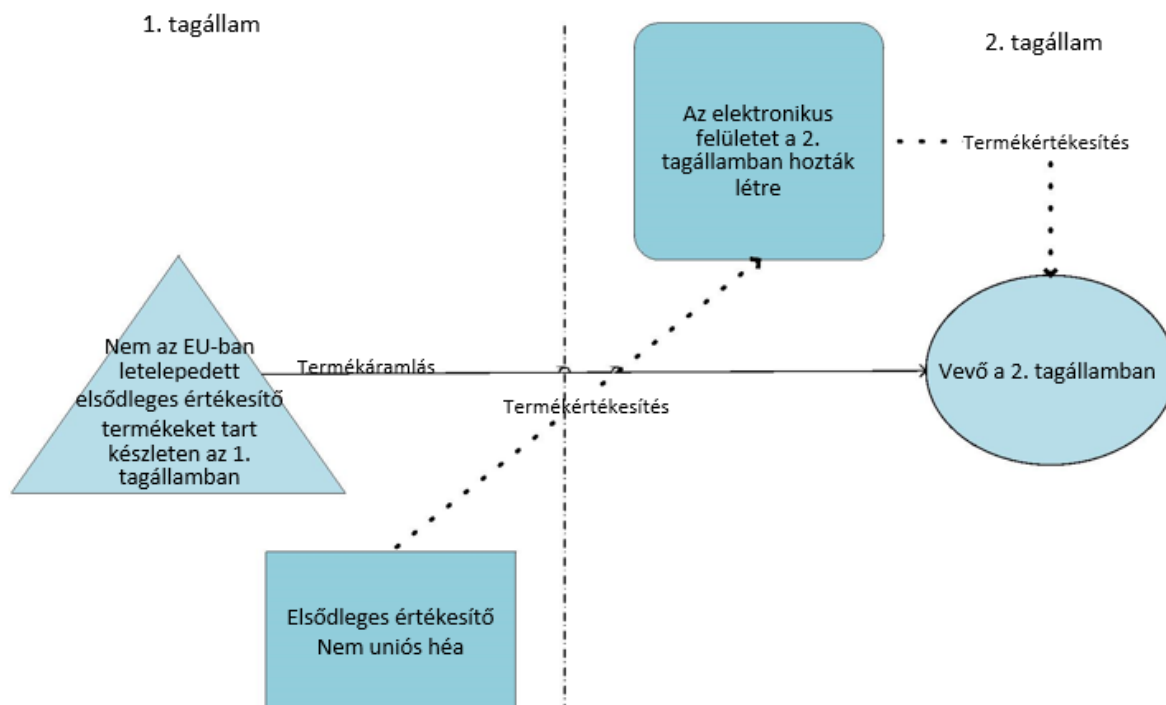
A héával kapcsolatos következmények

1. Adóalany: Az elektronikus felület a vélelmezett értékesítő, mivel az elsődleges értékesítő nem telepedett le az EU-ban (14a. cikk, (2) bekezdés), → az elektronikus felület választhatja az uniós szabályozást (369b. cikk, b) pont), → az elektronikus felület a letelepedési helye szerinti 1. tagállamban regisztrál az uniós szabályozásba, és az 1. tagállamban már meglévő héaazonosító számát fogja használni (369d. cikk).
2. Adóztatandó ügyletek:
 - a) B2B értékesítés az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felületnek;
 - b) B2C értékesítés az elektronikus felülettől a 2. tagállambeli vevő részére
3. A teljesítés helye: fuvarozás hozzárendelése a 36b. cikkben foglaltak szerint
 - a) A B2B értékesítéshez nem kapcsolódik fuvarozás → a teljesítés helye az 1. tagállamban van (31. cikk), → az elsődleges értékesítőnek az 1. tagállamban kell héaalanyként regisztrálnia (a módosított 272. cikk (1) bekezdésének b) pontja)
 - b) A B2C értékesítéshez kapcsolódik fuvarozás → a teljesítés helye a 2. tagállamban van (a 33. cikk a) pontja), → a héát a 2. tagállamban kell megfizetni (a termékekre a 2. tagállamban alkalmazandó héakulcs szerint)
4. A héa felszámíthatósága: a B2B értékesítés és a B2C értékesítés → esetében amikor a fizetést az elsődleges értékesítő elfogadja (66a. cikk)
5. Héafizetésre kötelezett személy:
 - a) B2B értékesítés: adólevonási joggal mentesített (136a. és 169. cikk)

- b) B2C értékesítés: Az elektronikus felület köteles a héát az egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül megfizetni az 1. tagállam adóhatóságai számára, amelyek átutalják azt a 2. tagállam adóhatóságainak.
6. Héabevallás: Az elektronikus felület az egyablakos ügyintézési rendszer szerinti héabevallást nyújt be a 1. tagállam adóhatóságainak, → amelyben feltünteti a 2. tagállamot megillető héa összegét és a héa mértékét (369g. cikk, (1) bekezdés, a) pont).

2b. forgatókönyv: A 14a. cikk (2) bekezdése szerinti Közösségen belüli távértékesítés (a termékek az 1. tagállamban, az elektronikus felület és a vevők pedig a 2. tagállamban vannak)

- A 2. tagállambeli vevő elektronikus felületen keresztül rendel terméket egy az EU-ban nem letelepedett elsődleges értékesítőtől. Az elektronikus felületet a 2. tagállamban hozták létre.
- Az elsődleges értékesítő az 1. tagállamban tart olyan termékeket, amelyeket a 2. tagállambeli vevőnek adnak fel/fuvaroznak el (Közösségen belüli távértékesítés).

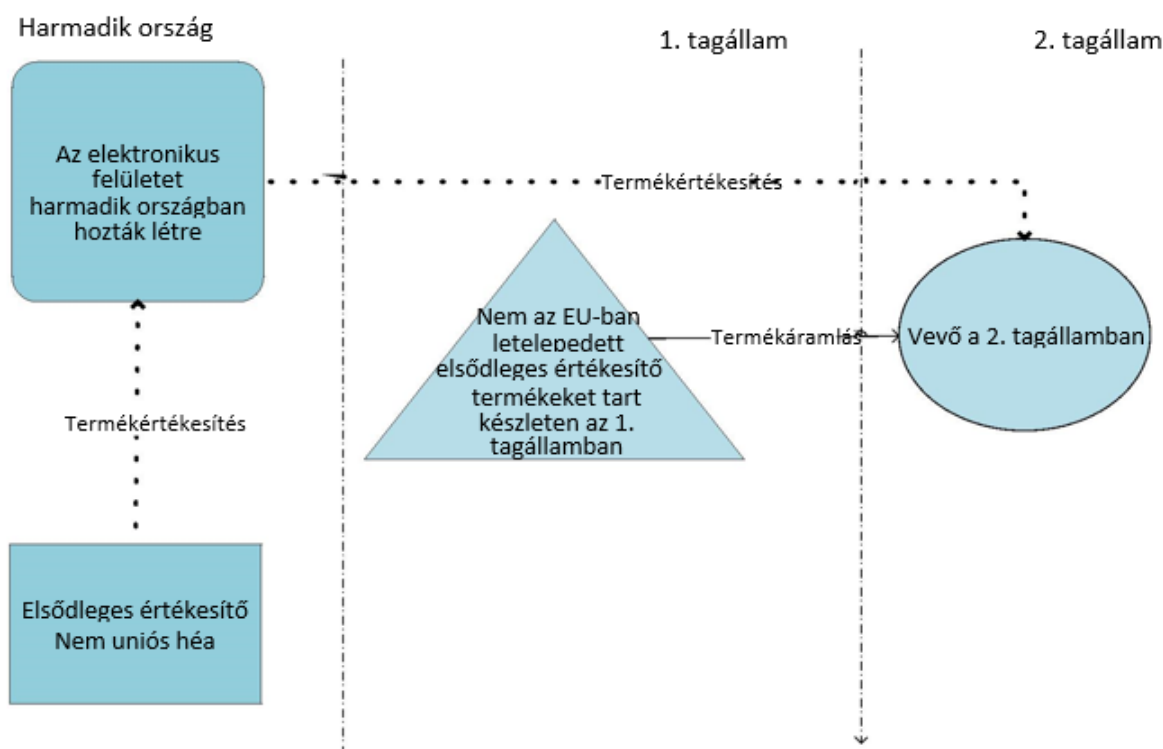
A héával kapcsolatos következmények

1. Adóalany: Az elektronikus felület a vélelmezett értékesítő, mivel az elsődleges értékesítő nem az EU-ban telepedett le (14a. cikk, (2) bekezdés), → az elektronikus felület dönthet úgy, hogy az uniós szabályozás szerint működik (369b. cikk, b) pont) → az elektronikus felület a letelepedési helye szerinti 2. tagállamban regisztrál az uniós szabályozásba, és azt a héaazonosító számot fogja használni, amellyel a 2. tagállamban már rendelkezik (369d. cikk), → az elektronikus felületnek az 1. tagállamban (ahonnan az áruk feladása történik) nem kell héaalanyként regisztrálnia.
2. Adóztatandó ügyletek:
 - a) B2B értékesítés az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felületnek;
 - b) B2C értékesítés az elektronikus felülettől a 2. tagállambeli vevő részére
3. A teljesítés helye: fuvarozás hozzárendelése a 36b. cikkben foglaltak szerint
 - a) A B2B értékesítéshez nem kapcsolódik fuvarozás → a teljesítés helye az 1. tagállamban van (31. cikk), → az elsődleges értékesítőnek az 1. tagállamban kell héaalanyként regisztrálnia (a módosított 272. cikk (1) bekezdésének b) pontja).
 - b) A B2C értékesítéshez kapcsolódik fuvarozás → a teljesítés helye a 2. tagállamban van (a 33. cikk a) pontja), → a héát a 2. tagállamban kell megfizetni (a termékekre a 2. tagállamban alkalmazandó héakulcs szerint).
4. A héa felszámíthatósága a B2B és a B2C értékesítésre: amikor a fizetést az elsődleges értékesítő elfogadja (66a. cikk)
5. Héafizetésre kötelezett személy:
 - a) B2B értékesítés: adólevonási joggal mentesített (136a. és 169. cikk)

- b) B2C értékesítés: Az elektronikus felületnek az egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül kell héát fizetnie a 2. tagállam adóhatóságai számára.
6. Héabevallás: Az elektronikus felület az egyablakos ügyintézési rendszer szerinti héabevallást nyújt be a 2. tagállam adóhatóságainak, → amelyben feltünteti a 2. tagállamot megillető héaösszeget és a héa mértékét (369g. cikk, (2) bekezdés, b) pont).

2c. forgatókönyv: A 14a. cikk (2) bekezdése szerinti Közösségen belüli távértékesítés (a termékek az 1. tagállamban, a vevők a 2. tagállamban vannak, az elektronikus felület pedig harmadik országban található)

- A 2. tagállambeli vevő elektronikus felületen keresztül rendel terméket egy az EU-ban nem letelepedett elsődleges értékesítőtől. Az elektronikus felületet harmadik országban hozták létre.
- Az elsődleges értékesítő az 1. tagállamban tart olyan termékeket, amelyeket a 2. tagállambeli vevőnek adnak fel/fuvaroznak el (Közösségen belüli távértékesítés).

A héával kapcsolatos következmények

1. Adóalany: Az elektronikus felület a vélelmezett értékesítő, mivel az elsődleges értékesítő nem az EU-ban telepedett le (14a. cikk, (2) bekezdés) → Az elektronikus felület választhatja az uniós szabályozást (369b. cikk, b) pont) → Az azonosítót kiadó tagállam bármely olyan tagállam lehet, ahonnan a termékeket értékesítik (a 369a. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése) → az elektronikus felület az 1. tagállamban regisztrál
2. Adóztatandó ügyletek:
 - a) B2B értékesítés az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felületnek;
 - b) B2C értékesítés az elektronikus felülettől a 2. tagállambeli vevő részére
3. A teljesítés helye: fuvarozás hozzárendelése a 36b. cikkben foglaltak szerint
 - a) A B2B értékesítéshez nem kapcsolódik fuvarozás → a teljesítés helye az 1. tagállamban van (31. cikk), → az elsődleges értékesítőnek az 1. tagállamban kell héaalanyként regisztrálnia (a módosított 272. cikk (1) bekezdésének b) pontja).

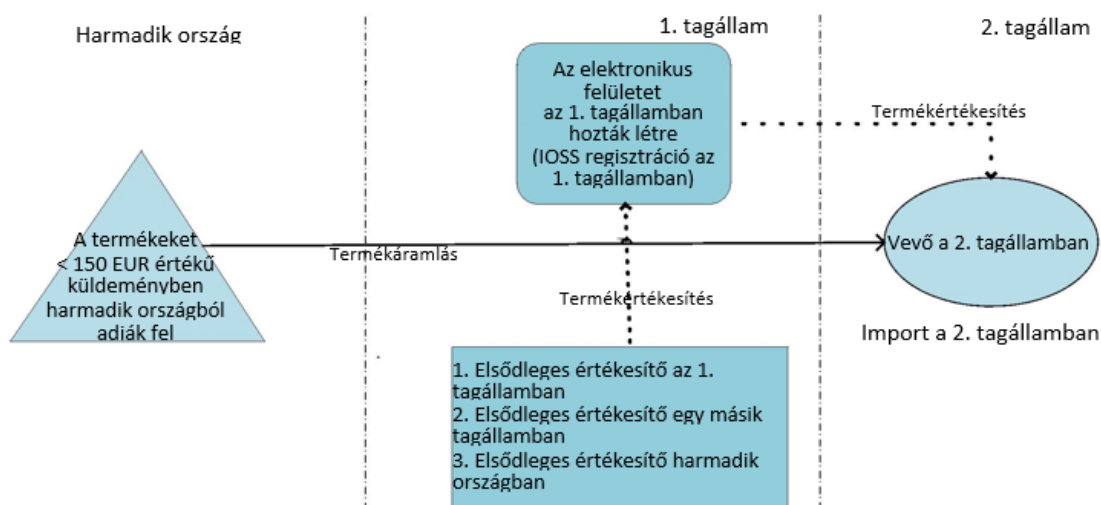
- b) A B2C értékesítéshez kapcsolódik fuvarozás → a teljesítés helye a 2. tagállamban van (a 33. cikk a) pontja), → a héát a 2. tagállamban kell megfizetni (a termékekre a 2. tagállamban alkalmazandó héakulcs szerint)
4. A héa felszámíthatósága: a B2B értékesítés és a B2C értékesítés esetében, amikor a fizetést az elsődleges értékesítő elfogadja (66a. cikk)
5. Héafizetésre kötelezett személy:
- a) B2B értékesítés: adólevonási joggal mentesített (136a. és 169. cikk)
- b) B2C értékesítés → Az elektronikus felület köteles a héát az egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül megfizetni az 1. tagállam adóhatóságai számára, amelyek átutalják azt a 2. tagállam adóhatóságainak.
6. Héabevallás: Az elektronikus felület az egyablakos ügyintézési rendszer szerinti héabevallást nyújt be a 1. tagállam adóhatóságainak, → amelyben feltünteti a 2. tagállamot megillető héaösszeget és a héa mértékét (369g. cikk, (1) bekezdés, a) pont).

5.2. AZ IMPORTÁLT TERMÉKEK TÁVÉRTÉKESÍTÉSÉT ELŐSEGÍTŐ VÉLELMEZETT ÉRTÉKESÍTŐ

A 3a–3c. és 4a–4b. forgatókönyvben a termékeket mindig harmadik területről vagy harmadik országból adják fel egy uniós tagállambeli vevőnek. A forgatókönyvek célja, hogy röviden leírják a héával és a vámmal kapcsolatos következményeket, azokban az esetekben, amikor az elektronikus felület (mint vélelmezett értékesítő) az IOSS-ben regisztrál vagy amikor nem regisztrál.

3 a. forgatókönyv: Termékimport – az IOSS használata (az elektronikus felület és a vevő különböző tagállamokban vannak)

- A 2. tagállam vevője 150 EUR-t meg nem haladó értékben termékeket rendel az 1. tagállamban létrehozott elektronikus felületen keresztül egy elsődleges értékesítőtől. A vevő jelzi, hogy a rendeltetési hely a 2. tagállamban van.
- A termékeket az elsődleges értékesítő nevében egy harmadik országból adják fel a termék importálási helye szerinti 2. tagállamban lévő vevőnek⁴¹.

⁴¹ Az IOSS használata esetén a termék vámkezelése bármely uniós tagállamban elvégezhető, függetlenül attól, hogy a fogyasztó melyik tagállamban telepedett le.

A. A héával kapcsolatos következmények:

1. Adóalany: Az elektronikus felület a vélelmezett értékesítő (14a. cikk, (1) bekezdés) → Az elektronikus felület az 1. tagállamban regisztrál az IOSS-ben (369m cikk) és az IOSS héaazonosító számát az 1. tagállamban kapja meg (369q. cikk, (1) bekezdés).
2. Adóztatandó ügyletek:
 - a. Importált termékek távértékesítése: 2 termékértékesítés a 14a. cikk (1) bekezdése szerint
 - i. B2B értékesítés az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felületnek
 - ii. B2C értékesítés az elektronikus felülettől a 2. tagállambeli vevőknek
 - b. Behozatal a 2. tagállamba (30. cikk, (1) bekezdés).
3. A teljesítés helye:
 - a. importált termékek távértékesítése: 2 termékértékesítés a 14a. cikk (1) bekezdése szerint
 - iii. A B2B értékesítéshez nem kapcsolódik fuvarozás (36b. cikk) → A teljesítés helye: harmadik ország (az EU-n kívül) (31. cikk) → uniós héakötelezettség nincs
 - iv. A B2C értékesítéshez kapcsolódik fuvarozás (36b. cikk) → A teljesítés helye a 2. tagállamban van (33. cikk, c) pont) → A héát a 2. tagállamban kell megfizetni (a termékekre a 2. tagállamban alkalmazandó héakulcs alapján)
 - b. Behozatal: a 2. tagállamban (60. cikk)
4. A héafizetési kötelezettség keletkezése a B2C értékesítések esetében: amikor a fizetést az elsődleges értékesítő elfogadja (66a. cikk)
5. Héafizetésre kötelezett személy:
 - a. Importált termékek távértékesítése:
 - i. B2B értékesítés: az uniós héa hatályán kívül (31. és 36b. cikk – lásd a fenti 3a. pont i. alpontját)
 - ii. B2C értékesítés: Az elektronikus felület az IOSS-en keresztül köteles héát fizetni az 1. tagállamnak, amely továbbítja a héát a 2. tagállam adóhatóságainak.
 - b. Behozatal: A vám-árunyilatkozatban a 2. tagállam vámhatóságainak elektronikus úton elküldött IOSS-szám (H7 vagy I1 vagy H6 vagy H1 adatkészlet, 3/40 adatelem) → A vámhatóságok az IOSS adatbázisban elektronikusan ellenőrzik az IOSS-szám érvényességét:
 - i. Érvényes IOSS-szám: → héamentes behozatal a 2. tagállamban (143. cikk, (1) bekezdés, ca) pont) → a termékek szabad forgalomba bocsátva
 - ii. Érvénytelen IOSS-szám, → adóztatott behozatal a 2. tagállamban (az általános szabályok szerint, illetve a különös szabályozás alkalmazható), → **a 2. tagállamban héafizetésre kijelölt személy** (201. cikk) → lásd a nincs IOSS 4a. forgatókönyvét
6. Héabevallás:
 - Az elektronikus felület havi IOSS héabevallást nyújt be az 1. tagállam adóhatóságainak, amelyben feltünteti a 2. tagállamot megillető héaösszeget és a héa mértékét (369s. cikk)
 - Az elektronikus felület nyilvántartást vezet a termékek értékesítéséről és bevallásáról (a héa végrehajtási rendelet 63c. cikke)

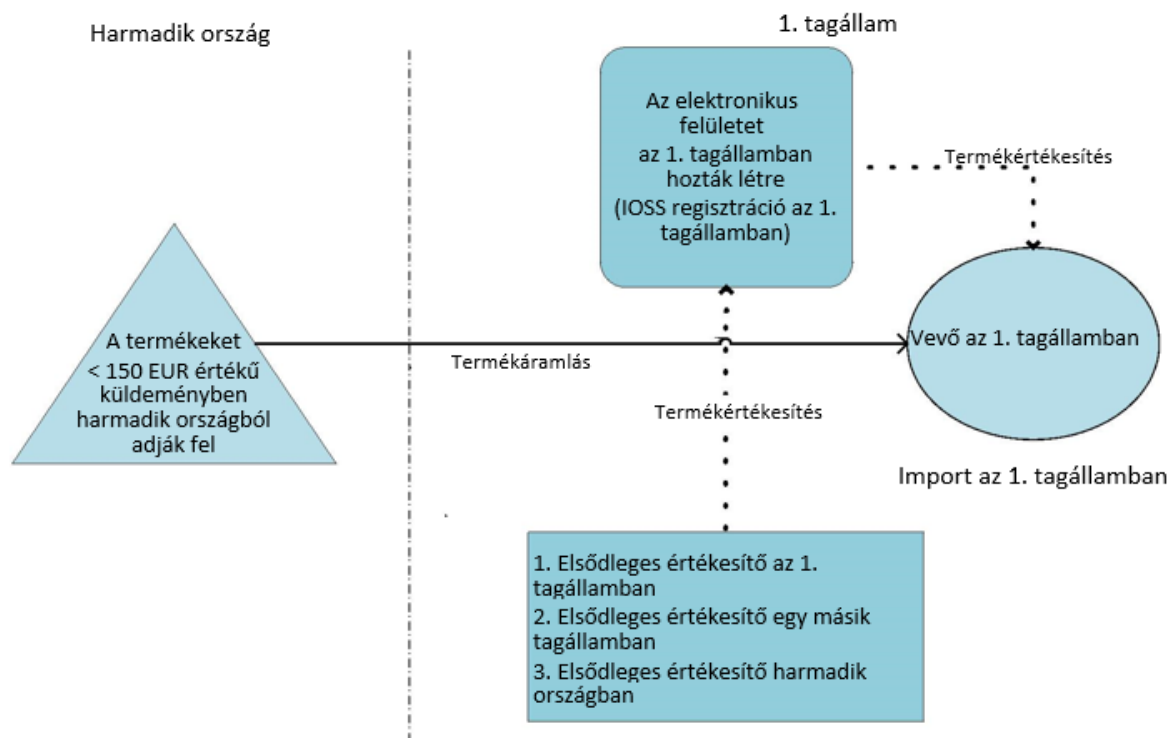
B. Vámügyi vonatkozások:

1. Importőr: Címzett = a 2. tagállamban lévő vevő
2. Exportőr: Feladó = elsődleges értékesítő (a termékek eladója)
3. Vám elé állítás: Fuvarozó/nyilatkozattevő által az EU-ba való első belépés helyén (UVK 139. cikk)
4. Vám-árunyilatkozat: bármelyik uniós tagállamban benyújtva (a nyilatkozattevő választása)
A vám-árunyilatkozat formája:
 - rendkívül csökkentett adatkészletet tartalmazó normál vám-árunyilatkozat (az Uniós Vámkódex felhatalmazáson alapuló jogi aktusának 143a. cikke, H7); vagy
 - egyszerűsített vám-árunyilatkozat (az Uniós Vámkódex 166. cikke és I1.); vagy
 - postai küldemények vám-árunyilatkozata legfeljebb 1 000 EUR összegig (UVK-FJA 144. cikk és H6); vagy
 - normál vám-árunyilatkozat teljes adatkészlettel (az Uniós Vámkódex 162. cikke és H1)
5. Nyilatkozattevő: posta/expressz fuvarozó/vámügynök/címzett
6. Vámeljárás: szabad forgalomba bocsátás

7. A vám-árnyilatkozat elfogadása: a vámhatóság által, az áruk vám elé állításakor és a vám-árnyilatkozat megválasztására vonatkozó követelmények ellenőrzése (pl. az IOSS héaazonosító szám érvényessége, a bejelentett áruk értéke nem haladja meg a 150 EUR-t stb.)
 1. Az áruk forgalomba bocsátása: a vámhatóság által, héa-és vámfizetési kötelezettség nincs.
 2. Havi bevallás: a vám-árnyilatkozat vonatkozó adatalemeinek rendszeres továbbítása a Surveillance3 rendszerbe

3b. forgatókönyv: Termékimport – az IOSS használata (az elektronikus felület és a vevő ugyanabban a tagállamban van)

- A 1. tagállambeli vevő 150 EUR-t meg nem haladó értékben termékeket rendel egy szintén az 1. tagállamban létrehozott elektronikus felületen keresztül egy elsődleges értékesítőtől. A vevő jelzi, hogy a rendeltetési hely az 1. tagállamban van.
- A termékeket az elsődleges értékesítő nevében az EU-n kívülről adják fel az importálás helye szerinti 1. tagállamban lévő vevőnek⁴².

A. A héával kapcsolatos következmények:

1. Adóalany: Az elektronikus felület a vélelmezett értékesítő (14a. cikk, (1) bekezdés) → Az elektronikus felület az 1. tagállamban regisztrál az IOSS-ben (369m cikk) és az IOSS héaazonosító számát az 1. tagállamban kapja meg (369q. cikk, (1) bekezdés).
2. Adóztatandó ügyletek:
 - a. Importált termékek távértékesítése: 2 termékértékesítés a 14a. cikk (1) bekezdése szerint
 - i. B2B értékesítés az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felületnek;
 - ii. B2C értékesítés az elektronikus felülettől az 1. tagállambeli vevőnek
 - b. Behozatal az 1. tagállamban (30. cikk, (1) bekezdés)
3. A teljesítés helye:
 - a. Importált termékek távértékesítése: 2 termékértékesítés a 14a. cikk (1) bekezdése szerint
 - i. A B2B értékesítéshez nem kapcsolódik fuvarozás (36b. cikk) → A teljesítés helye: harmadik ország (az EU-n kívül) (31. cikk) → uniós héakötelezettség nincs
 - ii. A B2C értékesítéshez kapcsolódik fuvarozás (36b. cikk) → A teljesítés helye az 1. tagállamban van (33. cikk, c) pont) → A héát az 1. tagállamban kell megfizetni (a termékekre az 1. tagállamban alkalmazandó héakulcs alapján)
 - b. Behozatal: az 1. tagállamban (60. cikk)
4. a B2C értékesítés esetében a héa felszámíthatósága → amikor a fizetést az elsődleges értékesítő elfogadja (66a. cikk)
5. Héafizetésre kötelezett személy

⁴² Az IOSS használata esetén a termékek vámkezelése bármely uniós tagállamban elvégezhető, függetlenül attól, hogy a fogyasztó melyik tagállamban telepedett le.

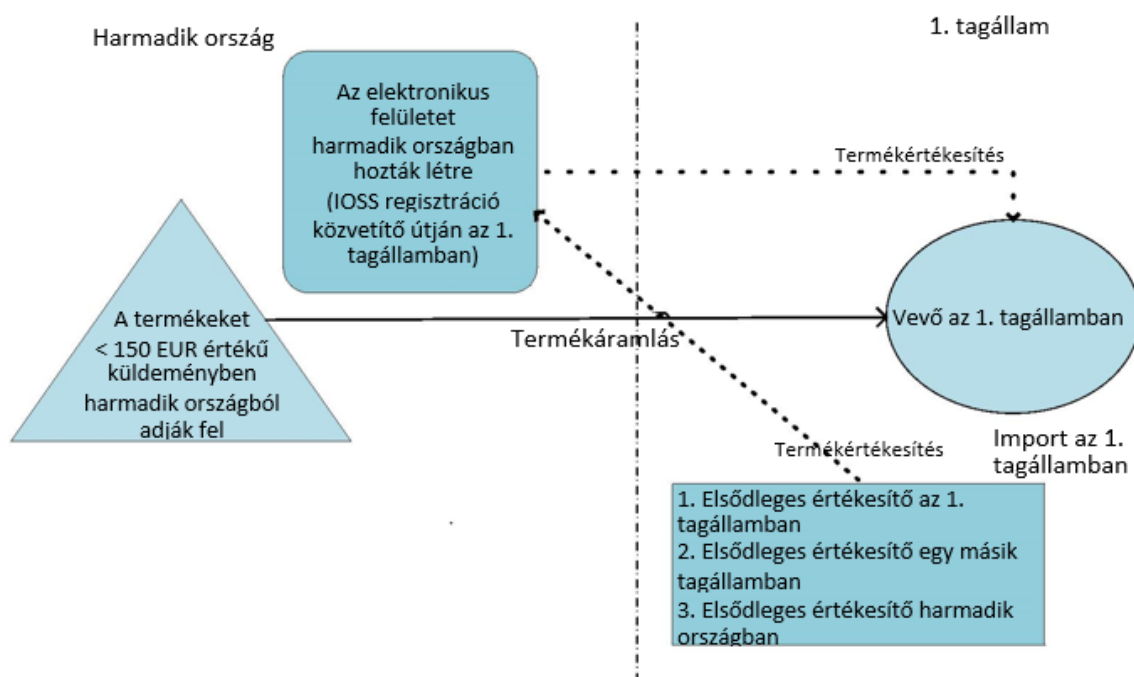
- a. Importált termékek távértékesítése:
- i. B2B értékesítés: az uniós hea hatályán kívül (31. és 36b. cikk – lásd a fenti 3a. pont i. alpontját);
 - ii. B2C értékesítés: Az elektronikus felület az IOSS-en keresztül köteles héát fizetni az 1. tagállam adóhatóságainak.
- b. Behozatal: A vám-árnyilatkozatban az 1. tagállam vámhatóságainak elektronikus úton elküldött IOSS-szám (H7 vagy I1 vagy H6 vagy H1 adatkészlet, 3/40 adatelem) → A vámhatóságok az IOSS adatbázisban elektronikusan ellenőrzik az IOSS-szám érvényességét:
- i. Érvényes IOSS-szám: → héamentes behozatal az 1. tagállamban (143. cikk, (1) bekezdés, ca) pont) → a termékek szabad forgalomba bocsátva
 - ii. Érvénytelen IOSS-szám: → behozatal az 1. tagállamban (az általános szabályok szerint, illetve a különös szabályozás alkalmazható) → **az 1. tagállamban héafizetésre kijelölt személy** (201. cikk) → lásd a nincs IOSS 4a. forgatókönyvet
6. Héabevallás:
- Az elektronikus felület havi IOSS héabevallást nyújt be az 1. tagállam adóhatóságainak, amelyben feltünteti az 1. tagállamot megillető hea összegét és a hea mértékét (369s. cikk). Ezeket az értékesítéseket **nem** kell feltüntetni **a belföldi héabevallásban**.
 - Az elektronikus felület nyilvántartást vezet a termékek értékesítéséről és bevallásáról (a hea végrehajtási rendelet 63c. cikke).

B. Vámügyi vonatkozások:

Összességében ugyanaz, mint a 3a. forgatókönyvben, azzal a különbséggel, hogy a 2. tagállam helyébe az 1. tagállam lép.

3c. forgatókönyv: Termékimport – az IOSS használata (az EU-n kívül létrehozott elektronikus felület, a vevő pedig valamely tagállamban található)

- A 1. tagállamban a vevő 150 EUR-t meg nem haladó értékben terméket rendel egy EU-n kívül létrehozott elektronikus felületen keresztül egy elsődleges értékesítőtől. A vevő jelzi, hogy a rendeltetési hely az 1. tagállamban van.
- A termékeket az elsődleges értékesítő nevében az EU-n kívülről adják fel az importálás helye szerinti 1. tagállamban lévő vevőnek⁴³.

A. A héával kapcsolatos következmények:

1. Adóalany: Az elektronikus felület a vételezett értékesítő (14a. cikk, (1) bekezdés) → az elektronikus felület az IOSS-ben az 1. tagállamban letelepedett közvetítőn keresztül regisztrál⁴⁴, (369m cikk). A közvetítő az elektronikus felület tekintetében az 1. tagállamban IOSS héaazonosító számot kap (369q. cikk, (3) bekezdés)
2. Adóztatandó ügyletek:
 - a. Importált termékek távértékesítése: 2 termékértékesítés a 14a. cikk (1) bekezdése szerint
 - i. B2B értékesítés az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felületnek;
 - ii. B2C értékesítés az elektronikus felülettől az 1. tagállambeli vevőnek
 - b. Behozatal az 1. tagállamban (30. cikk, (1) bekezdés)
3. A teljesítés helye:
 - a. Importált termékek távértékesítése: 2 termékértékesítés a 14a. cikk (1) bekezdése szerint
 - i. A B2B értékesítéshez nem kapcsolódik fuvarozás (36b. cikk) → A teljesítés helye: harmadik ország (az EU-n kívül) (31. cikk) → uniós héakötelezettség nincs
 - ii. A B2C értékesítéshez kapcsolódik fuvarozás (36b. cikk) → A teljesítés helye az 1. tagállamban van (33. cikk, c) pont) → A héát az 1. tagállamban kell megfizetni (a termékekre az 1. tagállamban alkalmazandó héakulcs alapján)

⁴³ Az IOSS használata esetén a termékek vámkezelése bármely uniós tagállamban elvégezhető, függetlenül attól, hogy a fogyasztó melyik tagállamban telepedett le.

⁴⁴ A közvetítőnek nem kell a termékek végső rendeltetési helye szerinti tagállamban letelepednie, bármely uniós tagállamban letelepedhet, és ott regisztrálhatja az IOSS-be az elektronikus felületet. Ebben a példában a közvetítő az 1. tagállamban van regisztrálva. A közvetítőnek regisztrálnia kell ahhoz, hogy az értékesítők/elektronikus felületek számára igénybe vehesse az IOSS-t (369q. cikk, (2) bekezdés). Ez nem héaazonosító szám.

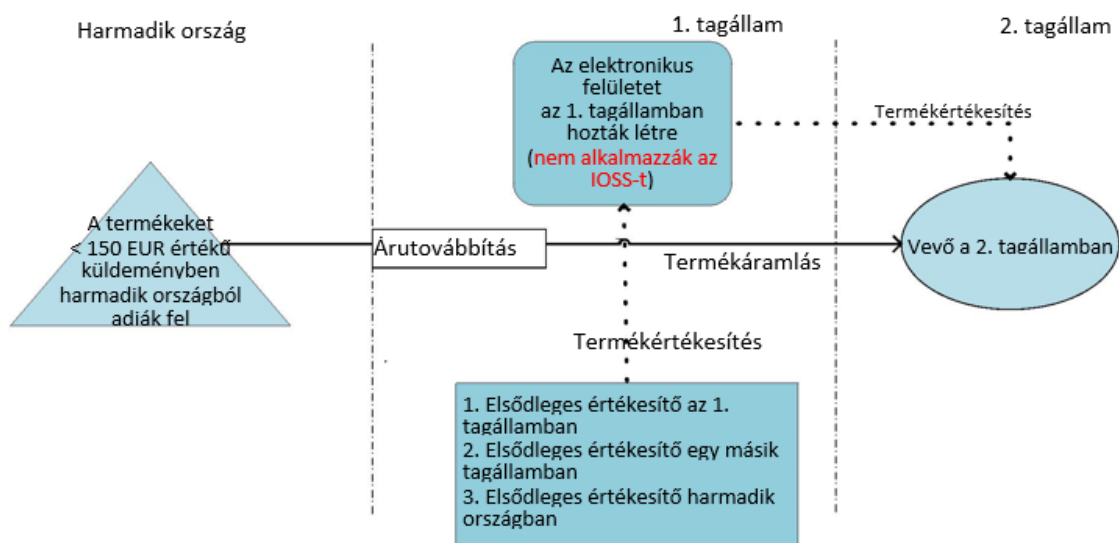
- b. Behozatal: az 1. tagállamban (60. cikk)
4. a B2C értékesítés esetében a hÉa felszámíthatósága → amikor a fizetést az elsődleges értékesítő elfogadja (66a. cikk)
5. Héafizetésre kötelezett személy
- a. Importált termékek távértékesítése:
- B2B értékesítés: az uniós hÉa hatályán kívül (31. és 36b. cikk – lásd a fenti 3a. pont i. alpontját);
 - B2C értékesítés: a közvetítő az IOSS-en keresztül köteles megfizetni a hÉát az elektronikus felület nevében az 1. tagállam adóhatóságainak.
- b. Behozatal: A vám-árunyilatkozatban az 1. tagállam vámhatóságainak elektronikus úton elküldött IOSS-szám (H7 vagy I1 vagy H6 vagy H1 adatkészlet, 3/40 adatelem) → A vámhatóságok az IOSS adatbázisban elektronikusan ellenőrzik az IOSS-szám érvényességét:
- Érvényes IOSS-szám: → héamentes behozatal az 1. tagállamban (143. cikk, (1) bekezdés, ca) pont) → a termékek szabad forgalomba bocsátva
 - Érvénytelen IOSS-szám: → behozatal az 1. tagállamban (az általános szabályok szerint, illetve a különös szabályozás alkalmazható) → **az 1. tagállamban héafizetésre kijelölt személy** (201. cikk) → lásd a nincs IOSS 4a. forgatókönyvet
6. Héabevallás:
- A közvetítő az elektronikus felület nevében havi IOSS héabevallást nyújt be az 1. tagállam adóhatóságainak, amelyben feltünteti az 1. tagállamot megillető hÉaösszeget és a hÉa mértékét (369s. cikk)
 - A közvetítő az elektronikus felület nevében nyilvántartást vezet a termék-értékesítésről és bevallásáról (a hÉa végrehajtási rendelet 63c. cikke)

B. Vámügyi vonatkozások:

A 3a. forgatókönyvhöz hasonlóan, azzal a különbséggel, hogy a 2. tagállam helyébe az 1. tagállam lép.

4 a. forgatókönyv: Termékek behozatala – az IOSS használata nélkül → A termékek az 1. tagállamba érkeznek, továbbításra kerülnek a 2. tagállamba és behozatalra kerülnek a 2. tagállamban

- Az uniós vevő (a 2. tagállamban) 150 EUR-t meg nem haladó értékben termékeket rendel egy valamely tagállamban (vagy az EU-n kívül) létrehozott elektronikus felületen keresztül egy elsődleges értékesítőtől. A vevő jelzi, hogy a rendeltetési hely a 2. tagállamban van.
- A termékeket az elsődleges értékesítő nevében adják fel az EU-n kívülről az 1. tagállamba, majd az 1. tagállamból szállítják a 2. tagállamban lévő vevőhöz.

Az Unió Vámkódex végrehajtási jogi aktusának⁴⁵ 221. cikke⁴⁶ került annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a kis értékű termékek behozatalának bejelentésére illetékes vámhivatal az a vámhivatal, amely abban a tagállamban található, ahol az áruk feladása vagy fuvarozása befejeződik, amennyiben az említett árukat héa szempontjából nem az IOSS rendszer keretében jelentik be. E módosítás célja annak biztosítása volt, hogy ezekre a termékekre a termékek rendeltetési helye szerinti tagállam héamértékét alkalmazzák. Így 2021. július 1-jétől valamennyi ilyen termék a végső rendeltetési hely szerinti uniós tagállamba való megérkezésig árutovábbítási eljárás alá tartozik.

A gyakorlatban a termékek csak ezután kerülhetnek szabad forgalomba az áruk rendeltetési helye szerinti tagállamban. Így amikor a termékek először megérkeznek az 1. tagállamba, azokat árutovábbítási eljárás alá kell vonni, és a 2. tagállamba kell szállítani.

A. A héával kapcsolatos következmények:

1. Adóalany: Az elektronikus felület a vélelmezett értékesítő (14a. cikk, (1) bekezdés). Az elektronikus felület nem regisztrál az IOSS-ben.
2. Adóztatandó ügyletek:
 - a. Importált termékek távértékesítése: 2 termékértékesítés a 14a. cikk (1) bekezdése szerint
 - i. B2B értékesítés az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felületnek;
 - ii. B2C értékesítés az elektronikus felülettől a 2. tagállamban lévő vevőnek.

⁴⁵ [A Bizottság \(EU\) 2015/2447 végrehajtási rendelete](#)

⁴⁶ [Az \(EU\) 2020/893 bizottsági végrehajtási rendelet](#) 221. cikkének (4) bekezdése.

- b. Behozatal a 2. tagállamba (30. cikk, (1) bekezdés);
3. A teljesítés helye:
- a. Importált termékek távértékesítése: 2 termékértékesítés a 14a. cikk (1) bekezdése szerint
 - i. A B2B értékesítéshez nem kapcsolódik fuvarozás (36b. cikk) → A teljesítés helye: harmadik ország (az EU-n kívül) (31. cikk) → uniós héakötelezettség nincs
 - ii. A B2C értékesítéshez kapcsolódik fuvarozás (36b. cikk) → A teljesítés helye, harmadik ország (az EU-n kívül), ahol a termékek fuvarozása megkezdődik (32. cikk, (1) bekezdés) → uniós héakötelezettség nincs
 - b. Vevő általi behozatal a 2. tagállamba (61. cikk)
4. A héa felszámíthatósága
- a. Importált termékek távértékesítése: N/A (teljesítés helye az EU-n kívül – lásd a fenti 3a. pontot)
 - b. Behozatal: A termékek importjakor, az árutovábbítási eljárás befejezése után (71. cikk)
5. Héafizetésre kötelezett személy: Behozatal a 2. tagállamban – a 2. tagállamban a héa megfizetésére kijelölendő személy (201. cikk). Ha a 2. tagállamban a héa megfizetésére kötelezett személy a vevő, akkor a behozatal utáni héa a következő módokon fizethető meg:
- a. különös szabályozás: a vevő megfizeti a héát a postának/expresszfuvározónak/vámügynöknek, és a terméke kiszállításra kerülnek → a posta/expresszfuvározó/vámügynök havonta megfizeti a beszedett héát 2. tagállam illetékes hatóságának (369zb. cikk, (2) bekezdés)
 - b. rendes eljárás – a nyilatkozattevő megfizeti a héát a vámhatóság számára, és a termék szabad forgalomba kerül, a termékek értékétől függetlenül.

Megjegyzés: A tagállamok szabadon dönthetnek a behozatali héa megfizetésére kötelezett személyről. A tagállamok általános gyakorlata az, hogy a vevőt/címzettet tekintik a héa megfizetésére kötelezett személynek. Így a 4a. forgatókönyvet általában akkor kell alkalmazni, ha az IOSS-t nem alkalmazzák, függetlenül a 14a. cikk (1) bekezdésében előírt kötelezettségtől.

E magyarázó megjegyzések közzétételének időpontjában azonban egy tagállam úgy döntött, hogy héafizetésre kötelezett személynek az elektronikus felületet jelöli ki.

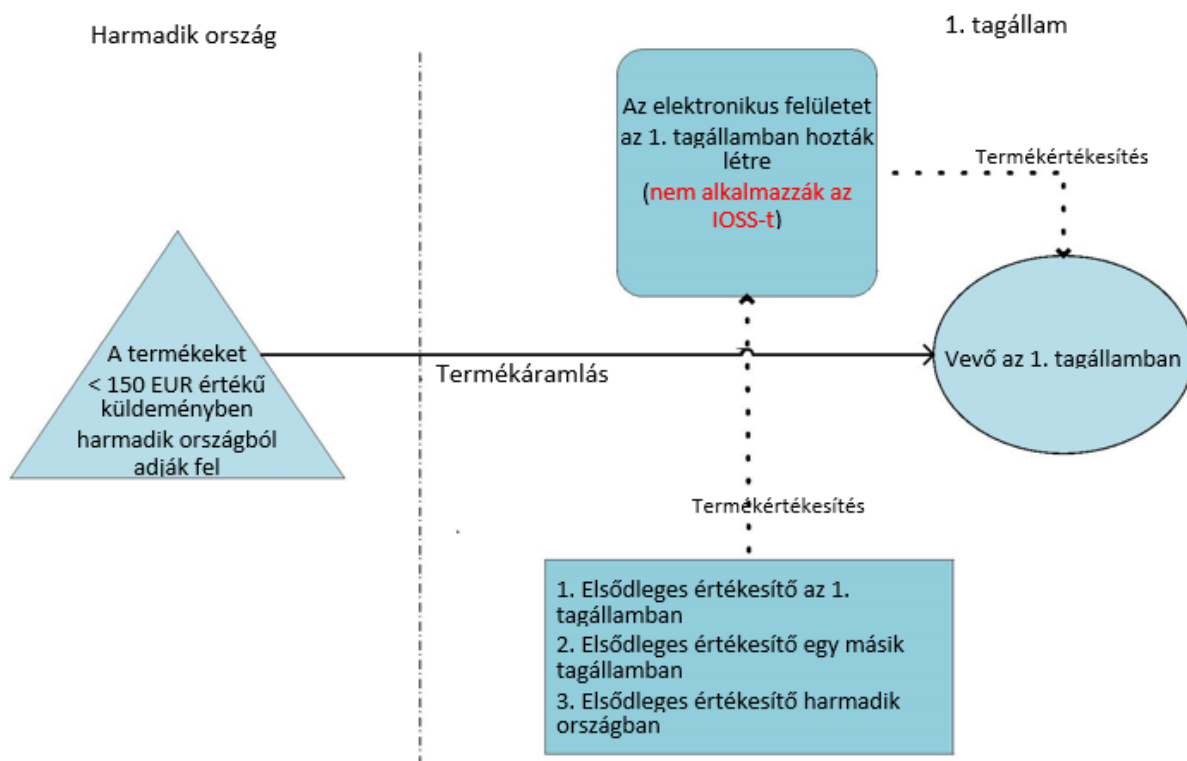
B. Vámügyi vonatkozások:

1. Importőr: Címzett = a 2. tagállamban lévő vevő
2. Exportőr: Feladó = elsődleges értékesítő (a termékek eladója)
3. Vám elé állítás: Fuvarozó/nyilatkozattevő (amennyiben nem azonos a fuvarozóval) által az EU-ba történő első belépés helyén (az UVK 139. cikke)
4. Árutovábbítási nyilatkozat: árutovábbítási eljárás alá vonandó és a 2. tagállamba szállítandó áruk
5. Szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat: csak a 2. tagállamban nyújtják be (az UVK VA 221. cikkének (4) bekezdése)
A vám-árunyilatkozat formája:
 - rendkívül csökkentett adatkészletet tartalmazó normál vám-árunyilatkozat (az Uniós Vámkódex felhatalmazáson alapuló jogi aktusának 143a. cikke, H7); vagy
 - egyszerűsített vám-árunyilatkozat (az Uniós Vámkódex 166. cikke és II.); vagy
 - postai küldemények vám-árunyilatkozata legfeljebb 1 000 EUR összegig (UVK-FJA 144. cikk és H6); vagy
 - normál vám-árunyilatkozat teljes adatkészlettel (az Uniós Vámkódex 162. cikke és H1)
6. Nyilatkozattevő:
 - posta/expresszfuvározó/vámügynök (különös szabályozás)
 - kizárólag postai úton (H6 vám-árunyilatkozat)
 - posta/expresszfuvározó/vámügynök/ügyfél (szokásos eljárás).
7. Vámeljárás: szabad forgalomba bocsátás

8. A vám-árnyilatkozat elfogadása: vámszervek által, az áruk vám elé állításakor, és a H7 vám-árnyilatkozat esetén a 150 EUR értékhatár ellenőrzése
9. Az áruk forgalomba bocsátása: a vámhatóság által, a vám-árnyilatkozat elfogadását követően haladéktalanul, az esedékes héa beszedésével, kivéve a különös szabályozás alkalmazása vagy halasztás biztosítása esetén.

4b. forgatókönyv: Áruk behozatala – az IOSS használata nélkül, → a termék beérkezése és behozatala az 1. tagállamban történik

- A 1. tagállambeli vevő 150 EUR-t meg nem haladó értékben termékeket rendel egy szintén az 1. tagállamban létrehozott elektronikus felületen keresztül egy elsődleges értékesítőtől. A vevő jelzi, hogy a rendeltetési hely is az 1. tagállamban van.
- A termékeket az elsődleges értékesítő nevében adják fel az EU- kívülről az 1. tagállamba, ahol azokat szabad forgalomba bocsátják.

A. A héával kapcsolatos következmények:

- 1) Adóalany: Az elektronikus felület a vélelmezett értékesítő (14a. cikk, (1) bekezdés). Az elektronikus felület nem regisztrál az IOSS-ben.
- 2) Adóztatandó ügyletek:
 - a) Importált termékek távértékesítése: 2 termékértékesítés a 14a. cikk (1) bekezdése szerint
 - i) B2B értékesítés az elsődleges értékesítőtől az elektronikus felületnek;
 - ii) B2C értékesítés az elektronikus felülettől az 1. tagállambeli vevőnek
 - b) Behozatal az 1. tagállamban (30. cikk, (1) bekezdés)
- 3) A teljesítés helye:
 - a) Importált termékek távértékesítése: 2 termékértékesítés a 14a. cikk (1) bekezdése szerint
 - i) A B2B értékesítéshez nem kapcsolódik fuvarozás (36b. cikk) → A teljesítés helye: harmadik ország (az EU-n kívül) (31. cikk) → uniós héakötelezettség nincs
 - ii) A B2C értékesítéshez kapcsolódik fuvarozás (36b. cikk) → A teljesítés helye, harmadik ország (az EU-n kívül), ahol a termékek fuvarozása megkezdődik (32. cikk, (1) bekezdés) → uniós héakötelezettség nincs
 - b) Vevő általi behozatal az 1. tagállamba (60. cikk)
- 4) A héa felszámíthatósága
 - a) Importált termékek távértékesítése: N/A (teljesítés helye az EU-n kívül – lásd a fenti 3a. pontot)
 - b) Behozatal: A termékek importjakor (70. cikk)

- 5) Héafizetésre kötelezett személy: behozatal az 1. tagállamban – az 1. tagállamban a héa megfizetésére kijelölendő személy (201. cikk). Ha az 1. tagállamban a héa megfizetésére kötelezett személy a vevő, akkor a behozatal utáni héa a következő módokon fizethető meg:
- különös szabályozás: A vevő a termékek kiszállítása előtt megfizeti a héát a postának-/expresszfuvarozónak/vámügynöknek → a posta/expresszfuvarozó/vámügynök a beszedett héát havonta megfizeti az 1. tagállam illetékes hatóságának (369zb. cikk, (2) bekezdés)
 - rendes eljárás – a szabad forgalomba bocsátást megelőzően héafizetés a vámhatóságnak, az áruk értékétől függetlenül.

Megjegyzés: A tagállamok szabadon dönthetnek a behozatali héa megfizetésére kötelezett személyről. A tagállamok általános gyakorlata az, hogy a vevőt/címzettet tekintik a héa megfizetésére kötelezett személynek. Így a 4a. forgatókönyv általánosan alkalmazandó lesz, ha az IOSS-t nem alkalmazzák, függetlenül a vélelemre vonatkozó, a 14a. cikk (1) bekezdése szerinti rendelkezéstől.

E magyarázó megjegyzések közzétételének időpontjában azonban egy tagállam úgy döntött, hogy az elektronikus felületet jelöli meg a héa megfizetésére kötelezett személyként.

B. Vámügyi vonatkozások:

- Importőr: Címzett = vevő az 1. tagállamban
- Exportőr: Feladó = elsődleges értékesítő
- Vám elé állítás: fuvarozó/nyilatkozattevő (amennyiben nem azonos a fuvarozóval) által az 1. tagállamban, vagyis az EU-ba történő első belépés helyén (az UVK 139. cikke)
- Vám-árunyilatkozat: az 1. tagállamban benyújtva
A vám-árunyilatkozat formája:
 - rendkívül csökkentett adatkészletet tartalmazó szabványos vám-árunyilatkozat (UVK-FJA 143a. cikk és H7); vagy
 - egyszerűsített vám-árunyilatkozat (az Uniós Vámkódex 166. cikke és H1.); vagy
 - postai küldemények vám-árunyilatkozata legfeljebb 1 000 EUR összegig (UVK-FJA 144. cikk és H6); vagy
 - normál vám-árunyilatkozat teljes adatkészlettel (az Uniós Vámkódex 162. cikke és H1)
- Nyilatkozattevő:
 - posta/expresszfuvarozó/vámügynök (különös szabályozás)
 - kizárólag postai úton (H6 vám-árunyilatkozat)
 - posta/expresszfuvarozó/vámügynök/ügypárt (szokásos eljárás)
- Vámeljárási szabványos forgalomba bocsátás
- A vám-árunyilatkozat elfogadása: vámszervek által, az áruk vám elé állításakor és a H7 vám-árunyilatkozat használata esetén a 150 EUR értékhatár ellenőrzése
- Az áruk forgalomba bocsátása: a vámhatóság által, a vám-árunyilatkozat elfogadását követően haladéktalanul, az esedékes héa beszedésével, kivéve a különös szabályozás alkalmazása vagy halasztás biztosítása esetén.